

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 128

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

48. évfolyam
2005. május 21.

Tartalom

I Kötelezően közzéteendő jogi aktusok

- ★ **A Tanács 768/2005/EK rendelete (2005. április 26.) a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal létrehozásáról és a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló 2847/93/EGK rendelet módosításáról** 1
- A Bizottság 769/2005/EK rendelete (2005. május 20.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 15
- A Bizottság 770/2005/EK rendelete (2005. május 20.) a marhahúságazathoz tartozó, Botswana-ból, Kenya-ból, Madagaszkárról, Szváziföldről, Zimbabwe-ból és Namíbiából származó termékekre vonatkozó behozatali engedélyekről 17
- ★ **A Bizottság 771/2005/EK rendelete (2005. május 20.) a Kínai Népköztársaságból, Indonéziából, Tajvanból, Thaiföldről és Vietnamból származó, rozsdamentes acélból készült egyes kötőelemek és részek behozatalára ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről** 19
- ★ **A Bizottság 772/2005/EK rendelete (2005. május 20.) az éves közösségi acélipari statisztikák jellemzőinek tartalmával és elkészítésük technikai formátumának meghatározásával kapcsolatos specifikációkról a 2003–2009. referenciaévekre ⁽¹⁾** 51

II Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

Bizottság

2005/388/EK:

- ★ **A Bizottság határozata (2005. május 2.) a Brazília által fenntartott kereskedelmi gyakorlat okozta, az újrafutózott abroncs kereskedelmét befolyásoló, kereskedelmet gátló akadály vonatkozásában szükséges intézkedésekről (az értesítés a C(2005) 1302. számú dokumentummal történt)** 71

⁽¹⁾ EGT vonatkozású szöveg

(folytatás a túloldalon)

Ár: 18 EUR

HU

Azok a jogi aktusok, amelyeknek a címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

2005/389/EK:

- ★ **A Bizottság határozata (2005. május 18.) az 1999/217/EK határozatnak az élelmiszerekben, illetve azok felületén használt aromaanyagok nyilvántartása tekintetében történő módosításáról (az értesítés a C(2005) 1437. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 73**

2005/390/EK:

- ★ **A Bizottság határozata (2005. május 18.) az Észak-Koreában előforduló madárinfluenzával kapcsolatos védekezési intézkedésekről szóló 2004/122/EK határozat ötödik alkalommal történő módosításáról (az értesítés a C(2005) 1451. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ 77**

⁽¹⁾ EGT vonatkozású szöveg

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

A TANÁCS 768/2005/EK RENDELETE

(2005. április 26.)

a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal létrehozásáról és a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló 2847/93/EGK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

közös alkalmazási terveknek ki kell terjedniük a szárazföldi felségterületre.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

(4) Az ilyen együttműködésnek az ellenőrzési és felügyeleti tevékenységek operatív koordinációja révén hozzá kell járulnia az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázásához, és egyenlő feltételeket kell biztosítani a halászati ágazatnak, amely részt vesz ezen erőforrások kiaknázásában, ezzel csökkentve a verseny torzulását.

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

(5) A hatékony halászati ellenőrzés és felügyelet elengedhetetlen a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben.

mivel:

(1) A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ a tagállamok számára előírja a hatékony ellenőrzés és felügyelet biztosítását, a közös halászati politika szabályainak alkalmazását, valamint ennek érdekében az egymás közötti és harmadik országokkal való együttműködést.

(6) A tagállamoknak a 2371/2002/EK rendeletből eredő felelősségének sérelme nélkül, szükség van egy technikai és igazgatási közösségi szervezetre, amely a halászati ellenőrzés és felügyelet tekintetében felel a tagállamok közötti együttműködésért és koordinációért.

(2) E kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamoknak össze kell hangolniuk a szárazföldi felségterületükön belül, a közösségi és a nemzetközi vizeken folytatott ellenőrzési és felügyeleti tevékenységeiket, a nemzetközi joggal, és különösen a Közösségnek a regionális halászati szervezetek keretében és harmadik országokkal kötött megállapodások értelmében felmerülő kötelezettségeivel összhangban.

(7) Ebből a célból a Közösség meglévő intézményi szerkezetén belül létre kell hozni egy Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatalt (a továbbiakban: „Hivatal”), figyelembe véve a hatásköröknek a Bizottság és a tagállamok közötti megosztását.

(3) Szárazföldi felügyelet előírása nélkül egy felügyeleti rendszer sem lehet költséghatékony. Ez az oka annak, hogy a

(8) Meg kell határozni a Hivatal feladatait ahhoz, hogy megvalósuljanak a célok, amelyek érdekében létrehozták.

(9) Különösen szükséges, hogy a Bizottság kérésére a Hivatal segítséget tudjon nyújtani a Közösségnek és a tagállamoknak a harmadik országokkal és/vagy regionális halászati szervezetekkel fenntartott kapcsolatukban, és az illetékes hatóságokkal való együttműködésükben a Közösség nemzetközi kötelezettségei keretében.

⁽¹⁾ 2005. február 23-i vélemény (A Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

- (10) Ezenfelül a közösségi ellenőrzési eljárások hatékony alkalmazásának eléréséhez további munkára van szükség. A Hivatal idővel a halászati ellenőrzés és felügyelet számára a tudományos és technikai támogatás referenciaforrásává válhat.
- (11) A közös halászati politika céljainak elérése érdekében, mely a fenntartható fejlődés összefüggésében az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázásának biztosítása, a Tanács az élő vízi erőforrások védelmére, kezelésére és kiaknázására vonatkozó intézkedéseket fogad el.
- (12) Ezen intézkedések megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében a tagállamoknak arra alkalmas ellenőrzési és végrehajtási eszközöket kell létrehozniuk. Az ellenőrzés és végrehajtás hatékonyabbá és eredményesebbé tétele érdekében helyénvaló, hogy a Bizottság – a 2371/2002/EK rendelet 30. cikke (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban és az érintett tagállamokkal egyetértésben – egyedi ellenőrzési és felügyeleti programokat fogadjon el. A közös halászati politikára alkalmazandó ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendeletet⁽¹⁾ ennek megfelelően módosítani kell.
- (13) A Hivatalnak a tagállamok közötti operatív koordinációt közös alkalmazási tervek alapján kell végeznie, amelyek tartalmazzák az érintett tagállamok rendelkezésre álló ellenőrzési és felügyeleti eszközei felhasználásának rendszerét, hogy ezáltal megvalósíthatóvá váljanak a ellenőrzési és felügyeleti programok. A tagállamok által vállalt halászati ellenőrzési és felügyeleti tevékenységeket az ilyen programok alapján végzett ellenőrzési és felügyeleti tevékenységekre vonatkozó közös kritériumok, prioritások, teljesítményszintek és eljárások szerint kell végrehajtani.
- (14) Az ellenőrzési és felügyeleti program elfogadása kötelezi a tagállamokat a program végrehajtásához szükséges erőforrások hatékony biztosítására. A tagállamoknak haladéktalanul értesíteniük kell a Hivatalt arról, hogy milyen ellenőrzési és felügyeleti eszközökkel szándékoznak végrehajtani a programot. A közös alkalmazási tervek nem határozhatnak meg további kötelezettségeket az ellenőrzésre, felügyeletre és végrehajtásra, illetve az ebben az összefüggésben szükséges erőforrások rendelkezésre bocsátására vonatkozóan.
- (15) A Hivatal csak abban az esetben készít közös alkalmazási tervet, amennyiben azt a munkaprogramban előírta.
- (16) A munkaprogramot az igazgatási tanácsnak el kell fogadnia, amely biztosítja a kielégítő konszenzus elérését, beleértve a munkaprogramban a Hivatal számára előírt feladatok és a Hivatal rendelkezésére álló erőforrások összegegyeztetését, a tagállamok által nyújtott információk alapján.
- (17) A ügyvezető igazgató legfőbb feladata, hogy a tanács tagjaival és a tagállamokkal folytatott konzultációk során biztosítsa, hogy a munkaprogram adott évi célkitűzéseihez elegendő mennyiségű, a tagállamok által a Hivatal számára a munkaprogram teljesítése érdekében rendelkezésre bocsátott erőforrás párosul.
- (18) A ügyvezető igazgatónak különösen feladata, hogy konkrét alkalmazási terveket készítsen a tagállamok által közölt, az egyes ellenőrzési és felügyeleti programok teljesítését szolgáló erőforrásokat felhasználva, a közös alkalmazási terv alapjául szolgáló egyes ellenőrzési és felügyeleti programok szabályait és céljait, továbbá egyéb megfelelő – például a közösségi ellenőrökre vonatkozó – szabályokat tiszteletben tartva.
- (19) Ebben az összefüggésben szükséges, hogy az ügyvezető igazgató oly módon irányítsa az ütemezést, hogy a tagállamoknak elegendő időt biztosítson észrevételeik megtételére, építve azok operatív szakértelmére, a Hivatal munkaprogramja és e rendelet által előírt időkorlátok keretein belül maradván. Az ügyvezető igazgatónak figyelembe kell vennie a tagállamoknak az egyes tervek által érintett halászterületekre vonatkozó érdekeit. A közös ellenőrzési és felügyeleti tevékenységek hatékony és időben történő összehangolásának biztosítása érdekében szükség van egy olyan eljárásra, mely lehetővé teszi a tervek elfogadását abban az esetben, amikor az érintett tagállamok nem tudnak megállapodni.
- (20) A közösségi vizeken kívüli vizekre vonatkozó közös alkalmazási tervek elkészítésére és elfogadására alkalmazott eljárásnak hasonlóan kell lennie a közösségi vizekre alkalmazott eljáráshoz. Ezen közös alkalmazási tervek alapjául az ellenőrzésre és felügyeletre vonatkozó, a Közösségre nézve kötelező nemzetközi kötelezettségek érvényre juttatását célzó nemzetközi ellenőrzési és felügyeleti program szolgál.
- (21) Az érintett tagállamok a közös alkalmazási tervek végrehajtása érdekében egyesítik és alkalmazzák ellenőrzési és felügyeleti eszközeiket, melyeket e tervek végrehajtására szántak. A Hivatalnak fel kell mérnie, hogy a rendelkezésre álló ellenőrzési és felügyeleti eszközök elegendőek-e, és indokolt esetben, ha az eszközök nem elegendőek az ellenőrzési és felügyeleti program szerinti feladatok végrehajtásához, értesíti erről az érintett tagállamokat és a Bizottságot.
- (22) A tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk a felügyelettel és ellenőrzéssel kapcsolatos kötelezettségeiket, különösen a 2371/2002/EK rendelet alapján elfogadott konkrét ellenőrzési és felügyeleti programok értelmében, a Hivatalnak azonban nem lesz hatásköre a közös alkalmazási terveken keresztül további kötelezettségeket előírni, vagy a tagállamokkal szemben szankciókat alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 261., 1993.10.20., 1. o. A legutóbb az 1954/2003/EK rendelettel (HL L 289., 2003.11.7., 1. o.) módosított rendelet.

- (23) A Hivatal időszakosan felülvizsgálja a közös alkalmazási tervek hatékonyságát.
- (24) Helyénvaló biztosítani annak lehetőségét, hogy a közös alkalmazási tervek elfogadására és jóváhagyására egyedi végrehajtási szabályokat lehessen elfogadni. Hasznos lehet e lehetőséget kihasználni, miután az Hivatal megkezdi működését és amennyiben a ügyvezető igazgató úgy ítéli meg, hogy e szabályokat a közösségi jogszabályokban kell megfogalmazni.
- (25) A Hivatal jogosult – kérésre – az érintett tagállamok számára szerződéses szolgáltatásokat nyújtani a közös alkalmazási terv végrehajtásához szükséges ellenőrzési és felügyeleti eszközök vonatkozásában.
- (26) A Bizottság, a tagállamok és a Hivatal egy információs hálózaton keresztül kicserélik az ellenőrzéssel és felügyelettel kapcsolatos, vonatkozó információkat, hogy ezáltal biztosítsák a Hivatal feladatainak végrehajtását.
- (27) A Hivatal jogállása és felépítése megfelel az elérendő célok jellegének, és lehetővé teszi, hogy a Hivatal feladatait a tagállamokkal és a Bizottsággal való szoros együttműködésben végezze. Következésképpen, a Hivatalnak jogi, pénzügyi és igazgatási autonómiát kell biztosítani, ugyanakkor szoros kapcsolatot kell fenntartania a közösségi intézményekkel és a tagállamokkal. Ebből a célból szükséges és helyénvaló, hogy a Hivatal jogi személyiséggel rendelkező közösségi szerv legyen, mely az e rendelet által ráruházott hatásköröket gyakorolja.
- (28) A Hivatal szerződéses felelőssége tekintetében, mely a Hivatal által kötött szerződésekre alkalmazandó jog hatálya alá tartozik, a Bíróság rendelkezik joghatósággal, az adott szerződésben foglalt választottbírói kikötés értelmében. A Bíróság szintén joghatósággal rendelkezik bármely olyan vitában, amely a Hivatal által szerződésen kívüli károkozásért való felelősségéből eredő károk ellentételezésének kérdésével kapcsolatos, a tagállamok jogának közös általános alapelveivel összhangban.
- (29) A Bizottság és a tagállamok képviseltetik magukat az igazgatási tanácsban, amelynek feladata a Hivatal megfelelő és hatékony működésének biztosítása.
- (30) Tanácsadó testületet kell felállítani, mely az ügyvezető igazgatót tanáccsal látja el és biztosítja az érdekeltekkel való szoros együttműködést.
- (31) Mivel a Hivatalnak közösségi kötelezettségeket kell ellátnia, és mivel a Bizottság kérésére, a Közösség nemzetközi kötelezettségeinek megfelelően, együtt kell működnie harmadik országokkal és regionális halászati szervezetekkel, helyénvaló, hogy az igazgatási tanács elnökét a Bizottság képviselői közül válasszák.
- (32) Az igazgatási tanács szavazási eljárásainak figyelembe kell venni, hogy a tagállamoknak és a Bizottságnak érdeke fűződik a Hivatal hatékony működéséhez.
- (33) Helyénvaló előírni, hogy az igazgatási tanács tanácskozásain – szavazati jog nélkül – részt vegyen a tanácsadó testület egy tagja is.
- (34) Rendelkezni kell a Hivatal ügyvezető igazgatójának kinevezéséről és elbocsátásáról, illetve a feladatai gyakorlása tekintetében irányadó szabályokról.
- (35) A Hivatal átlátható működésének elősegítése céljából az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ korlátozások nélkül kell alkalmazni a Hivatalra.
- (36) Az egyének magánéletének védelme érdekében, a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽²⁾ kell e rendelet tekintetében alkalmazni.
- (37) A Hivatal működési autonómiájának és függetlenségének biztosítása érdekében önálló költségvetést kell számára biztosítani, amelynek bevétele egyrészt a Közösség hozzájárulásából, másrészt a Hivatal által nyújtott szerződéses szolgáltatásokból származik. A közösségi költségvetési eljárást kell alkalmazni a közösségi hozzájárulás és az Európai Unió általános költségvetése terhére nyújtott egyéb támogatások tekintetében. Az elszámolások ellenőrzését a Számvevőszék végzi.

(1) HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

(2) HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

- (38) A csalás, korrupció és egyéb jogellenes cselekmények leküzdése érdekében az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága között az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz kapcsolódó, az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ rendelkezéseit korlátozások nélkül kell alkalmazni a Hivatalra.
- (39) A rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni,
- c) „közös alkalmazási terv”: a rendelkezésre álló ellenőrzési és felügyeleti eszközök alkalmazására vonatkozó operatív intézkedéseket tartalmazó terv;
- d) „nemzetközi ellenőrzési és felügyeleti program”: a Közösség ellenőrzésre és felügyeletre vonatkozó nemzetközi kötelezettségeinek végrehajtására vonatkozó program, amely megállapítja az ellenőrzési és felügyeleti tevékenységekre vonatkozó célokat, közös prioritásokat és eljárásokat;
- e) „egyedi ellenőrzési és felügyeleti program”: a 2847/93/EKG rendelet 34c. cikkének megfelelően megállapított ellenőrzési és felügyeleti tevékenységekre vonatkozó célokat, közös prioritásokat és eljárásokat meghatározó program;

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

CÉL, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Cél

Ez a rendelet létrehozza a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatalt (a továbbiakban: „Hivatal”), amelynek célja a tagállamok által folytatott halászati ellenőrzési és felügyeleti tevékenységek operatív koordinációjának megszervezése, valamint a tagállamok közötti együttműködés támogatása, hogy azok megfelelhessenek a közös halászati politika szabályainak, e szabályok hatékony és egységes alkalmazása érdekében.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „ellenőrzés és felügyelet”: azok az intézkedések, amelyeket a tagállamok tesznek, különösen a 2371/2002/EK rendelet 23., 24. és 28. cikkének értelmében a közös halászati politika hatálya alá tartozó halászati tevékenységek ellenőrzése és felügyelete céljából, beleértve a megfigyelési és monitoring tevékenységeket, mint például a műholdas hajó-megfigyelési és megfigyelő rendszerek;
- b) „ellenőrzési és felügyeleti eszközök”: a tagállamok által ellenőrzés és felügyelet céljára alkalmazott megfigyelőhajók, -repülőgépek, -járművek és egyéb anyagi források, valamint ellenőrök, megfigyelők és egyéb emberi erőforrások;

⁽¹⁾ HL L 136., 1999.5.31., 15. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

- f) „halászat”: egyes halállományok kitermelésére irányuló halászati tevékenységek, a Tanács által különösen a 2371/2002/EK rendelet 5. és 6. cikke értelmében meghatározottak szerint;
- g) „közösségi ellenőrök”: a 2371/2002/EK rendelet 28. cikkének (4) bekezdésében említett jegyzékben szereplő ellenőrök.

II. FEJEZET

A HIVATAL KÖTELEZETTSÉGVÁLLALÁSAI ÉS FELADATAI

3. cikk

Kötelezettségvállalások

A Hivatal kötelezettségvállalásai a következők:

- a) koordinálja a Közösség ellenőrzési és felügyeleti kötelezettségeihez kapcsolódó, tagállamok által végzett ellenőrzést és felügyeletet;
- b) koordinálja az érintett tagállamok által egyesített nemzeti ellenőrzési és felügyeleti eszközök alkalmazását, e rendelettel összhangban;
- c) segítséget nyújt a tagállamoknak abban, hogy információkat szolgáltatassanak a Bizottságnak és harmadik feleknek a halászati és az ellenőrzési és felügyeleti tevékenységekről;
- d) hatáskörén belül segítséget nyújt a tagállamoknak a közös halászati politika szabályai értelmében felmerülő feladataik és kötelezettségeik végrehajtásában;

- e) segítséget nyújt a tagállamoknak és a Bizottságnak a közös halászati politika közösségi alkalmazásának harmonizációjában;
- f) hozzájárul a tagállamok és a Bizottság ellenőrzési és felügyeleti technikák kutatására és fejlesztésére irányuló munkájához;
- g) hozzájárul az ellenőrképzés és a tapasztalatcseré tagállamok közötti összehangolásához;
- h) összehangolja a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni harc jegyében folytatott tevékenységeket a közösségi jogszabályoknak megfelelően.

4. cikk

A Közösség ellenőrzésre és felügyeletre vonatkozó nemzetközi kötelezettségeihez kapcsolódó feladatok

- (1) A Hivatal a Bizottság kérésére:
- a) segítséget nyújt a Közösség és a tagállamok számára harmadik országokkal, illetve azon nemzetközi regionális halászati szervezetekkel fenntartott kapcsolatuk tekintetében, amelynek a Közösség tagja;
- b) együttműködik a nemzetközi regionális halászati szervezetek illetékes hatóságaival a Közösség ellenőrzési és felügyeleti kötelezettségei tekintetében, az ilyen szervekkel kötött munkaszerződések keretében.
- (2) A Hivatal a Bizottság kérésére együttműködhet harmadik országok illetékes hatóságaival a Közösség és ilyen országok közötti megállapodások keretében végrehajtott ellenőrzéshez és felügyelethez kapcsolódó ügyekben.
- (3) Hatáskörén belül a Hivatal végrehajthat feladatokat a tagállamok nevében olyan nemzetközi halászati megállapodások értelmében, melyeknek a Közösség szerződő fele.

5. cikk

Az operatív koordinációhoz kapcsolódó feladatok

- (1) A Hivatal által végzett operatív koordinációnak ki kell terjednie a halászati tevékenységek felügyeletére és ellenőrzésére, beleértve a halászati termékek behozatalát, szállítását és kirakodását, egészen addig a pontig, ahol a kirakodás után az első vásárló hozzájut a termékekhez.
- (2) A Hivatal az operatív koordináció céljából közös alkalmazási terveket dolgoz ki, és a III. fejezettel összhangban megszervezi a tagállamok ellenőrzési és felügyeleti tevékenységének operatív koordinációját.

6. cikk

Szerződéses szolgáltatások biztosítása a tagállamok számára

A Hivatal a tagállamok számára – saját kérésükre – a közösségi és/vagy nemzetközi vizeken folytatott halászatra vonatkozó kötelezettségeikkel kapcsolatos ellenőrzésre és felügyeletre vonatkozóan szerződéses szolgáltatásokat nyújthat, beleértve ellenőrző és felügyeleti platformok bérletbe adását, működtetését és személyzettel való ellátását, valamint megfigyelők biztosítását az érintett tagállamok által végrehajtott közös műveletekhez.

7. cikk

Segítségnyújtás a tagállamok számára

Abból a célból, hogy támogassa a tagállamok közös halászati politika szerinti kötelezettségeinek jobb teljesítését, a Hivatal különösen:

- a) létrehoz és kidolgoz egy alaptantervet a tagállamok halászati ellenőreit oktatók képzéséhez, és további képzési kurzusokat és szemináriumokat biztosít az említett ellenőrök számára és a monitoring tevékenységben, az ellenőrzésben és a felügyeletben résztvevő más személyzet számára;
- b) a tagállamok ellenőrzési és felügyeleti tevékenységeihez kapcsolódó eszközöket és szolgáltatásokat – a tagállamok kérésére – együttesen szerzi be, továbbá előkészíti és koordinálja a közös kísérleti projektek tagállamok általi végrehajtását;
- c) közös működési eljárásokat dolgoz ki a két vagy több tagállam által végzett közös ellenőrzési és felügyeleti tevékenységekre vonatkozóan;
- d) kritériumokat dolgoz ki a tagállamok, illetve a tagállamok és harmadik országok közötti ellenőrzési és felügyeleti eszközök cseréje tekintetében, illetve az ilyen eszközök tagállamok általi biztosítására vonatkozóan.

III. FEJEZET

OPERATÍV KOORDINÁCIÓ

8. cikk

A Közösség ellenőrzési és felügyeleti kötelezettségeinek végrehajtása

A Hivatal a Bizottság kérésére nemzetközi ellenőrzési és felügyeleti programok alapján összehangolja a tagállamok ellenőrzési és felügyeleti tevékenységeit közös alkalmazási tervek kidolgozásával.

9. cikk

Egyedi ellenőrzési és felügyeleti programok végrehajtása

A Hivatal közös alkalmazási tervek segítségével összehangolja a 2847/93/EGK rendelet 34c. cikkével összhangban létrehozott egyedi ellenőrzési és felügyeleti programok végrehajtását.

10. cikk

A közös alkalmazási tervek tartalma

Valamennyi közös alkalmazási terv:

- a) teljesíti a vonatkozó ellenőrzési és felügyeleti program követelményeit;
- b) érvényre juttatja a Bizottság által az ellenőrzési és felügyeleti programokban meghatározott kritériumokat, teljesítményszinteket, prioritásokat és közös felügyeleti eljárásokat;
- c) arra törekszik, hogy a 11. cikk (2) bekezdése alapján közölt meglévő nemzeti ellenőrzési és felügyeleti eszközöket az igényekhez illessze, és azok alkalmazását megszervezze;
- d) megszervezi az emberi és anyagi erőforrások felhasználását, tekintettel azokra az időszakokra és övezetekre, amikor, illetve ahol ezeket alkalmazzák, beleértve a több tagállamból érkező közösségi ellenőrök csoportjainak működését;
- e) figyelembe veszi az érintett tagállamok más közös alkalmazási tervekhez vonatkozó már meglévő kötelezettségeit, illetve egyedi regionális vagy helyi kötöttségeit;
- f) meghatározza azon feltételeket, amelyek megléte mellett egy tagállam ellenőrzési és felügyeleti eszközeivel egy másik tagállam felségterülete és joghatósága alá tartozó vizekre léphet.

11. cikk

Értesítés az ellenőrzési és felügyeleti eszközökről

- (1) A tagállamoknak minden év október 15-e előtt értesíteniük kell a Hivatalt a következő évi ellenőrzési és felügyeleti célokra rendelkezésükre álló ellenőrzési és felügyeleti eszközökről.
- (2) Minden egyes tagállamnak az adott program létrehozásáról szóló döntésről való értesítését követő 1 hónapon belül

értesítenie kell a Hivatalt arról, hogy milyen eszközökkel szándékozik elvégezni a rá vonatkozó nemzetközi ellenőrzési és felügyeleti programot, illetve az egyedi ellenőrzési és felügyeleti programot.

12. cikk

A közös alkalmazási tervek elfogadására vonatkozó eljárás

(1) A 11. cikk (2) bekezdésében előírt értesítések alapján, és az értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül a Hivatal ügyvezető igazgatója az érintett tagállamokkal egyeztetve létrehozza a közös alkalmazási terv tervezetét.

(2) A közös alkalmazási terv tervezete meghatározza azon ellenőrzési és felügyeleti eszközöket, melyeket az ellenőrzési és felügyeleti program – amelyre a terv vonatkozik – végrehajtása érdekében egyesíteni lehet, a vonatkozó halászterületben érintett tagállamok érdekeltségei alapján.

A tagállamok halászterületekben való érdekeltségét az alábbi kritériumok alapján kell felmérni, mely kritériumok viszonylagos súlyozása az egyes tervek konkrét sajátosságaitól függ:

- a) a tagállam felségterülete vagy joghatósága alá tartozó, a közös alkalmazási terv által érintett vizek relatív kiterjedése, amennyiben léteznek ilyenek;
- b) a területén adott referencia-időszakon belül kirakodott hal mennyisége, a közös alkalmazási terv hatálya alá tartozó halászterületről származó összes fogás arányában;
- c) a közös alkalmazási terv hatálya alá tartozó halászterületen tevékenykedő, adott tagállam lobogója alatt hajózó közösségi halászhajók relatív száma (motorteljesítmény és bruttó úrtartalom), az adott halászterületen tevékenykedő összes hajó arányában;
- d) a tagállam tekintetében megállapított kvóta relatív nagysága, illetve, amennyiben nem állapítottak meg kvótát, a tagállamnak az adott halászterületen egy adott referencia-időszakban feljegyzett fogása.

(3) Amennyiben a közös alkalmazási terv elkészítésének folyamatában nyilvánvalóvá válik, hogy nincs elegendő ellenőrzési és felügyeleti eszköz a vonatkozó ellenőrzési és felügyeleti program követelményeinek teljesítéséhez, az ügyvezető igazgató haladéktalanul értesíti az érintett tagállamokat és a Bizottságot.

(4) A ügyvezető igazgató értesítést küld a közös alkalmazási terv tervezetéről az érintett tagállamoknak és a Bizottságnak. Amennyiben az értesítéstől számított 15 munkanapon belül sem az érintett tagállamok, sem a Bizottság nem emelnek kifogást, az ügyvezető igazgató elfogadja a tervet.

(5) Amennyiben egy vagy több érintett tagállam, illetve a Bizottság kifogást emel, az ügyvezető igazgató az ügyet a Bizottság elé terjeszti. A Bizottság elvégezheti a terven a szükséges kiigazításokat, és azt a 2371/2002/EK rendelet 30. cikke (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban elfogadhatja.

(6) A Hivatal – a tagállamokkal konzultálva – évente felülvizsgál minden közös alkalmazási tervet, hogy figyelembe vehessen minden új ellenőrzési és felügyeleti programot, amely az érintett tagállamokra vonatkozik, illetve a Bizottság által az ellenőrzési és felügyeleti programok tekintetében meghatározott bármilyen prioritást.

13. cikk

A közös alkalmazási tervek végrehajtása

(1) A közös ellenőrzési és felügyeleti tevékenységeket a közös alkalmazási tervek alapján kell végezni.

(2) A közös alkalmazási terv által érintett tagállamok:

a) rendelkezésre bocsátják a közös alkalmazási terv végrehajtására szánt ellenőrzési és felügyeleti eszközöket;

b) kijelölnek egy nemzeti kapcsolattartó pontot/koordinátort, akit megfelelő hatalommal ruháznak fel ahhoz, hogy megkezdés esetén időben válaszolhasson a Hivatalnak a közös alkalmazási terv végrehajtásához kapcsolódó kérdéseire, és erről a Hivatalt értesítik;

c) a közös alkalmazási tervvel és a (4) bekezdésben említett követelményekkel összhangban alkalmazzák az egyesített ellenőrzési és felügyeleti eszközeiket;

d) a Hivatal számára on-line hozzáférést biztosítanak a közös alkalmazási terv végrehajtásához szükséges információkhoz;

e) együttműködnek a Hivatallal a közös alkalmazási terv végrehajtásában;

f) biztosítják, hogy a közösségi közös alkalmazási terv végrehajtásához kijelölt minden ellenőrzési és felügyeleti eszköz összhangban van a közösségi halászati politika szabályaival.

(3) A tagállamoknak a 12. cikk alapján létrehozott közös alkalmazási terv keretén belüli kötelezettségei sérelme nélkül, a közös ellenőrzési és felügyeleti tervhez biztosított ellenőrzési és felügyeleti eszközök parancsnoklása és ellenőrzése az illetékes nemzeti hatóság felelősségi körébe tartozik, a nemzeti joggal összhangban.

(4) Az ügyvezető igazgató a 12. cikk alapján elfogadott közös alkalmazási terv végrehajtására vonatkozóan követelményeket határozhat meg. E követelmények a terv keretein belül maradnak.

14. cikk

A közös alkalmazási tervek értékelése

A Hivatal évente értékelést készít az egyes közös alkalmazási tervek hatékonyságáról, illetve a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megvizsgálja, hogy fennáll-e annak a kockázata, hogy a halászati tevékenységek nem felelnek meg az alkalmazandó ellenőrzési és felügyeleti intézkedéseknek. Az értékelésekről haladéktalanul tájékoztatni kell az Európai Parlamentet, a Bizottságot és a tagállamokat.

15. cikk

Az ellenőrzési és felügyeleti programok hatálya alá nem tartozó halászterületek

Két vagy több tagállam kérheti a Hivataltól, hogy koordinálja ellenőrzési és felügyeleti eszközeik alkalmazását egy adott halászterület vagy olyan terület tekintetében, amelyre nem vonatkozik ellenőrzési és felügyeleti program. A koordinációt az érintett tagállamok által megállapított ellenőrzési és felügyeleti kritériumoknak és prioritásoknak megfelelően kell végezni.

16. cikk

Információs hálózat

(1) A Bizottság, a Hivatal és a tagállamok illetékes hatóságai kicserélik a rendelkezésükre álló vonatkozó információkat a közösségi és nemzetközi vizeken folytatott közös ellenőrzési és felügyeleti tevékenységek tekintetében.

(2) Minden illetékes nemzeti hatóság, összhangban a vonatkozó közösségi jogszabályokkal, intézkedéseket tesz a részükre e cikk értelmében átadott információk bizalmas kezelésének biztosítására a 2847/93/EGK rendelet 37. cikkével összhangban.

17. cikk

Részletes szabályok

Az e fejezet végrehajtására vonatkozóan részletes szabályokat a 2371/2002/EK rendelet 30. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban lehet elfogadni.

Ezek a szabályok különösen a közös alkalmazási terv tervezetének elkészítésére és elfogadására vonatkozó eljárásokat érintik.

IV. FEJEZET

BELSŐ FELÉPÍTÉS ÉS MŰKÖDÉS

18. cikk

Jogi forma és központi hivatal

(1) A Hivatal közösségi szerv. A Hivatal jogi személyiséggel rendelkezik.

(2) A Hivatal valamennyi tagállamban a legteljesebb jogképességgel rendelkezik, amellyel jogszabályaik értelmében jogi személy rendelkezhet. A Hivatal különösen ingó és ingatlan vagyont szerezhet és elidegeníthet, és bírósági eljárásban félként részt vehet.

(3) A Hivatalt ügyvezető igazgatója képviseli.

(4) A Hivatal székhelye Vigo, Spanyolország.

19. cikk

Alkalmazottak

(1) Az Európai Közösség tisztviselőinek személyzeti szabályzata, az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek megállapításáról szóló 259/68/EK, Euratom, ESZAK rendelet⁽¹⁾ és az említett személyzeti szabályzat és alkalmazási feltételek alkalmazásában, az Európai Közösségek intézményei által közösen elfogadott szabályok vonatkoznak a Hivatal alkalmazottaira. Az igazgatási tanács, egyetértésben a Bizottsággal, elfogadja a szükséges, részletes alkalmazási szabályokat.

(2) A 30. cikk sérelme nélkül, a Hivatal saját alkalmazottai tekintetében gyakorolja a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek által a kinevezéssel megbízott hatóságokra ruházott hatásköröket.

(3) A Hivatal alkalmazottai a Bizottság által ideiglenesen kijelölt vagy kiküldött tisztviselők és a Hivatal által a feladatai végrehajtásához felvett egyéb alkalmazottak.

⁽¹⁾ HL L 56., 1968.3.4., 1. o. A legutóbb a 723/2004/EK, Euratom rendelettel (HL L 124., 2004.4.27., 1. o.) módosított rendelet.

A Hivatal ideiglenes jelleggel a tagállamok által kiküldött tisztviselőket is alkalmazhat.

20. cikk

Kiváltságok és mentességek

A Hivatalra az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvet kell alkalmazni.

21. cikk

Felelősség

(1) A Hivatal szerződéses felelőssége tekintetében az adott szerződésre alkalmazandó jog irányadó.

(2) A Bíróság joghatósággal rendelkezik az ítélethozatalra a Hivatal által kötött szerződésekben foglalt választott bírósági kikötés alapján.

(3) Szerződésen kívüli felelősség esetén a Hivatal a tagállamok jogának közös általános elveivel összhangban, felel minden általa vagy az alkalmazottai által, feladatuk teljesítése során okozott kárért. A Bíróság joghatósággal rendelkezik minden ilyen kár megtérítéséhez kapcsoló jogvita tekintetében.

(4) A Hivatal alkalmazottainak a Hivatallal szemben fennálló személyes felelőssége tekintetében a személyzeti szabályzatban vagy az alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekben megállapított rendelkezések irányadók.

22. cikk

Nyelvek

(1) A Hivatal tekintetében az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló, 1958. április 15-i 1. rendeletben⁽²⁾ megállapított rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) A Hivatal működéséhez szükséges fordítói szolgáltatásokat az Európai Unió Intézményeinek Fordítási Központja végzi.

23. cikk

Az igazgatási tanács létrehozása és hatásköre

(1) A Hivatal igazgatási tanáccsal rendelkezik.

(2) Az igazgatási tanács:

a) a 31. cikk értelmében kijelöli és elbocsátja az ügyvezető igazgatót;

⁽²⁾ HL 17., 1958.10.6., 385/58. o.

b) minden év április 30-ig elfogadja a Hivatalnak az előző évre vonatkozó általános jelentését, és továbbítja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és a tagállamoknak. A jelentést nyilvánosságra kell hozni;

c) minden év október 31-ig, a Bizottság és a tagállamok véleményének figyelembevételével, elfogadja a Hivatal következő évi munkaprogramját, és továbbítja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamoknak.

A munkaprogram tartalmazza a Hivatal prioritásait. Elsőbbséget biztosít a Hivatal ellenőrzési és felügyeleti programokhoz kapcsolódó feladatainak. Az éves közösségi költségvetési eljárás sérelme nélkül kell elfogadni. Amennyiben a Bizottság a munkaprogram elfogadásától számított 30 napon belül egyet nem értését fejezi ki a programmal kapcsolatban, az igazgatási tanács újravizsgálja a programot és két hónapon belül, lehetőség szerint módosítva, második olvasatra elfogadja;

d) a pénzügyi év kezdete előtt a Hivatal elfogadja a végleges költségvetést, szükség szerint a közösségi támogatás vagy a Hivatal egyéb bevétele szerint kiigazítva;

e) a 35., 36. és 38. cikkel összhangban végrehajtja a Hivatal költségvetésével kapcsolatos feladatait;

f) fegyelmi jogkört gyakorol az ügyvezető igazgató felett;

g) megállapítja eljárási szabályzatát, amely előírhatja szükség esetén albizottságok létrehozását az igazgatási tanácsban;

h) elfogadja a Hivatal feladatainak végrehajtásához szükséges eljárásokat.

24. cikk

Az igazgatási tanács összetétele

(1) Az igazgatási tanács a tagállamok képviselőiből és a Bizottság hat képviselőjéből áll. Minden tagállam egy tag kijelölésére jogosult. A tagállamok és a Bizottság minden egyes tag mellé kijelölnek egy helyettest, aki a tagot annak távollétében képviseli.

(2) A tanács tagjait az ellenőrzés és felügyelet terén szerzett tapasztalatuk és szakértelmük alapján választják ki.

(3) A hivatali idő az egyes tagok számára a kinevezés időpontjától számított 5 év. Ez a hivatali idő megújítható.

25. cikk

Az igazgatási tanács elnöklése

(1) Az igazgatási tanács a Bizottság képviselői közül elnököt választ. Az igazgatási tanács tagjai közül elnökhelyettest választ. Az elnökhelyettes automatikusan átveszi az elnök helyét, ha az akadályoztatva van feladatai ellátásában.

(2) Az elnök és az elnökhelyettes hivatali ideje három év, mely lejár, amennyiben tagságuk az igazgatási tanácsban megszűnik. A hivatali idő egyszer megújítható.

26. cikk

Ülések

(1) Az igazgatási tanács üléseit az elnök hívja össze. A napirendi pontokat az elnök határozza meg, figyelembe véve az igazgatási tanács tagjainak és a Hivatal ügyvezető igazgatójának javaslatait.

(2) Az ügyvezető igazgató és az igazgatási tanács által kijelölt képviselő szavazati jog nélkül vesz részt a tanácskozásokon.

(3) Az igazgatási tanács évente legalább egy rendes ülést tart. Ezenkívül az elnök kezdeményezésére vagy a Bizottság, illetve az igazgatási tanácsban képviselt tagállamok egyharmadának kérésére ül össze.

(4) Titoktartást igénylő ügyekben vagy érdekellentétek esetén, az igazgatási tanács határozhat úgy, hogy egyes napirendi pontokat az igazgatási tanács által kinevezett képviselő jelenléte nélkül vizsgál meg. Az e rendelkezés alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat az eljárási szabályzatban lehet megállapítani.

(5) Az igazgatási tanács meghívhat bárkit, akinek a véleménye mérvadó lehet, hogy megfigyelőként részt vegyen az üléseken.

(6) Az igazgatási tanács tagjait, az eljárási szabályzat rendelkezéseinek megfelelően, tanácsadók vagy szakértők segíthetik munkájukban.

(7) Az igazgatási tanács titkárságát a Hivatal biztosítja.

megállapított korlátok, a rendelet végrehajtási szabályai és minden vonatkozó jog figyelembevételével;

27. cikk

Szavazás

(1) Az igazgatási tanács a szavazatok abszolút többségével határoz.

b) megteszi a szükséges lépéseket, beleértve belső igazgatási utasítások elfogadását és hirdetmények közzétételét, annak biztosítására, hogy a Hivatal szervezete és működése megfeleljen az ebben a rendeletben megállapított rendelkezéseknek;

(2) Valamennyi tag egy szavazattal rendelkezik. A tanács valamely tagjának távollétében helyettese jogosult szavazati jogának gyakorlására.

c) megteszi a szükséges lépéseket, beleértve a Hivatalnak a II. és a III. fejezet szerinti feladataira – ellenőrzési és felügyeleti eszközök bérletbe adása, illetve működtetése és információ hálózat működtetése – vonatkozó határozatok elfogadását;

(3) Az eljárási szabályzat részletesebb szavazási rendet állapít meg, különösen a másik tag nevében cselekvő tagra vonatkozó feltételekre és a határozatképesség feltételeire vonatkozóan, ha helyénvaló.

d) válaszol a Bizottság kéréseire és a tagállamoknak a 6., 7. és a 15. cikk szerinti, segítségnyújtás iránti kérélméire;

28. cikk

Érdekeltségi nyilatkozat

Az igazgatási tanács tagjai érdekelségi nyilatkozatot tesznek, amelyben jelzik vagy mindennemű érdekelség hiányát, amely sérthetné függetlenségüket, vagy bármely olyan közvetlen vagy közvetett érdekelségüket, amely függetlenségüket sértő érdekelségnek tekinthető. Ezeket a nyilatkozatokat évente, írásban kell benyújtani, illetve amikor a napirendi pontokkal kapcsolatban érdekellentét merül fel. Az utóbbi esetben az érintett tag nem jogosult e pontokról szavazni.

e) hatékony megfigyelési rendszert hoz létre abból a célból, hogy összehasonlíthatóvá váljanak a Hivatal eredményei az operatív célokkal. Ezek alapján az ügyvezető igazgató évente általános jelentéstervezetet készít és benyújtja azt az igazgatási tanácsnak. Megállapítja az elismert szakmai színvonalnak megfelelő rendszeres értékelési eljárásokat;

f) az alkalmazottak tekintetében gyakorolja a 19. cikk (2) bekezdésében megállapított hatáskört;

29. cikk

Az ügyvezető igazgató feladatai és hatáskörei

(1) A Hivaltat az ügyvezető igazgató igazgatja. A Bizottság és az igazgatási tanács saját hatásköreinek sérelme nélkül, az ügyvezető igazgató nem kér és nem fogad el utasítást semmiféle kormánytól vagy szervtől.

g) a 35. cikkel összhangban becsléseket készít a Hivatal bevételeiről és kiadásairól, és a 35. cikknek megfelelően végrehajtja a költségvetést.

(2) Az ügyvezető igazgató feladatainak végrehajtása során a közös halászati politika alapelveit alkalmazza.

(4) Az ügyvezető igazgató tevékenységéért az igazgatási tanácsnak tartozik felelősséggel.

(3) Az ügyvezető igazgató feladatai és hatáskörei a következők:

30. cikk

Az ügyvezető igazgató kinevezése és felmentése

a) elkészíti a munkaprogram tervezetét, majd a Bizottsággal és a tagállamokkal folytatott konzultációt követően benyújtja azt az igazgatási tanácsnak. Megteszi a munkaprogram végrehajtásához szükséges lépéseket az ebben a rendeletben

(1) Az ügyvezető igazgatót az igazgatási tanács nevezi ki, a közös halászati politika és a halászati ellenőrzés és felügyelet terén szerzett érdemei és bizonyított tapasztalata alapján, a Bizottság által egy kiválasztási eljárást követően javasolt legalább két jelölt közül, miután az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* meghirdették a pozíciót, vagy egyéb helyeken érdeklődésnyilvánítási felhívást tettek közzé.

(2) Az ügyvezető igazgató felmentésére vonatkozó hatáskört az igazgatási tanács gyakorolja. A tanács a Bizottság vagy a tagok egyharmadának kérésére tanácskozik erről a kérdéstről.

(3) Az igazgatási tanács az (1) és (2) bekezdés szerinti határozatokat a tagok kétharmados többségével hozza.

(4) Az ügyvezető igazgató hivatali ideje öt év. A hivatali idő a Bizottság javaslatára egyszer további öt évre meghosszabbítható, és ezt az igazgatási tanácsnak tagjai kétharmados többségével jóvá kell hagynia.

31. cikk

A tanácsadó testület

(1) A tanácsadó testület a 2371/2002/EK rendelet 31. cikkében előírt regionális tanácsadó testületek képviselőiből áll, az egyes regionális tanácsadó testületek egy-egy képviselőt neveznek ki. A képviselőket a velük azonos időpontban kinevezett helyettesítő személyek helyettesíthetik.

(2) A tanácsadó testület tagjai nem lehetnek egyben az igazgatási tanács tagjai is. A tanácsadó testület kijelöl egy tagot, aki az igazgatási tanács tanácskozásain szavazati jog nélkül részt vesz.

(3) A tanácsadó testület az ügyvezető igazgatót annak kérésére tanácsokkal látja el e rendelet értelmében vett feladatai ellátásával kapcsolatban.

(4) A tanácsadó testület elnöke az ügyvezető igazgató. A testület az elnök felhívására évente legalább egyszer összeül.

(5) A Hivatal a tanácsadó testület számára biztosítja a szükséges logisztikai támogatást és ülései számára a titkárságot.

(6) Az igazgatási tanács tagjai látogathatják a tanácsadó testület üléseit.

32. cikk

Átláthatóság és kommunikáció

(1) A 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet kell alkalmazni a Hivatal rendelkezésére álló dokumentumok tekintetében.

(2) Az igazgatási tanács az első ülése napjától számított hat hónapon belül elfogadja az 1049/2001/EK rendelet végrehajtására vonatkozó gyakorlati szabályokat.

(3) A Hivatal saját kezdeményezésére információkat szolgáltat a kötelezettségvállalásai tekintetében. Különösen biztosítania kell, hogy a nyilvánosság és minden érdekelt fél gyorsan hozzájuthasson tárgyilagos, megbízható és könnyen érthető információkhoz a Hivatal munkájára vonatkozóan.

(4) Az igazgatási tanács megállapítja a (3) bekezdés alkalmazásához szükséges belső szabályokat.

(5) A Hivatal által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke szerint hozott határozatok a Szerződés 195. és 230. cikke értelmében okot adhatnak az ombudsmanhoz történő panasz benyújtására vagy a Bíróság előtti eljárásra.

(6) A Hivatal és a Bizottság által az e rendelettel összhangban gyűjtött információk a 45/2001/EK rendelet hatálya alá tartoznak.

33. cikk

Titoktartási kötelezettség

(1) Az igazgatási tanács tagjaira, az ügyvezető igazgatóra és a Hivatal alkalmazottaira, még abban az esetben is, ha megszűntek feladataik, vonatkoznak a Szerződés 286. cikke szerinti titoktartási előírások.

(2) Az igazgatási tanács belső szabályokat állapít meg az (1) bekezdésben említett titoktartási előírások végrehajtására vonatkozó gyakorlati szabályok tekintetében.

34. cikk

Információhoz való hozzáférés

(1) A Bizottság korlátlan hozzáféréssel rendelkezik a Hivatal által gyűjtött információkhoz. A Hivatal a Bizottság kérésére minden információt és annak értékelését a kért formában a Bizottság rendelkezésére bocsátja.

(2) A Hivatal bármely konkrét művelete által érintett tagállamok hozzáférnek a Hivatal által a művelettel kapcsolatban gyűjtött információkhoz, a 2371/2002/EK rendelet 30. cikke (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban létrehozható feltételekre is figyelemmel.

V. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

35. cikk

Költségvetés

(1) A Hivatal bevétele az alábbiakból tevődik össze:

a) a Közösség hozzájárulása az Európai Unió általános költségvetéséből (bizottsági szekció);

b) a Hivatal által a tagállamoknak nyújtott szolgáltatásokért felszámolt díjak, a 7. cikkkel összhangban;

c) kiadványok, képzés és/vagy a Hivatal által biztosított egyéb szolgáltatások.

(2) A Hivatal kiadásai fedezik az alkalmazottakkal kapcsolatos költségeket, az igazgatási, az infrastrukturális és a működési költségeket.

(3) Az ügyvezető igazgató kimutatás-tervezetet készít a Hivatal becsült bevételeiről és kiadásairól a következő pénzügyi év tekintetében, és egy létszámterv-tervezettel együtt továbbítja azt az igazgatási tanácsnak.

(4) A bevételeknek és a kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.

(5) Az igazgatási tanács minden évben, a becsült bevételekről és kiadásokról szóló kimutatás-tervezet alapján elkészíti a Hivatal becsült bevételeinek és kiadásainak kimutatását a következő pénzügyi évre.

(6) Ezt a kimutatást, amely tartalmaz egy létszámterv-tervezetet is, az igazgatási tanács legkésőbb március 31-ig továbbítja a Bizottságnak az ideiglenes munkaprogrammal együtt.

(7) A Bizottság továbbítja ezt a kimutatást az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak (a „kölségvetési hatóság”), az Európai Unió általános kölségvetésének előzetes tervezetével.

(8) A kimutatás alapján a Bizottság bejegyzi az Európai Unió általános kölségvetésének előzetes tervezetébe azon becsült összegeket, amelyeket szükségesnek ítél a létszámterv tekintetében, valamint az általános kölségvetés által finanszírozandó támogatások összegét, amelyeket a Szerződés 272. cikkével összhangban benyújt a kölségvetési hatósághoz.

(9) A kölségvetési hatóság engedélyezi a támogatási előirányzatokat a Hivatal számára. A kölségvetési hatóság elfogadja a Hivatal létszámtervét.

(10) Az igazgatási tanács elfogadja a kölségvetést. A kölségvetés az Európai Unió általános kölségvetésének elfogadását követően válik véglegessé. Indokolt esetben ennek megfelelően módosítani kell.

(11) Az igazgatási tanács a lehető legrövidebb időn belül értesíti a kölségvetési hatóságot, amennyiben olyan projektet

szándékozik végrehajtani, amelynek jelentős pénzügyi következményei lehetnek a kölségvetési támogatásra nézve, különösen az ingatlanokhoz kapcsolódó projektek, például épületek bérlése vagy vásárlása esetén. Erről értesíteni kell a Bizottságot.

(12) Amennyiben a kölségvetési hatóság egy ága jelezte azon szándékát, hogy véleményt kíván nyilvánítani, az e szándékaról szóló értesítés napjától számított hat héten belül továbbítja véleményét az igazgatási tanácsnak.

36. cikk

A kölségvetés végrehajtása és ellenőrzése

(1) Az ügyvezető igazgató végrehajtja a Hivatal kölségvetését.

(2) Minden pénzügyi évet követően legkésőbb március 1-jéig, a Hivatal számvitelért felelős tisztviselője közli az ideiglenes elszámolásokat a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjével, csatolva az adott pénzügyi évre vonatkozó kölségvetési és pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést. A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője az Európai Közösségek általános kölségvetésére alkalmazandó kölségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom rendelet⁽¹⁾ (a „kölségvetési rendelet”) 128. cikkével összhangban konszolidálja az intézmények és decentralizált szervek ideiglenes elszámolásait.

(3) Minden pénzügyi évet követően legkésőbb március 1-jéig, a Bizottság számvitelért felelős tisztviselője továbbítja a Hivatal ideiglenes elszámolásait a Számvevőszékhez, csatolva az adott pénzügyi évre vonatkozó kölségvetési és pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést. Az adott pénzügyi évre vonatkozó kölségvetési és pénzügyi gazdálkodásról szóló jelentést továbbítani kell az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is.

(4) Az ügyvezető igazgató – a Számvevőszéknek a Hivatal ideiglenes elszámolására vonatkozó észrevételei kézhezvételekor – saját felelősségére elkészíti a Hivatal végleges elszámolását, majd véleménynyilvánítás céljából továbbítja azt az igazgatási tanácsnak.

(5) Az igazgatási tanács véleményt nyilvánít a Hivatal végleges elszámolásáról.

(6) Legkésőbb a következő év július 1-jéig, az ügyvezető igazgató elküldi a végleges elszámolást és az igazgatási tanács véleményét az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.

(¹) HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

(7) A végleges elszámolást ki kell hirdetni.

(8) A Hivatal pénzügyi ellenőrzési funkciót hoz létre, melyet a vonatkozó nemzetközi szabványoknak megfelelően kell végezni.

(9) Legkésőbb szeptember 30-ig az ügyvezető igazgató reagál a Számvevőszék észrevételeire. Az ügyvezető igazgató az igazgatási tanácsnak is megküldi ezt a választ.

(10) Az ügyvezető igazgató az Európai Parlamentnek – kérésére – minden információt rendelkezésre bocsát, amely a kérdéses pénzügyi évre vonatkozó mentesítési eljárás szabályszerű alkalmazásához szükséges, a költségvetési rendelet 243. cikkének (3) bekezdésében megállapítottak szerint.

(11) Az Európai Parlament a Tanács ajánlására, két év múlva, április 30-a előtt, mentesíti a Hivatal ügyvezető igazgatóját a kérdéses év költségvetésének végrehajtására vonatkozó felelősség alól.

37. cikk

Csalás elleni küzdelem

(1) A csalás, korrupció és egyéb jogellenes cselekmények leküzdésére az 1073/1999/EK rendelet rendelkezéseit korlátozások nélkül kell alkalmazni a Hivatalra.

(2) A Hivatal csatlakozik az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi egyezményhez, és késedelem nélkül kihirdeti valamennyi alkalmazottjának a megfelelő rendelkezéseket.

(3) A támogatásra vonatkozó határozatok, valamint a végrehajtási megállapodások és az azokhoz kapcsolódó eszközök egyértelműen kikötik, hogy a Számvevőszék és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzéseket hajthat végre a Hivatal által nyújtott támogatás kedvezményezettjeinél és a támogatás elosztásáért felelős szervnél.

38. cikk

Pénzügyi rendelkezések

Az igazgatási tanács a Bizottság jóváhagyásának és a Számvevőszék véleményének kézhezvételét követően elfogadja a Hivatal pénzügyi szabályait. Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 185. cikkében említett szervekre vonatkozó keretszabályzatról szóló, 2002. december

23-i 2343/2002/EK, Euratom bizottsági rendeletről⁽¹⁾ kizárólag a Bizottság előzetes hozzájárulásával, valamint abban az esetben térhet el, ha ez kifejezetten szükséges a Hivatal működéséhez.

VI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

39. cikk

Értékelés

(1) Az igazgatási tanács, a Hivatal feladatainak vállalását követő öt éven belül, és ezt követően minden ötödik évben, e rendelet végrehajtásának független, külső értékelésére ad megbízást. A Bizottság minden olyan információt a Hivatal rendelkezésére bocsát, amelyet a Hivatal az értékelés szempontjából lényegesnek ítél.

(2) Minden értékelés felméri e rendelet hatását, a Hivatal és munkagyakorlata hasznosságát, fontosságát és hatékonyságát, illetve azt, hogy a Hivatal milyen mértékben járul hozzá a közös halászati politika szabályainak való magas szintű megfelelés megvalósításához. Az igazgatási tanács egyedi írásbeli megbízást ad ki, egyetértésben a Bizottsággal, a részt vevő felekkel folytatott konzultációt követően.

(3) Az értékelés kézhezvételét követően az igazgatási tanács ajánlásokat ad a Bizottságnak e rendelet, valamint a Hivatal és munkagyakorlatának módosítására vonatkozóan. A Bizottság továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az értékelés ténymegállapításait és az ajánlásokat, amelyeket nyilvánosságra hoznak.

40. cikk

A Hivatal működésének kezdete

A Hivatal e rendelet hatálybalépésétől számított tizenkét hónapon belül megkezdi tevékenységét.

41. cikk

Módosítás

A 2847/93/EGK rendelet 34c. cikke helyébe a következő szöveg lép:

„34c. cikk

(1) A Bizottság a 36. cikkben meghatározott eljárással összhangban és az érintett tagállamokkal egyetértésben megállapítja, hogy mely – két vagy több tagállamot érintő – halászterületeken kell végrehajtani egyedi ellenőrzési és felügyeleti programokat, valamint az ilyen programok tekintetében irányadó feltételeket.

⁽¹⁾ HL L 357., 2002.12.31., 72. o.

Az egyedi ellenőrzési és felügyeleti program megállapítja, hogy mely – két vagy több tagállamot érintő – halászerületeken kell végrehajtani a programot, valamint az ilyen halászerületek tekintetében irányadó feltételeket.

Valamennyi egyedi ellenőrzési és felügyeleti program meghatározza céljait, közös prioritásait és eljárásait, valamint az ellenőrzési és felügyeleti tevékenységekre vonatkozó teljesítményszinteket, a meghatározott intézkedések várt eredményeit és a szükséges stratégiát annak biztosításához, hogy az ellenőrzési és felügyeleti tevékenységek a lehető legegységesebbek, leghatékonyabbak és leggazdaságosabbak legyenek. Minden program meghatározza az érintett tagállamokat.

Az egyedi ellenőrzési és felügyeleti programok időtartama nem haladhatja meg a három évet vagy bármely, ebből a célból a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK rendelet (*) 5. cikke értelmében elfogadott helyreállítási tervben vagy az említett rendelet 6. cikke szerint elfogadott gazdálkodási tervben megállapított időszakot.

Az egyedi ellenőrzési és felügyeleti programokat az érintett tagállamok hajtják végre az egy közösségi halászati ellenőrző hivatal létrehozásáról és a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló 2847/93/EGK rendelet módosításáról szóló, 2005. április 26-i 768/2005/EK tanácsi rendelet (**) szerint megállapított közös alkalmazási tervek alapján.

(2) A Bizottság ellenőrzi és értékeli az egyes ellenőrzési és felügyeleti programok eredményeit, és ezekről jelentést küld az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 2371/2002/EK rendelet 27. cikke (4) bekezdésével összhangban.

(*) HL L 358., 2002.12.21., 59. o.

(**) HL L 128., 2005.5.21., 1. o.”

42. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2005. április 26-án.

a Tanács részéről

az elnök

F. BODEN

A BIZOTTSÁG 769/2005/EK RENDELETE**(2005. május 20.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a gyümölcs és zöldség behozatalára vonatkozó intézkedések alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1994. december 21-i 3223/94/EK ⁽¹⁾ bizottsági rendeletre és különösen annak 4. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően a 3223/94/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azon szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.

- (2) A fenti szempontokat figyelembe véve, a behozatali átalányértékeket az e rendelet mellékletében szereplő szinteken kell meghatározni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 3223/94/EK rendelet 4. cikkében említett behozatali átalányértékeket a mellékletben található táblázat határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2005. május 21-én lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2005. május 20-án.

a Bizottság részéről

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 337., 1994.12.24., 66. o. A legutóbb az 1947/2002/EK rendelettel (HL L 299., 2002.11.1., 17. o.) módosított rendelet.

MELLÉKLET

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról szóló, 2005. május 20-i bizottsági rendelethez

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	052	93,8
	204	82,6
	212	97,2
	999	91,2
0707 00 05	052	124,5
	204	51,2
	999	87,9
0709 90 70	052	85,2
	624	50,3
	999	67,8
0805 10 20	052	41,7
	204	37,7
	212	55,7
	220	44,3
	388	50,1
	400	42,8
	528	45,4
	624	58,6
	999	47,0
0805 50 10	388	65,6
	400	69,6
	528	59,4
	624	61,7
	999	64,1
0808 10 80	388	87,9
	400	116,3
	404	78,7
	508	60,8
	512	69,6
	524	57,3
	528	68,5
	720	70,9
	804	94,0
	999	78,2

⁽¹⁾ Az országok nomenklatúráját a 2081/2003/EK bizottsági rendelet határozza meg (HL L 313., 2003.11.28., 11. o.). A „999” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 770/2005/EK RENDELETE

(2005. május 20.)

a marhahúságazathoz tartozó, Botswanából, Kenyából, Madagaszkárról, Szváziföldről, Zimbabwéból és Namíbiából származó termékekre vonatkozó behozatali engedélyekről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1254/1999/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,tekintettel az afrikai, karibi és csendes-óceáni (AKCS) országokból származó mezőgazdasági termékekre és a feldolgozással nyert árukra alkalmazandó szabályokról, valamint az 1706/98/EK rendelet ⁽²⁾ hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. december 10-i 2286/2002/EK tanácsi rendeletre,tekintettel az afrikai, karibi és csendes-óceáni (AKCS) országokból származó mezőgazdasági termékekre és a feldolgozással nyert árukra alkalmazandó szabályokról, valamint a 2286/2002/EK tanácsi rendeletnek a marhahúságazatban való alkalmazási szabályait megállapító, 2003. december 19-i 2247/2003/EK bizottsági rendeletre ⁽³⁾ és különösen annak 5. cikkére,

mivel:

- (1) A 2247/2003/EK rendelet 1. cikke lehetővé teszi behozatali engedélyek kiadását a marhahúságazathoz tartozó, Botswanából, Kenyából, Madagaszkárról, Szváziföldről, Zimbabwéból és Namíbiából származó termékekre. Ugyanakkor a behozatal nem haladhatja meg az exportáló harmadik országokra meghatározott mennyiségi korlátokat.
- (2) A 2005. május 1. és 10. között beadott behozatali engedély iránti kérelmek, a 2247/2003/EK rendelet értelmében kicsontozott húsból kifejezve, a Botswanából, Kenyából, Madagaszkárról, Szváziföldről, Zimbabwéból és Namíbiából származó termékek esetében nem haladják meg az ezen államok viszonylatában rendelkezésre álló mennyiségeket. Erre tekintettel a behozatali engedélyek kiadhatók a kért mennyiségekre.
- (3) Rögzítendő az, hogy az engedélyeket kérelmezni lehet, 52 100 t összmennyiségben belül.
- (4) Kívánatos emlékeztetni arra, hogy ez a rendelet nem érinti az egészségügyi és állat-egészségügyi ellenőrzések

szarvasmarha-, juh-, kecske- és sertésfélék, valamint friss hús és húsalapú termékek harmadik országokból történő importja esetén felmerülő problémáiról szóló, 1972. december 12-i 72/462/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ alkalmazását,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az alábbi tagállamok bocsátanak ki 2005. május 21-én behozatali engedélyeket egyes afrikai, karibi és csendes-óceáni országokból származó, kicsontozott húsból kifejezve, a marhahúságazathoz tartozó termékek vonatkozásában, az alábbi mennyiségekre és származási országokra:

Egyesült Királyság:

— 30 t Botswanából származó termék,

— 800 t Namíbiából származó termék,

Németország:

— 350 t Botswanából származó termék,

— 425 t Namíbiából származó termék.

2. cikk

Az engedély iránti kérelmek, a 2247/2003/EK rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében, 2005. május hónap első tíz napja folyamán nyújthatók be a következő kicsontozottmarhahús-mennyiségekre:

Botswana:	15 606 t,
Kenya:	142 t,
Madagaszkár:	7 579 t,
Szváziföld:	3 337 t,
Zimbabwe:	9 100 t,
Namíbia:	9 125 t.

3. cikk

Ez a rendelet 2005. május 21-én lép hatályba.

⁽¹⁾ HL L 160., 1999.6.26., 21. o. A legutóbb az 1899/2004/EK bizottsági rendelettel (HL L 328., 2004.10.30., 67. o.) módosított rendelet.⁽²⁾ HL L 348., 2002.12.21., 5. o.⁽³⁾ HL L 333., 2003.12.20., 37. o. A legutóbb az 1118/2004/EK rendelettel (HL L 217., 2004.6.17., 10. o.) módosított rendelet.⁽⁴⁾ HL L 302., 1972.12.31., 28. o. A legutóbb a 807/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 36. o.) módosított irányelv.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2005. május 20-án.

a Bizottság részéről
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

A BIZOTTSÁG 771/2005/EK RENDELETE**(2005. május 20.)****a Kínai Népköztársaságból, Indonéziából, Tajvanból, Thaiföldről és Vietnamból származó, rozsdamentes acélból készült egyes kötőelemek és részeik behozatalára ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból származó dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: „alaprendelet”) és különösen annak 7. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS**1. A jelenlegi eljárás kezdeményezése**

- (1) 2004 augusztusában a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett közleményében ⁽²⁾ bejelentette, hogy a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: „KNK”), Indonéziából, Tajvanból, Thaiföldről és Vietnamból származó, rozsdamentes acélból készült kötőelemek és részeik közösségbe történő behozatalára tekintettel dömpingellenes eljárást kezdeményez, és vizsgálatot indít.
- (2) Az eljárás kezdeményezésére annak eredményeképpen került sor, hogy a rozsdamentes acélból készült kötőelemek és részeik teljes közösségi gyártásának nagy részét, ebben az esetben több mint 50 %-át képviselő közösségi gyártók nevében az Európai Iparikötőelem-intézet (EIFI) panaszt tett. A panasz bizonyítékot tartalmazott az említett termék dömpingjére és az abból eredő lényeges kárra vonatkozóan, amelyet elegendőnek ítélték az eljárás megindításának megalapozásához.

2. Az érintett felek és az ellenőrző látogatások

- (3) A Bizottság hivatalosan értesítette az eljárás kezdeményezéséről a kérelmező közösségi gyártókat, a társulásukat, az egyéb közösségi gyártókat, az exportáló gyártókat, az importőröket, a szállítókat és a fogyasztókat, akikről tudott, hogy érintettek, valamint az exportáló országok képviselőit. Az érdekelt feleknek lehetőséget biztosítottak álláspontjuk írásbeli ismertetésére és meghallgatás kérésére a kezdeményezésről szóló értesítésben meghatározott határidőn belül.
- (4) Tekintettel az ismert KNK-beli és tajvani exportáló gyártók, a közösségi gyártók és importőrök nagy számára, a dömping és a kár meghatározására mintavételt irányoztak elő a kezdeményezésről szóló értesítésben, az alaprendelet 17. cikkével összhangban.
- (5) Annak érdekében, hogy a KNK-beli és vietnami exportáló gyártók számára lehetővé tegyék, hogy amennyiben kívánják, igényelhessék a piacgazdasági elbánást (PGE) vagy az egyedi elbánást (EE), a Bizottság igénylő űrlapokat küldött az általa ismert érintett exportáló gyártóknak és a két ország hatóságainak.
- (6) A Bizottság kérdőíveket küldött minden olyan félnek, amelyről ismert volt, hogy érintett, és öt, mintavételnek alávetett tajvani exportortól, négy, mintavételnek alávetett közösségi gyártótól, két, mintavételben nem kiválasztott közösségi gyártótól, két KNK-beli, két indonéziai, két malajziai, két fülöp-szigeteki, négy thaiföldi, egy vietnami exportáló gyártótól, négy, mintavételnek alávetett importortól, egy közösségi felhasználótól és egy közösségi előzetes feldolgozó szállítótól kapott választ.

⁽¹⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK rendelettel (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL C 212., 2004.8.24., 2. o.

- (7) Egy német importőri/forgalmazói társulás (Fachverband des Schrauben-Großhandels e.V.) álláspontját is ismertette írásban. Minden fél számára biztosították a meghallgatást, amely azt a meghatározott határidőn belül kérte, és jelezte a meghallgatását indokoló különös okokat.
- (8) A Bizottság felkutatott és megvizsgált minden információt, amelyet szükségesnek tartott a dömping, a keletkező kár és a közösségi érdek meghatározásához, és vizsgálatokat végzett a következő vállalatok létesítményeiben:

Közösségi gyártók

- Bontempi Vibo spa, Brescia, Olaszország
- Bulnava srl, Milano/Suello, Olaszország
- Inox Viti snc, Grumello Del Monte, Olaszország
- Reisser Schraubentechnik GmbH, Ingelfingen-Criesbach, Németország.

Exportáló gyártók és kapcsolt vállalatok az exportáló országokban

KNK

- Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd., Zhejiang.

Indonézia

- PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam.

Malajzia

- Tigges Stainless Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd., Ipoh, Chemor
- Tong Heer Fasteners Co. Sdn., Bhd, Penang.

Fülöp-szigetek

- Rosario Fasteners Corporation, Cavite
- Philshin Works Corporation, Cavite.

Tajvan

- Arrow Fasteners Co. Ltd. and its related company Header Plan Co. Inc., Taipei
- Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd., Tao Yuan
- Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung
- Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd. and its related companies Tong Jou Enterprise Co. Ltd. and Winlink Fasteners Co., Ltd., Kaohsiung
- Yi Tai Shen Co. Ltd., Tainan.

Thaiföld

- A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd., Ayutthaya
- Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn
- Dura Fasteners Company Ltd., Samutprakarn
- Siam Screws (1994) Co. Ltd., Samutsakorn.

Közösségi kapcsolt importőrök

— Tigges GmbH & Co. KG, Wuppertal, Németország.

- (9) A dömpingre vonatkozó vizsgálat 2003. július 1-jétől 2004. június 30-ig tartott (a továbbiakban: „vizsgálati időszak” vagy „VI”). A kárra vonatkozó vizsgálat a 2001. január 1-jétől 2004. június 30-ig tartó időszakot (a továbbiakban: „a mérlegelt időszak”) fedte le.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

1. Általános megjegyzések

- (10) A rozsdamentes acélból készült kötőelemek és részeik (a továbbiakban: „RAK”) rozsdamentes acélból készült anyácsavarok, anyacsavarok és csavarok, amelyeket két vagy több elem mechanikus összekötéséhez használnak. Csavarok a száron külső csavarmenettel rendelkező kötőelemek. Alkalmazhatók egyéb részek nélkül, és rögzíthetők fa felületekre (facsavarok) vagy fémlemezre (lemezcsavarok), vagy anyacsavarral és alátéttel kombinálva anyácsavart alkothatnak. A csavaroknak különféle fejformájuk (domború, fejcsavar, lapos, hatszögletű stb.), szárhosszuk, és átmérőjük lehet. A szár mentes lehet teljes egészében vagy részben. A RAK-ot különböző fogyasztói iparágak használják, és a végső felhasználás széles skáláján alkalmazzák olyan esetekben, amikor szükség van a légköri és vegyi rozsdásodással szembeni ellenállóságra, illetve amikor a higiénia is lényeges, így élelmiszertermékek előállítására, tárolására során, vegyipari növényekhez, gyógyászati eszközök gyártásához, közvilágításhoz, hajóépítéshez stb. használt felszerelésekhez alkalmazzák.

2. Az érintett termék

- (11) A RAK, azaz a rozsdamentes acélból készült, és két vagy több elem mechanikus összekötésére szolgáló anyácsavarok, anyacsavarok és csavarok általában a 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 és 7318 16 30.KN-kód alá tartoznak. Sokféle típusú RAK létezik, mindegyiknek meg van határozva egyedi fizikai és műszaki jellegzetességei és annak a rozsdamentes acélnak a fajtája alapján, amelyből készültek.
- (12) A vizsgálat folyamán az importőrök és egy német importőri/forgalmazói társulás úgy vélte, hogy az anyacsavarokat ki kellene zárni a vizsgálatból azok állítólagos közösségi gyártási hiánya miatt.
- (13) Ezt a kérdést megfontolták. Az ideiglenes vizsgálat során kétségek merültek fel arra vonatkozóan, hogy az anyacsavarokat valóban külön terméknek lehet-e tekinteni. Ebben a tekintetben számos szempont további vizsgálatára van szükség, nevezetesen az anyácsavarok és az anyacsavarok együtt, egy rendszert alkotva kerülnek-e a piacra, és ha igen, milyen mértékben, ezeket a típusokat milyen mértékben fejlesztik együtt, stb. Szükség lesz további vizsgálatokra abban a tekintetben is, hogy a közösségi gyártók milyen mértékben tudják kínálni ezeket a rendszereket. Ezek alapján az az ideiglenes döntés született, hogy az általában a 7318 16 30 KN-kód alá tartozó anyacsavarokat nem sorolják az érintett termék fogalmába.
- (14) E tekintetben helyénvaló megjegyezni, hogy gyakorlatilag a teljes, Fülöp-szigetektől érkező behozatal, úgy tűnik, anyacsavarból áll. Ezért amennyiben a vizsgálat döntő szakaszában olyan döntés születne, hogy az anyacsavarokat ki kell zárni a termékkörből, az eljárás lezárul a Fülöp-szigetek tekintetében.
- (15) Az importőrök és a német importőri/forgalmazói társulás azt követelte továbbá, hogy a termékkört korlátozzák a 7318 15 61 és a 7318 15 70 KN-kódra, azaz a rozsdamentes acélból készült hatszögletű fejcsavarra és a rozsdamentes acélból készült hatszögletű anyácsavarra, mert a Közösségben a RAK egyéb típusai tekintetében nincs megfelelő termelés. A vizsgálat azonban megerősítette, hogy a RAK ezen egyéb típusait is gyártják a Közösségben. Ezt a kérést ezért nem lehetett elfogadni.
- (16) Megállapították, hogy az anyacsavaroktól eltérő minden típus a kötőelemek tág meghatározása alá tartozik, és ugyanazokkal az alapvető fizikai és műszaki tulajdonságokkal, ugyanazokkal a forgalmazói csatornákkal rendelkezik, és alapvetően ugyanúgy használják fel.

- (17) Következésképpen az anyacsavarok kivételével a RAK valamennyi, a KNK-ból, Indonéziából, Malajziából, Tajvanból, Thaiföldről és Vietnamból származó típusa, amely általában a 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 és 7318 15 70 KN-kód alá tartozik, ideiglenesen egy terméket képez a jelenlegi vizsgálat alkalmazásában (a továbbiakban: „érintett termék”).

3. A hasonló termék

- (18) A Bizottság megállapította, hogy a KNK-ban, Indonéziában, Malajziában, Tajvanban, Thaiföldön és Vietnamban gyártott, és a megfelelő hazai piacon eladott, valamint az érintett országokból a Közösségbe exportált, továbbá a közösségi gazdasági ágazat által a Közösségben gyártott és eladott valamennyi RAK ugyanazokkal a fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal, valamint felhasználással rendelkezik. Ezért ideiglenesen úgy határoztak, hogy az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében valamennyi hasonló termék.

C. MINTAVÉTEL

1. Mintavétel a KNK-beli és tajvani exportáló gyártók tekintetében

- (19) Tekintettel a KNK-beli és tajvani exportáló gyártók nagy számára, a kezdeményezésről szóló értesítésben mintavételt irányoztak elő, az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban.
- (20) Annak érdekében, hogy a Bizottság dönthessen a mintavétel szükségességéről és kiválaszthassa a mintát, felkérték az exportáló gyártókat, hogy a vizsgálat kezdeményezésének időpontjától számított 15 napon belül jelentkezzenek, és adjanak alapvető információt kivitelükről és hazai eladásairól, pontos tevékenységükről, tekintettel az érintett termék gyártására és valamennyi, az érintett termék gyártásába és/vagy eladásába bevont kapcsolt társaságuk nevére és tevékenységére. Konzultáltak a KNK-beli és tajvani hatóságokkal is.

1.1. Az együttműködő exportáló gyártók előzetes kiválasztása

- (21) Csak két KNK-beli exportáló gyártó jelentkezett és adta meg a kért információt az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésében megállapított háromhetes időszakon belül. Ilyen körülmények között a Bizottság úgy döntött, hogy a mintavétel nem szükséges a KNK-beli exportáló gyártók tekintetében.
- (22) Negyvenkilenc tajvani társaság jelentkezett és adta meg a kért információt az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésében megállapított határidőn belül. A vizsgálati időszak alatt a Közösségbe irányuló kivitelről azonban csak harminchét exportáló gyártó számolt. Azokat az exportáló gyártókat, amelyek az érintett terméket a vizsgálati időszak folyamán a Közösségbe exportálták, és kifejezték a mintavételben való részvételre irányuló szándékukat, együttműködő társaságoknak tekintették kezdetben, és figyelembe vették a minta kiválasztásánál. A fennmaradó tizenkét társaságból tizenegy vagy kereskedő volt vagy exportáló gyártó, amely a vizsgálati időszak alatt nem exportált a Közösségbe. Ezért ezeket a társaságokat nem lehet figyelembe venni a dömping megállapítása céljából. Végezetül meg kell jegyezni, hogy a fennmaradó 12 társaság egyike kizárólag anyacsavar exportáló gyártója volt, következésképpen nem érintik az átmeneti intézkedések.

- (23) Az együttműködő exportáló gyártók az érintett termék Tajvanról a Közösségbe irányuló teljes kivitelének mintegy 78 %-át képviselték.
- (24) Azokat az exportáló gyártókat, amelyek nem jelentkeztek az előzetesen megadott időszakban, úgy tekintették, hogy nem működnek együtt a vizsgálatban.

1.2. A minta kiválasztása

- (25) Az alaprendelet 17. cikke (1) bekezdésének megfelelően a kiválasztás azon a legnagyobb reprezentatív exportmennyiségen alapult, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható. Ezen az alapon öt tajvani exportáló gyártót választottak ki a mintavételhez. A kiválasztott társaságok a Közösségbe irányuló tajvani kivitelnek mintegy 47 %-át, a tajvani hazai eladásoknak mintegy 57 %-át képviselték. Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultáltak a tajvani hatóságokkal, és azok nem emeltek kifogást.

- (26) A harminckét együttműködő exportáló gyártót, amelyeket végül nem tartottak meg a mintában, a tajvani hatóságok tájékoztatták arról, hogy az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban dömpingellenes vámot állapítanak meg a kivitelükre.
- (27) Mind az öt, mintavételnek alávetett társaság részére kitöltendő kérdőíveket küldtek, és a megadott határidőn belül válaszoltak valamennyien.

1.3. Egyedi vizsgálat

- (28) Két tajvani exportáló gyártó, amelyek nem tartoztak a mintába, egyéni dömpingkülönbözetet és vámszintet igényelt az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének és 17. cikke (3) bekezdésének alkalmazása céljából. A bevont országok és felek nagy számára, valamint az időkorlátokra tekintettel a Bizottság úgy határozott, hogy nem lehet a tajvani exportáló gyártó egyedi vizsgálatát lefolytatni, mert az túlzott terhet jelentene és akadályozná a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését. Meg kell jegyezni továbbá, hogy az egyedi vizsgálatot kérő exportáló gyártók egyike csak anyacsavart gyártott, amely, a fentiekben kifejtetteknek megfelelően, ideiglenesen ki lett zárva ezen eljárás hatálya alól.

2. Közösségi gyártók mintavétele

- (29) Tekintettel a közösségi gyártók nagy számára, a kezdeményezésről szóló értesítésben mintavételt irányoztak elő, az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban. Ebből a célból a Bizottság felkérte a közösségi gyártókat, hogy szolgáltatassanak információt a hasonló termék gyártása és eladása tekintetében.
- (30) Nyolc közösségi gyártó jelentkezett és adta meg a kért információt az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésében megállapított határidőn belül. Az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság a mintavételhez kiválasztott négy társaságot két tagállamból, három Olaszországból, egyet Németországból, mivel ezek képviselték a közösségi termelés legnagyobb reprezentatív mennyiségét (mintegy 50 %), amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható volt. Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultáltak a közösségi gyártók társulásával, és az nem emelt kifogást. Ezenkívül felkérték a megmaradt négy gyártót, amelyek székhelye Belgiumban, Németországban, Olaszországban és az Egyesült Királyságban volt, hogy adjanak meg bizonyos általános adatokat a kár elemzéséhez. Valamennyi, a mintavételnek alávetett közösségi gyártó, valamint két további közösségi gyártó együttműködött, és visszaküldte a kérdőívekre adott válaszokat a határidőn belül. A mintavételnek alá nem vetett két együttműködő társaság egyike azonban kizárólag bizonyos különleges anyacsavarokat gyártott, amelyek ideiglenesen ki lettek zárva a vizsgálat hatálya alól, ezért ezt a társaságot a továbbiakban nem vették figyelembe az ideiglenes megállapításokhoz.

3. Importőrök mintavétele

- (31) Tekintettel az importőrök nagy számára a Közösségben, a kezdeményezésről szóló értesítésben mintavételt irányoztak elő, az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban. Ebből a célból a Bizottság felkérte az importőröket, hogy szolgáltatassanak információt az érintett termék behozatala és eladása tekintetében.
- (32) A kapott információk alapján a Bizottság a mintavételhez kiválasztott öt importőrt négy tagállamból, kettőt Németországból, egyet Olaszországból, egyet Svédországból, egyet pedig az Egyesült Királyságból. Az importőrök két ismert társulásával konzultáltak. Ezek az importőrök képviselték a Közösségben az ismert importőrök legnagyobb reprezentatív eladási mennyiségét (mintegy 37 %), amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható volt. Négy importőr együttműködött, és elküldte a kérdőívek válaszait. A svéd importőr nem működött együtt a továbbiakban, és csak két importőr adott olyan teljes választ, amely valamennyi kért információt tartalmazta.

D. DÖMPING**1. Piacgazdasági elbánás (PGE)**

- (33) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) pontjának megfelelően a KNK-ból és Vietnamból származó behozatalt érintő dömpingellenes vizsgálatok során rendes értéket kell meghatározni az említett cikk (1)–(6) bekezdésével összhangban azon gyártók számára, amelyekről megállapították, hogy eleget tesznek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelményeknek, azaz ahol igazolódik, hogy a piacgazdasági feltételek érvényesülnek a hasonló termékek gyártása és értékesítése tekintetében. Röviden, és pusztán a hivatkozás megkönnyítése érdekében a követelményeket összefoglalóan a következőképpen határozzák meg:
1. az üzleti döntések és a költségek a piaci körülményekhez igazodnak, jelentősebb állami beavatkozás nélkül;
 2. a számviteli nyilvántartásokat független eljárás során auditálják, összhangban a nemzetközi számviteli standardokkal (IAS), és minden célra alkalmazzák;
 3. a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből eredő jelentős zavarok nem jelennek meg;
 4. a csődjogi és a tulajdonjog szabályok stabilitást és jogbiztonságot biztosítanak;
 5. a valutaátváltás piaci árfolyamon történik.
- (34) Két kínai és egy vietnami gyártó kérte a PGE-t az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja szerint, és válaszolt a PGE igénylésére vonatkozó, exportáló gyártóknak szóló úrlapra a megadott határidőn belül.
- (35) Egy kínai gyártó a működés megkezdésének fázisában volt, és nem rendelkezett sem auditált, sem másféle pénzügyi elszámolással. A Bizottság megítélése szerint az ilyen elszámolás hiánya akadályozza az arról való döntést, hogy a 2. és a 3. követelmény teljesül-e. Következésképpen az a döntés született, hogy a társaság nem tesz eleget a PGE-ra vonatkozó követelményeknek. A társaságot megfelelően tájékoztatták, és az nem emelt kifogást.
- (36) A másik kínai exportáló gyártó tekintetében a Bizottság felkutatott minden szükségesnek ítélt információt, és a PGE-re vonatkozó igénylésben benyújtott valamennyi információt ellenőrizte a szóban forgó társaság létesítményeiben.
- (37) Az ellenőrzés során kiderült, hogy a társaság nem rendelkezett áttekinthető, az IAS-szel összhangban előkészített és auditált alapvető számviteli nyilvántartási rendszerrel. Habár az elszámolást független külső ellenőrök auditálták, számos probléma és ellentmondás megmaradt. A vizsgálat alatt a társaság az elszámolások eltérő változatait nyújtotta be, amelyek mindegyike lényeges hibákat tartalmazott, mint az egymást követő üzleti évek záró és nyitó mérlegei, amelyek nem voltak összhangban (IAS1), vagy az elszámolási elvek állítólagos változásai, amelyeket nem indokoltak meg megfelelően az elszámolások egyik közzétételében sem. (IAS 8). Lehetetlen volt összeegyeztetni más társasági nyilvántartásokkal olyan fontos számadatokat, mint az eladási forgalom. Továbbá a társaság jelentős hasznot jelentett olyankor, amikor valójában úgy tűnt, hogy jelentős veszteségek érik, és a bemutatott elszámolások nem tartalmaztak valódi konszolidált forgalmi adatokat a teljes működésére vonatkozóan. Az ellenőrök jelentései teljes mértékben elhallgatták a fentiekben kifejtett valamennyi problémát.
- A fentiekre tekintettel a 2. követelmény nem teljesült. Következésképpen úgy határoztak, hogy a társaság nem felelt meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek.
- (38) A vietnami gyártó tekintetében a Bizottság felkutatott minden szükségesnek ítélt információt.

- (39) Ami az 1. követelményt illeti, úgy határoztak, hogy az nem teljesült. Különösen azt állapították meg, hogy a kivitelre és a hazai eladásokra bizonyos mennyiségi korlátozások vonatkoztak. Ez a korlátozás megvolt az üzleti befektetési engedélyben, az engedély kibocsátása iránti kérvényben és a társaság alapszabályában is. Végezetül a földbérlet szabályaira vonatkozó ügyekben hozott valamennyi döntést az állam egyértelműen meghatározta a társaság üzleti befektetési engedélyében. A társaság addig mentességet is élvez a földbérlet fizetése alól, amíg alapvető gyártási tervei befejeződnek, valamint kiegészítő mentességet élvez a földbérlet fizetése alól számos évre. E körülmények alapján megállapították, hogy a társaság nem bizonyította be, üzleti döntései és költségei a piaci viszonyokhoz igazodnak, jelentősebb állami beavatkozás nélkül.
- (40) Ami a 2. követelményt illeti, úgy határoztak, hogy az nem teljesült, mert az IAS 1-gyel szemben a 2002-es mérleget nem tették megfelelő időben közzé, és nem auditálták megfelelően.
- (41) Következésképpen úgy határoztak, hogy a társaság nem felelt meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek.
- (42) Az érintett kínai és vietnami exportáló gyártók, valamint a közösségi gazdasági ágazat lehetőséget kaptak, hogy a fenti megállapításokkal kapcsolatban észrevételt tegyenek.
- (43) Két exportáló gyártó vitatta a döntést, és azt bizonygatta, hogy meg kellett volna adni számukra a PGE-t.
- (44) A kínai exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a követett elszámolási elvek összhangban voltak a kínai testületi elszámolási szabályokkal és gyakorlattal.
- (45) E tekintetben megjegyzendő, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának feltételei szerint a Bizottság megvizsgálja, hogy a társaságok elszámolásainak előkészítése és auditálása az IAS-szel összhangban történt-e. A kínai standardoknak való megfelelés vagy meg nem felelés nem döntő a PGE-minősítés összefüggésében. Továbbá az ellenőrzés megállapításai vagy nem felelnek meg az alapvető számviteli elveknek vagy jelentős számviteli változásokat okoznak, amelyeket dokumentálni és pontosan indokolni kell.
- (46) A fentiek ellenére megjegyzendő, hogy az üzleti vállalkozások kínai elszámolási rendszerének 155. cikke megköveteli a társaságoktól, hogy a mérleghez fűzzenek teljes és részletes megjegyzéseket. Amennyiben a társaság elszámolásában hiányzik bármely jelentőségteljes megjegyzés vagy magyarázat, nyilvánvalóvá válik, hogy az ellenőrzés nem csak az IAS-t sértette, de a kínai standardoknak sem felelt meg.
- (47) Következésképpen úgy határoztak, hogy a kínai exportáló gyártó észrevételei nem indokoltak, és nem lehet a PGE-t megadni.
- (48) A vietnami exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a kivitel/hazai eladások üzleti befektetési engedélyből kitűnő aránya nem kötelező, és csak azt a különleges adóosztönzést tükrözi, amelyet a vietnami kormány vezetett be a befektetések előmozdítása érdekében. Ennélfogva állami hatóság nem írja elő, hogy a társaság mennyit adhat el exportra és mennyi a hazai piacon.
- (49) E tekintetben megjegyzendő, hogy nincs közvetlen összefüggés az engedélyek kibocsátására és az adó- és pénzügyi kérdésekre vonatkozó rendelkezések között. Továbbá az üzleti befektetési engedély maga nem tartalmazott arra való utalást, hogy a kiviteli eladási hányadot pusztán adózási célból állapították volna meg.

- (50) A földbérlet tekintetében a társaság úgy vélte, hogy a Vietnámban követett földbérleti eljárás nem ellenkezett a piacgazdasági elvekkel, és a földbérleti szabályok vonatkozásában valamennyi külön rendelkezés pusztán ösztönzés volt, amelyet a külföldi befektetők csábítására használt fel a vietnami kormány. Az exportáló gyártó azt állította, hogy a bérlet összege maga egyfajta „adó” volt, és egy olyan másik társaságtól vásárolta a földet, amely annak eredeti tulajdonosa volt.
- (51) Megjegyzendő, hogy Vietnámban nincs szabad földpiac. Egy, a társaság által benyújtott irányítási ismertető szerint a föld árát az állam határozza meg. A föld „eredeti tulajdonostól” való megvásárlását érintő érvet illetően a kifejezés inkább félrevezető, mivel Vietnámban nincs földmagántulajdon. Valójában a társaság egy, a földhasználati jogért az előző bérlőnek fizetett kompenzációt említett, amelyet az állam egyoldalúan határozott meg. Továbbá nem nyújtottak be olyan bizonyítékot, amely alátámaszthatta volna azt az állítást, hogy a földbérlet egyfajta „adó”. Mindenesetre, ahogy az a (39) preambulumbekzdésből kitűnik, a társaság több évig nem fizet földbérletet.
- (52) A 2. követelmény tekintetében a társaság azzal érvelt, hogy az ellenőrök észlelték, hogy a 2002. évi mérleg később lett közzétéve, mint azt az IAS előírja, de engedélyt kapott a pénzügyminisztériumtól, hogy figyelmen kívül hagyja ezt az eltérést.
- (53) Megjegyzendő, hogy az ellenőri jelentés nem erősítette meg ezt az állítást. Ezzel ellentétben az ellenőrök kijelentették, hogy az ellenőrzés az IAS-szel összhangban fejeződött be, és nem tartalmazott az elszámolásra vonatkozó fenntartást vagy magyarázatot megjegyzés formájában arról, hogy a társaság miért tért el az IAS egyértelműen meghatározott gyakorlatától. Továbbá az a tény, hogy egy, a pénzügyminisztérium által kiadott irat állítólag megváltoztathat vagy enyhíthet egy világosan megállapított jogi szabályozást, azt bizonyítja, hogy az IAS-t nem alkalmazták a gyakorlatban megfelelően.
- (54) Következésképpen úgy határoztak, hogy az 1. és a 2. követelmény nem teljesült, és ezért nem lehet a PGE-t megadni.

2. Egyéni elbánás (EE)

- (55) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerint az említett cikk hatálya alá tartozó országok vonatkozásában országos vám jön létre adott esetben, kivéve azokat az eseteket, amikor a társaságok képesek bizonyítani, hogy az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott valamennyi követelményt teljesítették.
- (56) Ami a KNK-t illeti, a PGE-t kérő mindkét együttműködő exportáló gyártó, arra az esetre, ha a PGE-t nem adják meg neki, az EE-t is kérte.
- (57) A rendelkezésre álló információk alapján úgy találták, hogy a két társaság megfelel az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott valamennyi, az EE-re vonatkozó követelménynek.
- (58) Ezért az a döntés született, hogy a következő KNK-beli exportáló gyártóknak megadják az EE-t:
- Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City,
 - Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd., Zhejiang.
- (59) Ami Vietnamban illeti, a PGE-t kérő exportáló gyártó, arra az esetre, ha a PGE-t nem adják meg neki, az EE-t is kérte.

- (60) A rendelkezésre álló információk alapján úgy találták, hogy ez a társaság nem felel meg az alaprendelet 9. cikkének (5) bekezdésében meghatározott valamennyi, az EE-re vonatkozó követelménynek.

Megállapították különösen, ahogy az a PGE elemzése alapján feljebb ki lett fejtve, hogy a kiviteli eladási mennyiségekről nem a társaság döntött szabadon, hanem az állam határozta meg azokat a társaság működési engedélyében. Ezért arra a megállapításra jutottak, hogy a társaság nem felelt meg az EE megadására vonatkozó követelményeknek.

- (61) Két másik vietnami exportáló gyártó szintén kérte az EE-t a megadott határidőn belül. Egyikük azonban nem adott teljes választ a kérdőívre, a másik pedig nem is nyújtott be választ a kérdőívre.

A két társaság nem adta meg a kért információkat, sem egyéb magyarázatot. Következésképpen a Bizottság úgy döntött, hogy ezek a társaságok nem bizonyították, hogy teljesítették az EE megadására vonatkozó követelményeket.

3. Rendes érték

3.1. Analóg ország

- (62) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően az átalakulóban lévő gazdaságokban az olyan exportáló gyártók számára, akiknek nem adták meg a PGE-t, a rendes értéket egy analóg országban tapasztalható ár vagy megállapított érték alapulvételével kell meghatározni.
- (63) A kezdeményezésről szóló értesítésben Indiát javasolták megfelelő analóg országnak a KNK és Vietnam tekintetében a rendes érték megállapítása céljából. A Bizottság valamennyi érdekelt felet felkérte, hogy tegyen észrevételt ehhez.

Több érdekelt fél is benyújtott észrevételt, és analóg országnak javasolták Tajvant, Thaiföldet, a Koreai Köztársaságot vagy Olaszországot. A Bizottság felvette a kapcsolatot az ismert társaságokkal Indiában, amelyet eredetileg megfelelő analóg országnak javasoltak. A kérdőívekre azonban nem érkezett válasz, és jelentős észrevételt sem kaptak az indiai gyártóktól. A Koreai Köztársaságot és Olaszországot illetően az azokat javasoló felek nem nyújtottak egyedi információkat. Ezért ezeket a továbbiakban nem vették figyelembe, mint alternatív analóg országokat.

Thaifölddel kapcsolatban megjegyzendő, hogy a vizsgálat folyamán nyilvánvalóvá vált az együttműködő gyártók vonatkozásában, hogy a rendes kereskedelmi forgalomban nem volt hazai eladás Thaiföldön, ezért analóg országgént nem lehetett figyelembe venni.

A világszerte az érintett termék egyik legnagyobb gyártójának számító Tajvanra vonatkozóan azonban megállapították, hogy reprezentatív hazai piaccal rendelkezik, ahol a széles termékpaletta és a beszállítók nagy száma biztosítja a verseny megfelelő szintjét. A vizsgálat során kiderült, hogy négy együttműködő, mintavételnek alávetett tajvani exportáló gyártó jelentős hazai eladásokat hajtott végre a rendes kereskedelmi forgalomban.

- (64) A fentiekre tekintettel úgy határoztak, hogy Tajvan az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjával összhangban megfelelő analóg ország.

3.2. A rendes érték megállapításánál alkalmazott módszer

3.2.1. Globális reprezentáltság

- (65) Az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság először azt vizsgálta mindegyik exportáló országban, hogy az érintett termék független fogyasztók számára történő hazai eladásai reprezentatívak-e, azaz az ilyen eladások teljes mennyisége eléri vagy meghaladja-e a Közösségbe irányuló hasonló exporteladások teljes mennyiségének 5 %-át.

3.2.2. Terméktípusok összehasonlíthatósága

- (66) Ezt követően a Bizottság azonosította az általános reprezentatív hazai eladásokkal rendelkező társaságok által a hazai piacon eladott azon terméktípusokat, amelyek megegyeztek vagy közvetlenül összehasonlíthatók voltak a közösségi exportra eladott típusokkal. A következő követelményeket használták fel: KN-kód, a felhasznált nyersanyag típusa, DIN-szám (az a kódszám, amely alapján a terméket besorolják a DIN-nómenklatúrába), átmérő milliméterben, hossz milliméterben.

3.2.3. Terméktípus-specifikus reprezentáltság

- (67) Egy terméktípus hazai eladásait akkor tekintették megfelelően reprezentálnak, ha annak a vizsgálati időszak folyamán a hazai piacon független fogyasztók számára eladott terméktípusnak a mennyisége legalább 5 %-át reprezentálta a közösségi exportra eladott hasonló terméktípus teljes mennyiségének.

3.2.4. A rendes kereskedelmi forgalom tesztje

- (68) A Bizottság ezt követően megvizsgálta, hogy az egyes exportáló országok egyes társaságainak a hazai eladásai a rendes kereskedelmi forgalom keretén belülnek tekinthetők-e az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdésének megfelelően.
- (69) Ez úgy történt, hogy meghatározták a független fogyasztók számára történt hazai eladások arányát minden egyes exportált terméktípusra, amelyet a vizsgálati időszak folyamán veszteségesen adtak el a hazai piacon:
- Azon terméktípusok esetében, ahol a hazai piacon az eladások mennyiségének több mint 80 %-a nem az egységnyi költség alatt történt, és ahol az eladási ár súlyozott átlaga nem volt kevesebb, mint a termelési költség súlyozott átlaga, a rendes értéket terméktípusonként az adott típus valamennyi hazai eladási árának súlyozott átlagaként állapították meg.
 - Azon terméktípusok esetében, ahol a hazai piacon az eladások mennyiségének legalább 10 %-a, de legfeljebb 80 %-a nem az egységnyi költség alatt történt, a rendes értéket terméktípusonként az adott típus kizárólag azon hazai eladási árának súlyozott átlagaként állapították meg, amelyekről megállapították, hogy legalább egységnyi költségen történtek.
 - Azon terméktípusok esetében, ahol a hazai piacon az eladások mennyiségének kevesebb mint 10 %-a nem az egységnyi költség alatt történt, úgy vélték, hogy az érintett terméktípust nem a rendes kereskedelmi forgalom keretében adták el, és ezért rendes értéket állapítottak meg.

3.2.5. A tényleges hazai áron alapuló rendes érték

- (70) Azon típusok tekintetében, amelyeket vizsgált társaságok adtak el közösségi exportra, és amelyek a fenti 3.2.3. szakaszban és a 3.2.4. szakasz a) és b) pontjában meghatározott követelményeknek eleget tesznek, a rendes értéket a megfelelő terméktípusért a vizsgálati időszakban az érintett vizsgált ország hazai piacán a független fogyasztó által ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár alapján állapították meg, ahogy azt az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdése meghatározza.

3.2.6. A megállapított értéken alapuló rendes érték

- (71) A fenti 3.2.4. szakasz c) pontja alá tartozó terméktípusok, valamint a vizsgált országok hazai piacán az exportáló gyártó által a fenti 3.2.3. szakaszban említetteknek megfelelően reprezentatív mennyiségben nem eladott terméktípusok tekintetében rendes értéket kellett megállapítani.

Annak érdekében, hogy az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének megfelelően megállapítsák a rendes értéket, a VI folyamán a rendes kereskedelmi forgalomban a hasonló termék hazai eladásai során az együttműködő érintett exportáló gyártónál felmerült eladási, általános és adminisztratív költségeket (SGA) és a jelentkező hasznot összeadták a VI alatt jelentkező általános gyártási költségekkel. Szükség esetén a bejelentett gyártási költségeket és SGA-költségeket helyesbítették, mielőtt felhasználták a rendes kereskedelmi forgalom tesztjében és a rendes érték megállapításában.

Azokban a vizsgálat alatt álló országokban, ahol nem voltak olyan exportáló gyártók, akik a VI folyamán a rendes kereskedelmi forgalomban a hasonló termék vagy ugyanazon általános termék kategória tekintetében hazai eladásokat hajtottak végre, a rendes értéket az érintett exportáló gyártó – szükség esetén megfelelően helyesbített – gyártási költségeinek felhasználásával állapították meg. Ideiglenesen célszerűnek tartották, hogy ehhez a gyártási költséghez hozzáadják azokat a súlyozott átlagú SGA-költségeket és azt a hasznot, amelyek a VI alatt a hasonló termék hazai eladása során négy együttműködő, mintavételnek alávetett tajvani exportáló gyártónál jelentkeztek, az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése c) pontjának megfelelően.

3.2.7. Átalakulóban lévő gazdaságok

- (72) Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően a KNK és Vietnam számára a rendes értéket az analóg országbeli gyártóktól kapott ellenőrzött információk alapján állapították meg, azaz a hasonló termékért a tajvani hazai piacon fizetett vagy fizetendő árak alapján, ha ezekről megállapították, hogy a rendes kereskedelmi forgalom keretein belül valósultak meg, vagy megállapított rendes érték alapján, ha a rendes kereskedelmi forgalom keretében a hasonló terméktípus tekintetében nem állapították meg hazai eladást.

Mindezek eredményeként a rendes értéket a nem kapcsolt fogyasztók számára a hazai eladások árának súlyozott átlagaként állapították meg, vagy a négy együttműködő, mintavételnek alávetett tajvani gyártó által típusonként megállapított értéként.

3.3. A rendes érték meghatározása

a) Kínai Népköztársaság

- (73) Mivel nem kapta meg a PGE-t, a rendes értéket a KNK számára a fenti (72) preambulumbekkezdésben meghatározottak szerint állapították meg.

b) Indonézia

- (74) Az egyetlen indonéziai együttműködő exportáló gyártó tekintetében megállapították, hogy a hasonló termék vonatkozásában nincs hazai eladás. Ezért a rendes értéket a fenti (71) preambulumbekkezdésben meghatározott rendelkezésekkel összhangban kellett megállapítani.

- (75) Megjegyzendő, hogy egy másik indonéziai exportáló gyártó kezdetben válaszolt a Bizottság által kiküldött kérdőívre, de később befejezte üzleti tevékenységeit, ezzel lehetetlenné téve a kérdőívre adott válaszainak ellenőrzését. Ezért úgy határoztak, hogy ez a társaság nem működött együtt tovább a vizsgálattal. A társaságot és az indonéz hatóságokat megfelelően tájékoztatták, és azok nem tettek észrevételeket a fejleményekre vonatkozóan.

c) Malajzia

- (76) A két együttműködő malajziai exportáló gyártó tekintetében, amelyek szabadkereskedelmi övezeteken alapultak, megállapították, hogy a hasonló termék hazainak mondott eladások főképpen a szabadkereskedelmi övezetekbe vagy vámszabad raktárakba valósultak meg, azaz egyéb független felek exportra történő eladásaival.

Következésképpen az a döntés született, hogy ezen exportáló gyártók tekintetében a vizsgálati időszak során nem volt reprezentatív hazai eladás, és ezért a rendes értéket a fenti (71) preambulumbekkezdésben meghatározott rendelkezésekkel összhangban kellett megállapítani.

d) Tajvan

- (77) Négy exportáló gyártó tekintetében a rendes értéket a fenti (65)–(71) preambulumbekkezdésben meghatározott módszerrel összhangban állapították meg.
- (78) A vizsgálat folyamán megállapították, hogy ebből a négy együttműködő exportáló gyártóból kettő kapcsolt volt. Ezek a társaságok a hasonló terméket a hazai piacon egy kapcsolt értékesítő társaságon keresztül vagy közvetlenül adták el a nem kapcsolt fogyasztóknak. Megjegyzendő, hogy az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése alapján, ha terméktípusokat egy kapcsolt értékesítő társaságnak adják el, ezek az eladások nem tekinthetők a rendes kereskedelmi forgalom keretén belülnek. Ebből az okból, és a rendes érték megállapítása érdekében a két társaságot jóval a helyszíni ellenőrzés előtt felkérték, hogy adják meg a kapcsolt viszonteladó társaság által az első független fogyasztóval szemben elszámolt árakat. A helyszínen megállapították, hogy a két együttműködő gyártó nem adhatta meg ezt az információt. A viszonteladó társaság az érintett terméket különböző forrásokból szerezte be, beleértve a két exportáló gyártót is, és végfelhasználók, kiskereskedők és forgalmazók számára adta el. A viszonteladó társaság azonban nem volt abban a helyzetben, hogy számviteli nyilvántartása alapján bemutassa, mely termékeket vásárolta a két együttműködő gyártótól, és ebből következően nem tudta megadni e termékek vonatkozásában a független fogyasztók számára történő viszonteladás árát sem.

A fentiek alapján a Bizottság ideiglenesen úgy határozott, hogy az érintett termékeknek a hazai piacon kapcsolt viszonteladó társaságon keresztül történő eladásait nem veszi figyelembe a rendes érték megállapításánál, mivel a megmaradó hazai értékesítés még reprezentatívnak tekinthető.

- (79) Az ötödik, mintavételnek alávetett tajvani exportáló gyártó tekintetében megállapították, hogy nincs a hasonló terméknek hazai eladása. Ezért a rendes értéket a fenti (71) preambulumbekkezdésben meghatározottak szerint állapították meg. A vizsgálat folyamán azonban súlyos ellentmondásokat találtak a benyújtott információkban. Egyrészt a társaság nem sorolta be az érintett termék különböző típusait a Bizottság által megadott világos leírásnak megfelelően, és ezért jelentős számú termék esetében nem lehetett összehasonlítást végezni egyéb tajvani gyártók hazai eladásával. Másrészt a helyszíni ellenőrzés során lehetetlen volt összeegyeztetni az érintett terméknek a kérdőívre adott válaszban megjelölt gyártási költségét a kérdőívre adott válasz Haszon és veszteség című táblázatában szereplő eladott áruk költségeivel vagy a társaság bármely számviteli nyilvántartásával. Nem lehetett tehát kapcsolatot létesíteni a nyersanyag beszerzése és jelentett gyártási költségek között az egyes terméktípusok vonatkozásában. Az ellenőrző látogatást követően a társaság új gyártási költséget adott meg, amelyet az ellenőrzött információkkal nem lehetett alátámasztani.

Az előbbiekben kifejtett fejlemények következtében és az alaprendelet 18. cikkének megfelelően a társaságot tájékoztatták arról, hogy egyes információkat nem lehet felhasználni a dömping megállapításához, és hogy részben a rendelkezésre álló információk alapján tesznek ideiglenes megállapításokat. Következésképpen a megállapított rendes érték meghatározása érdekében a Bizottság azon exportált terméktípusok tekintetében, amelyeket egyértelműen azonosítani lehetett a rendelkezésre álló leírás alapján, a kiigazított gyártási költséget alkalmazott. Ehhez a gyártási költséghez hozzáadták a másik négy együttműködő tajvani exportáló gyártó hazai eladásai során jelentkező súlyozott átlagú SGA-költségeket és hasznót.

e) Thaiföld

- (80) A négy együttműködő thaiföldi exportáló gyártó tekintetében megállapították, hogy a hasonló termék vonatkozásában a rendes kereskedelmi forgalom keretében nem volt reprezentatív hazai eladás. Ezért a rendes értéket a fenti (71) preambulumbekkezdésben meghatározott rendelkezésekkel összhangban kellett megállapítani.

f) *Vietnam*

- (81) Mivel egy vietnami exportáló gyártó sem kapta meg a PGE-t, a rendes értéket Vietnam számára a fenti (72) preambulumbekzdésben meghatározottak szerint állapították meg.

4. **Exportár**a) *Kínai Népköztársaság*

- (82) Az EE-t megkapó két együttműködő exportáló gyártó kivitele közvetlenül a független fogyasztókhoz irányult a Közösségben. Az exportárak ezért az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapultak, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

b) *Indonézia*

- (83) Az egyetlen együttműködő exportáló gyártó kivitele közvetlenül a független fogyasztókhoz irányult a Közösségben. Az exportár ezért az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapult, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

c) *Malajzia*

- (84) Egy exportáló gyártó tekintetében, amelynek közösségi export eladásai közvetlenül a független fogyasztókhoz irányultak, az exportárat az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak alapján állapították meg, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

- (85) A másik malajziai exportáló gyártó az érintett termék exportját független fogyasztókhoz és egy kapcsolt félhez végezte a Közösségben. A korábbi exportőrök tekintetében az exportárat az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak alapján állapították meg, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban. A kapcsolt félhez irányuló export tekintetében az exportárat az alaprendelet 2. cikke (9) bekezdésével összhangban azon árak alapján állapították meg, amelyeken az importált termékek első viszonteladása történt egy független vevőhöz. E célból, annak érdekében, hogy megbízható exportárakat lehessen megállapítani, kiigazításokat hajtottak végre, figyelembe véve valamennyi költséget, beleértve a behozatal és a viszonteladás között keletkező vámokat és adókat, továbbá figyelembe véve a független együttműködő importőrnél rendszerint felhalmozódó hasznot.

d) *Tajvan*

- (86) Az exportáló gyártók közösségi eladásai vagy közvetlenül irányultak független fogyasztókhoz, vagy tajvani székhelyű kereskedő társaságokon keresztül.

- (87) Azokban az esetekben, amikor a közösségi exporteladások közvetlenül irányultak független vevőkhöz, az exportárakat az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árak alapján állapították meg, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

- (88) Azokban az esetekben, amikor a közösségi export eladások kereskedő társaságokon keresztül történtek, az exportárakat a termék azon árai alapján állapították meg, amelyeken az érintett gyártók eladták azt exportra a kereskedő társaságoknak, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

- (89) Egy exportáló gyártó, amely az érintett terméket szintén tajvani kereskedő társaságokon keresztül adta el, nem volt abban a helyzetben, hogy olyan, az alátámasztást szolgáló dokumentumokat nyújtson be, amelyekből kiderülhetne a kereskedőkön keresztül eladott termékeinek célállomása.

e) *Thaiföld*

- (90) A négy együttműködő exportáló gyártó kivitele közvetlenül a független fogyasztókhoz irányult a Közösségben. Az exportár ezért az érintett termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapult, az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

f) *Vietnam*

- (91) Ahogy az az EE elemzése során fentebb kifejtésre került, Vietnamban csak egy társaság működött együtt, de az nem kapta meg az EE-t. Ez a társaság továbbá egy, a vizsgálattal együttműködő tajvani kapcsolt társaság alvállalkozójaként működött. A tajvani társaság volt a nyersanyag tulajdonosa, és az exporteladásokkal kapcsolatos valamennyi feladatot ellátta. Nem tudta azonban elszámolásával bizonyítani, hogy a független fogyasztókhoz irányuló, a vietnami alvállalkozó által a kérdőívre adott válaszban megjelölt exportár a Vietnamban gyártott, és a Közösségbe exportált termékekre vonatkozott. Ezért ezeket az árakat nem lehetett felhasználni a Vietnamból a Közösségbe irányuló export exportáraként. A társaságot megfelelően értesítették. Mivel egyéb forrás nem állt rendelkezésre, az exportárakat ideiglenesen az Eurostat valamennyi exportáló gyártóra vonatkozó import statisztikáira alapozták.

5. **Összehasonlítás**

- (92) A rendes érték és az exportár összehasonlítását a gyári árak alapján végezték.
- (93) A rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megfelelően, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló tényezők közötti különbségeket megfelelő kiigazítások formájában figyelembe vették. Valamennyi vizsgált exportáló gyártó számára megítélték az alkalmazható és indokolható engedményeket a fuvarozási, tengeri fuvarozási és biztosítási költségek, az anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek, a garanciális költségek és a jutalékok különbségeire.

6. **Dömpingkülönbözet**6.1. *Általános módszerek*

- (94) A 2. cikk (11) és (12) bekezdésének megfelelően a dömpingkülönbözet megállapítására a terméktípusonkénti rendes érték súlyozott átlagának és a terméktípusonkénti exportár súlyozott átlagának összehasonlítása alapján került sor, a fenti megállapításoknak megfelelően.
- (95) Az alaprendelet 17. cikkével összhangban jelentkező, de egyénileg nem vizsgált együttműködő exportáló gyártók tekintetében a dömpingkülönbözet megállapítására a mintában szereplő társaságok dömpingkülönbözeteinek súlyozott átlaga alapján került sor, az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően.
- (96) A Bizottság kérdőívre nem válaszoló, és egyéb módon sem jelentkező exportáló gyártók tekintetében a dömpingkülönbözet megállapítására a rendelkezésre álló tények alapján került sor, az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésével összhangban.
- (97) A nem együttműködő exportáló gyártók dömpingkülönbözetének megállapítása érdekében először az együttműködés hiányának szintjét állapították meg. E célból összehasonlították az együttműködő exportáló gyártók által jelentett, a Közösségbe irányuló exportmennyiséget az Eurostat megfelelő import statisztikáival.
- (98) Abban az esetben, ha az együttműködés hiányának szintje magas volt, azaz meghaladta a 20 %-ot, célszerűnek tartották, hogy a nem együttműködő exportáló gyártók számára a dömpingkülönbözetet az együttműködő exportáló gyártók vonatkozásában megállapított legmagasabb dömpingkülönbözetnél magasabb szinten állapítsák meg. Okkal hihető ugyanis, hogy az együttműködés hiányának magas szintje a vizsgált országok azon nem együttműködő exportáló gyártóitól ered, akik többnyire nagyobb mértékben éltek a dömpinggel, mint bármely együttműködő exportáló gyártó. Ezért ezekben az esetekben a dömpingkülönbözetet olyan szinten állapították meg, amely megfelel a legmagasabb dömpingkülönbözetű együttműködő exportáló gyártó legnagyobb mennyiségben eladott reprezentatív terméktípusa súlyozott átlagú dömpingkülönbözetének.
- (99) Abban az esetben, ha az együttműködés szintje magas volt, célszerűnek tartották, hogy a nem együttműködő exportáló gyártók számára a dömpingkülönbözetet az érintett országbeli együttműködő exportáló gyártók vonatkozásában megállapított legmagasabb dömpingkülönbözet szintjén állapítsák meg, mivel nem volt miért azt feltételezni, hogy bármely nem együttműködő exportáló gyártó kisebb mértékben élt volna a dömpinggel.

- (100) A Bizottság következetes gyakorlatává vált, hogy a dömpingkülönbözet meghatározása szempontjából egyetlen szervezetnek tekintse a kapcsolt exportáló gyártókat vagy az ugyanahhoz a csoporthoz tartozó exportáló gyártókat, és ezért ezek tekintetében egyetlen dömpingkülönbözetet állapítson meg. Ez különösen azért alakult így, mert az egyéni dömpingkülönbözetek kiszámítása a dömpingellenes intézkedések kijátszását ösztönözhetné, s így hatástalanná tenné azokat azáltal, hogy lehetővé tenné a kapcsolt exportáló gyártók számára közösségi exportjuknak a legalacsonyabb egyéni dömpingkülönbözetrel rendelkező társaságon keresztül történő bonyolítását.

Ezzel a gyakorlattal összhangban az ugyanahhoz a csoporthoz tartozó két tajvani exportáló gyártót egyetlen szervezetnek tekintették, és egyetlen dömpingkülönbözetet rendeltek hozzájuk. Ezen exportáló gyártók tekintetében úgy határoztak, hogy először társaságonként számítják ki a dömpingkülönbözetet, és aztán megállapítják ezeknek a dömpingkülönbözeteknek a súlyozott átlagát, amelyet a csoporthoz mint egészhez rendelnek hozzá.

6.2. Dömpingkülönbözet

a) Kínai Népköztársaság

- (101) A KNK-beli exportáló gyártók esetében az együttműködése hiánya jelentős volt (mintegy 85 %).
- (102) A meg nem fizetett vámú, a CIF közösségi határparitáson számított importár százalékában kifejezett ideiglenes dömpingkülönbözetek a következők:
- Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City 21,5 %
 - Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd., Zhejiang 12,2 %
 - minden más társaság 27,4 %.

b) Indonézia

- (103) Az indonéziai exportáló gyártók esetében az együttműködése hiánya jelentős volt (mintegy 60 %). A meg nem fizetett vámú, a CIF közösségi határparitáson számított importár százalékában kifejezett ideiglenes dömpingkülönbözetek a következők:
- PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam 9,8 %
 - minden más társaság 24,6 %.

c) Malajzia

- (104) A malajziai exportáló gyártók esetében az együttműködés 100 %-os volt. A két együttműködő exportáló gyártó (Tigges Stainless Steel Fasteners (M) Sdn. Bhd., Ipoh, Chemor és Tong Heer Fasteners Co. Sdn., Bhd, Penang) tekintetében nem állapítottak meg ideiglenes dömpingkülönbözetet, és ezért a Malajziából érkező behozatalra nem kell ideiglenes intézkedéseket kivetni. Amennyiben a vizsgálat további részében ezek a megállapítások megerősítést nyernek, Malajzia vonatkozásában az eljárás befejeződik.

d) Fülöp-szigetek

- (105) A fenti (14) preambulumbekzdésben foglaltaknak megfelelően megállapították, hogy gyakorlatilag a teljes, a Fülöp-szigetetről a Közösségbe irányuló kivitel, úgy tűnik, anyacsavarból áll. Ezért ideiglenesen úgy határoztak, hogy az anyacsavarokat ki kell zárni a termékkörből, nem állapítottak meg dömpingkülönbözetet, és a Fülöp-szigetetről érkező behozatalra nem kell ideiglenes intézkedéseket kivetni.

e) Tajvan

- (106) Egy mintavételnek alávetett tajvani exportáló gyártó tekintetében a dömpingkülönbözetet a rendelkezésre álló tények részleges felhasználásával állapították meg, az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésével összhangban. Ezért az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdésével összhangban a dömpingkülönbözetét nem vették figyelembe a mintavételnek alá nem vetett együttműködő exportáló gyártókra vonatkozó súlyozott átlagú dömpingkülönbözet megállapításánál.

- (107) Két, mintavételnek alávetett exportáló gyártó kapcsolt társaság volt, ezért ezek tekintetében egyetlen dömpingkülönbözetest határoztak meg.
- (108) A tajvani exportáló gyártók esetében az együttműködése hiánya jelentős volt (mintegy 22 %). A meg nem fizetett vámú, a CIF közösségi határparitáson számított importár százalékában kifejezett ideiglenes dömpingkülönbözetek a következők:
- Arrow Fasteners Co. Ltd., Taipei 15,2 %
 - Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan 18,8 %
 - Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung 16,1 %
 - Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd., Kaohsiung 16,1 %
 - Yi Tai Shen Co. Ltd., Tainan 11,4 %
 - a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók 15,8 %
 - minden más társaság 23,6 %.

f) Thaiföld

- (109) A thaiföldi exportáló gyártók esetében az együttműködés 100 %-os volt. A meg nem fizetett vámú, a CIF közösségi határparitáson számított importár százalékában kifejezett ideiglenes dömpingkülönbözetek a következők:
- A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd., Ayutthaya 15,9 %
 - Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn 10,8 %
 - Dura Fasteners Company Ltd., Samutprakarn 14,6 %
 - Siam Screws (1994) Co. Ltd., Samutsakorn 11,0 %
 - minden más társaság 15,9 %.

g) Vietnam

- (110) A meg nem fizetett vámú, a CIF közösségi határparitáson számított importár százalékában kifejezett ideiglenes dömpingkülönbözetest minden vietnami társaság esetében 7,7 %.

E. KÁR

1. Községi termelés

- (111) A mintavétel keretében a vizsgálat megállapította, hogy a vizsgálati időszak folyamán hét közösségi gyártó gyártotta a hasonló terméket (lásd a (30) preambulumbekendést). Közülük ketten azonban nem működtek együtt a továbbiakban a vizsgálattal. Továbbá a panasz szövegében számos egyéb, kisebb közösségi termelő is meg volt említve, amelyek szintén nem működnek együtt a vizsgálattal.
- (112) Ezért a közösségi termelés mennyiségét az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában ideiglenesen úgy számították ki, hogy összeadták a mintavételből ismert hét gyártó termelését a panaszból ismert egyéb kis nem együttműködő gyártó termelésének mennyiségével.

2. A közösségi gazdasági ágazat meghatározása

- (113) A (30) preambulumbekzdésben említett öt együttműködő gyártó a hasonló termék teljes közösségi termelésének 54 %-t reprezentálta. Az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének értelmében ezért ezek a társaságok alkották a közösségi gazdasági ágazatot, és a továbbiakban így kerülnek említésre. E társaságok közül a termelés legnagyobb reprezentatív mennyiségét képviselő négy esetben az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban mintavételre került sor. A továbbiakban ezek mintavételnek alávetett közösségi gyártókként kerülnek említésre.
- (114) A mintavétel következtében megállapították a kár jelzőit, részben a közösségi gazdasági ágazat mint egész, részben pedig a mintavételnek alávetett gyártók számára. A piaci részesedés, a termelés, a kapacitás és a kapacitáskihasználás, az eladási mennyiség és érték, a növekedés, a készletek, a foglalkoztatottság és a termelékenység tekintetében a kár elemzése a közösségi gazdasági ágazat mint egész adatain alapul. Egyébként a mintavételnek alávetett közösségi gyártókra vonatkozó adatokat használták fel (ügyleti árak, befektetések, és a befektetések hozama, bérek, jövedelmezőség, pénzforgalom és tőkeemelési képesség).

3. A közösségi piac helyzetének elemzése

3.1. Bevezetés

- (115) A 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 és 7318 15 70 KN-kódokra vonatkozó Eurostat-statisztikákat a közösségi gazdasági ágazat által a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszokkal együtt a mennyiségi és ártrendek értékeléséhez használták fel. Emlékeztetni kell arra, hogy ezen az ideiglenes szinten az anyacsavarokat nem tekintik a termékkör részének. Ezért az erre a tételre (7318 16 30 KN-kód) vonatkozó adatokat nem vonták be ebbe az elemzésbe.
- (116) A közösségi gazdasági ágazat adatait az együttműködő közösségi gyártóknak a kérdőívre adott, ellenőrzött válaszaiból nyerték.
- (117) 1997 szeptemberétől 2003 februárjáig dőmpingellenes intézkedések voltak érvényben a RAK KNK-ból, Indiából, Malajziából, a Koreai Köztársaságból, Tajvanból és Thaiföldről érkező behozatala tekintetében ⁽¹⁾.

3.2. Közöségi fogyasztás

- (118) Az érintett termék és a hasonló termék nyilvánvaló közöségi fogyasztásának megállapítása során a Bizottság összeadta:
- az érintett termék és a hasonló termék Közösségbe irányuló teljes importjának mennyiségét, az Eurostat adatainak megfelelően,
 - a közösségi gazdasági ágazat által gyártott, a Közösségben eladott hasonló termék mennyiségét,
 - valamint, a panaszban foglalt információk alapján, az egyéb ismert közöségi gyártó által a Közösségben eladott hasonló termék becsült mennyisége.

Az alábbi táblázatból kitűnik, hogy az érintett termék és a hasonló termék közöségi fogyasztása 24 %-kal növekedett a mérlegelt időszak folyamán.

Fogyasztás (kg)	2001	2002	2003	VI
Érintett termék és hasonló termék	63 907 918	70 113 833	75 854 601	79 427 756
<i>Index</i>	100	110	119	124

⁽¹⁾ 393/98/EK tanácsi rendelet (HL L 50., 1998.2.20., 1. o.).

3.3. Az érintett termék Közösségbe irányuló behozatala

3.3.1. Összesítés

- (119) A KNK-ból, Indonéziából, Tajvanból, Thaiföldről és Vietnamból (az érintett országokból) származó RAK dömpingelt behozatalát összesítve értékelték az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésével összhangban. Emlékeztetni kell arra, hogy a Malajziából érkező behozatal esetében nem állapították meg a dömpinget, a Fülöp-szigetéről érkező behozatal pedig csak anyacsavarokat érintett, amelyeket ideiglenesen kizártak ennek az eljárásnak a hatálya alól. Ezért ezeket a behozatalokat nem tekintették dömpingelt behozatalnak. Az egyes érintett országokból érkező behozatalra vonatkozóan megállapított dömpingkülönbözetek meghaladják az alaprendelet 9. cikkének (3) bekezdésében meghatározott de minimis értéket, azaz az exportárak 2 %-át, és az egyes érintett országokból érkező behozatal mennyisége az alaprendelet 5. cikkének (7) bekezdésében megállapított 1 %-os piaci részesedési küszöb fölött van. Valamennyi érintett ország behozatalának átlagos importára folyamatosan csökkent a mérlegelt időszak alatt. Továbbá az érintett országokból importált RAK minden tekintetben hasonló volt, egymással kicserélhetőek, és hasonló értékesítési csatornákon keresztül, hasonló kereskedelmi körülmények között kerülnek a közösségi piacra, ily módon versenyeznek egymással, és a Közösségben gyártott RAK-kal. Ezért ideiglenesen úgy határoztak, hogy a behozatal hatásainak összesített értékelése célszerű.

3.3.2. Az érintett országokból érkező behozatal mennyisége, ára és piaci részesedése

Behozatal (kg)	2001	2002	2003	VI
Érintett termék	13 988 700	14 303 000	22 428 600	27 399 700
<i>Index</i>	100	102	160	196

- (120) Az érintett termék behozatalának mennyisége jelentősen nőtt a mérlegelt időszak folyamán. A vizsgálati időszakban a behozatal 96 %-kal nagyobb volt, mint 2001-ben.

Átlagos importár/kg (EUR)	2001	2002	2003	VI
Érintett termék	3,53	2,90	2,50	2,41
<i>Index</i>	100	82	71	68

- (121) Az érintett termék átlagos importára folyamatosan csökkent a mérlegelt időszak alatt. A vizsgálati időszakban az árszintek átfogóan 32 %-kal voltak alacsonyabbak, mint 2001-ben.

EK piaci részesedés	2001	2002	2003	VI
Érintett termék	21,9 %	20,4 %	29,6 %	34,5 %
<i>Index</i>	100	93	135	158

- (122) Az érintett országok közösségi piacon való részesedése 2001-ről 2002-re 7 %-kal visszaesett. 2003-tól kezdődően azonban az érintett országok erőteljesen és gyors mértékben növelték tevékenységüket a közösségi piacon, ezzel összességében 58 %-kal növelve piaci részesedésüket a mérlegelt időszakban.

3.3.3. Áralákínálás

- (123) Az áralákínálás meghatározása érdekében elemezték a vizsgálati időszakra vonatkozó áradatokat. Ebből a célból a közösségi gazdasági ágazat nem kapcsolt fogyasztók számára történő eladásainak gyári alapú eladási árait összehasonlították az érintett országok exportáló gyártóinak az első független közösségi fogyasztó számára történő eladásai CIF behozatali alapú eladási áraival, mindkét esetben az árengedmények, a kedvezmények, a jutalékok és az adók levonását követően.
- (124) A közösségi gazdasági ágazat eladási árait és az exportáló gyártók CIF importárait ugyanazon a kereskedelmi szinten, nevezetesen a Közösségen belüli kereskedők/forgalmazók szintjén, a súlyozott átlagárak alapján. Az összehasonlítás a RAK típusai és a felhasznált rozsdamentes acél alapján elkülönítve történt. A vizsgálati időszak folyamán az exportáló gyártók gyakorlatilag valamennyi közösségi értékesítése kereskedőkön/forgalmazókon keresztül történt.
- (125) Az összehasonlítás eredményei, a közösségi gazdasági ágazat vizsgálati időszak alatti eladási árainak százalékában kifejezve jelentős áralákínálási különbséget jeleztek (59,2 %-ig). Ezek az áralákínálási különbségek az árak nyomás alatt tartására utalnak a közösségi piacon, amely az érintett országokból érkező behozatalból ered.
- (126) Érintett országonként az alákínálási különbségek a következők voltak:

Ország	Alákínálási különbség
KNK	8,6 %-ról 59,2 %-ra
Indonézia	28 %-ról 31,9 %-ra
Tajvan	7 %-ról 38,9 %-ra
Thaiföld	13,1 %-ról 44,4 %-ra
Vietnam	28,2 %

3.4. A közösségi ágazat gazdasági helyzete

3.4.1. Termelés, kapacitás és kapacitáskihasználás

	2001	2002	2003	VI
Termelés (kg)	18 808 577	24 601 594	21 672 591	21 688 461
<i>Index</i>	100	131	115	115
Kapacitás (kg)	36 210 417	45 866 665	43 931 762	45 081 275
<i>Index</i>	100	127	121	124
Kapacitáskihasználás	51,9 %	53,6 %	49,3 %	48,1 %
<i>Index</i>	100	103	95	93

- (127) A 2002. évi, a közösségi fogyasztás növekedését relatív értelemben felülmúló, 31 %-os kibocsátásnövekedést követően a közösségi gazdasági ágazat termelése hanyatlásnak indult, és 2003 óta szilárdan a 2001. évinél 15 %-kal magasabb szinten maradt. Megjegyzendő, hogy ez a növekedési szint elmarad a mérlegelt időszak közösségi fogyasztásának 24 %-os emelkedésétől.
- (128) A közösségi gazdasági ágazat termelési kapacitása, ismét egy 2002. évi csúcsertéssel, 24 %-kal nőtt, visszatükrözve a mintavételnek alávetett közösségi gyártók befektetéseit.

- (129) A közösségi gazdasági ágazat kapacitáskihasználásának aránya, a 2002. évi enyhe javulást követően csökkent, összességében 7 %-kal a mérlegelt időszakban.

3.4.2. Eladási mennyiség, eladási ár, piaci részesedés és növekedés

Hasonló termékek eladása a Közösségben	2001	2002	2003	VI
Mennyiség (kg)	20 691 876	25 326 440	23 362 418	22 115 591
<i>Index</i>	100	122	113	107
Átlagos eladási ár (EUR/kg)	2,83	2,47	2,67	2,99
<i>Index</i>	100	87	94	106
Piaci részesedés	32,4 %	36,1 %	30,8 %	27,8 %
<i>Index</i>	100	112	95	86

- (130) A közösségi gazdasági ágazat eladási mennyisége 7 %-kal növekedett a mérlegelt időszakban. Meg kell azonban jegyezni, hogy a 2002. évi 22 %-os növekedést követően a közösségi gazdasági ágazat eladási mennyisége folyamatosan csökkent. Ez a növekedés továbbá jelentősen alacsonyabb a közösségi fogyasztásban tapasztalt 24 %-os növekedésnél, és messze elmarad a mérlegelt időszak során az érintett országokból érkező behozatal 96 %-os növekedésétől.
- (131) A közösségi gazdasági ágazat átlagos eladási árai 6 %-kal emelkedtek a mérlegelt időszakban. A 2001 és 2002 közötti 13 %-os csökkenést követően az árak folyamatosan nőttek.
- (132) A közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése 14 %-kal csökkent a mérlegelt időszakban. A 2001 és 2002 közötti 12 %-os növekedést követően a piaci részesedés folyamatosan csökkent. A VI alatti és a 2002. évi helyzet összehasonlítása már 26 %-os hanyatlást mutat ki. Egyidejűleg erőteljesen nőtt az érintett országokból érkező behozatal részesedése.
- (133) Ahogy az az abszolút értelemben vett termelési és eladási mennyiségi tendenciákból látszik, a közösségi gazdasági ágazat a mérlegelt időszakban növekedésen, de 2002 óta ennek dacára hanyatláson ment át. Továbbá hanyatlott a piaci részesedés a mérlegelt időszak folyamán, és ez azt jelzi, hogy relatív értelemben, azaz a versenytársakkal összehasonlítva, a közösségi gazdasági ágazat nem nőtt.

3.4.3. Jövedelmezőség

	2001	2002	2003	VI
Jövedelmezőség a közösségi gazdasági ágazatban	2,0 %	- 2,7 %	- 0,7 %	4,3 %
<i>Index</i>	100	- 134	- 37	214

- (134) A mérlegelt időszak folyamán a mintavételnek alávetett közösségi gyártók jövedelmezősége javult. A 2001. év alacsony haszna után a jövedelmezőség csökkent, és 2002-ben veszteséget termelő helyzetet eredményezett. 2002 és 2003 között javult a jövedelmezőség, de a közösségi gazdasági ágazat továbbra is veszteséges maradt. A mérlegelt időszak folyamán a Közösség 2003 és a VI között érte el a legjobb jövedelmezőségi eredményeket, és átlagosan 4,3 %-os haszonkulcsot mondhatott magáénak. Első ránézésre ez pozitívnak tűnhet, de további értékelést kíván a maga szűkebb kontextusában.

- (135) A közösségi gyártók általában valójában még a VI során sem érték el azt a minimális, 5 %-os haszonkulcsot, amely dömping hiányában megfelelőnek és elérhetőnek tekinthető (lásd alább a (178) preambulumbekkezdésben), és távol voltak attól a 9,1 %-os jövedelmezőségi szinttől, amelyet a közösségi gazdasági ágazat 1995-ben ért el ⁽¹⁾, mielőtt a dömpingelt behozatal megjelent a piacon.
- (136) Ezenkívül helyénvaló megfontolni, hogy a VI-ben ezt a javuló jövedelmezőséget i. a piaci részesedés csökkenése és ii. mindenekelőtt a fő költség tényező, azaz a rozsdamentes acél árának spekulatív növelése révén érték el. A rozsdamentes acél árában bekövetkezett emelkedés lehetővé tette a közösségi gazdasági ágazat számára, hogy magasabb árakat érjen el a hasonló termékre azzal, hogy a spekulatív áremelés előtt gyártott, aránylag olcsó rozsdamentes acél készleteit használta fel a gyártás során ideiglenesen. Amikor azonban a meglévő nyersanyagkészleteket elhasználták, ez a költségelőny megszűnt, és új acélt kellett beszerezni lényegesen magasabb árszinten. Továbbá az ilyen spekulatív időszak általában nem tartós, és a fogyasztók, az erős tárgyalási pozícióval rendelkező jelentős forgalmazók újra elkezdik leszorítani az árakat, amint az acél árának stagnálását vagy csökkenését észlelik. Következésképpen a növekvő jövedelmezőség lényegében a VI második szakaszában a közösségi gazdasági ágazat számára adódó, nagyon kedvező piaci körülményeknek köszönhető, és nem fenntartható jellegű.

3.4.4. Készletek

	2001	2002	2003	VI
Készletek (kg)	7 965 825	6 425 035	4 194 493	3 800 389
<i>Index</i>	100	81	53	48

- (137) A közösségi gazdasági ágazat év végi készlet szintje 52 %-kal erőteljesen csökkent a mérlegelt időszakban. Ez magyarázható i) a „kérésre” növelt termeléssel (ebben az esetben a készletek korlátozott jelentőségűvé válnak) és ii) a termelés 2002 óta való csökkenésével.

3.4.5. Befektetések, a befektetések hozama, pénzforgalom és tőkeemelési képesség

	2001	2002	2003	VI
Befektetések	1 595 223	1 977 279	2 776 586	1 039 989
<i>Index</i>	100	124	174	65
A befektetések hozama	8,6 %	- 11,1 %	- 3,0 %	19,3 %
<i>Index</i>	100	- 129	- 34	224
Pénzforgalom	7 170 700	- 979 445	3 178 050	4 602 063
<i>Index</i>	100	- 14	44	64

- (138) 2001-től 2003-ig a mintavételnek alávetett közösségi gyártók folyamatosan növelték befektetéseiket, különösen az elavult gépek és felszerelések kicserélése miatt. A vizsgálati időszakban a befektetések 35 %-kal csökkentek a mérlegelt időszak kezdetéhez képest. Azonban ez a hanyatlás a VI-ben részben az előző évek jelentős befektetéseivel magyarázható. A hasonló termékek gyártása terén szükség van a befektetésekre a versenyképesség fenntartása és javítása, valamint a környezeti és biztonsági előírások javítása érdekében.

⁽¹⁾ HL L 243., 1997.9.5., 17. o., (69) preambulumbekkezdés.

- (139) A befektetések hozama javult a mérlegelt időszak folyamán. Ez i. megerősíti a vezetés által hozott befektetési döntések célszerűségét, és ii. tükrözi a mintavételnek alávetett közösségi gyártók VI alatti javuló jövedelmezőségi szintjét. Amint azonban a jövedelmezőségi elemzés szövegéből kiderül, a javuló jövedelmezőség nagyrészt egyedi, nem tartós körülményekkel magyarázható (az acélárak spekulációs alakítása a VI folyamán). Az a tény továbbá, hogy a közösségi gyártók egy része növekvő mértékben használt bérelt gépeket a termeléshez, megmagyarázza a befektetési hozamoknak a jövedelmezőség számaihoz képest jobb jelzőszámait.
- (140) Habár a mintavételnek alávetett közösségi gyártóknak a hasonló termékek eladása által generált pénzforgalma javult 2002 óta, a mérlegelt időszak folyamán 36 %-kal csökkent.
- (141) A mintavételnek alávetett közösségi gyártók számára nem jelentett jelentős nehézséget a tőkeemelés, ahogy ezt a mérlegelt időszak során a befektetési képességük igazolta.

3.4.6. Foglalkoztatottság, termelékenység és bérek

	2001	2002	2003	VI
Foglalkoztatottság	266	285	269	252
<i>Index</i>	100	107	101	95
Termelékenység (kg/munkavállaló)	70 643	86 463	80 427	86 159
<i>Index</i>	100	122	114	122
Munkaköltség EUR	7 429 616	8 347 464	8 266 487	7 870 657
<i>Index</i>	100	112	111	106
Munkaköltség EUR/alkalmazott	33 887	34 704	36 341	37 350
<i>Index</i>	100	102	107	110

- (142) A közösségi gazdasági ágazat 2002-ben növelte a foglalkoztatottságot. Ezt követően azonban a foglalkoztatottság folyamatosan csökkent a mérlegelt időszakban, összességében 5 %-kal. Ez a negatív fejlemény 2002 óta találkozik a csökkentett termeléssel.
- (143) A munkavállalónkénti termelés kilogrammjában kifejezett termelékenység 22 %-kal javult a mérlegelt időszakban, jelezve a versenyképesség fenntartásának és javításának elhatározását és az arra való képességet.
- (144) A munkavállalónkénti bérek 10 %-kal emelkedtek a mérlegelt időszakban. Ez az emelés a javuló termelékenység jutalmazását és az infláció kompenzálását tükrözi az alkalmazottak díjazása tekintetében. Továbbá a munkaköltségek csökkentek abszolút értékben 2002 óta.

3.4.7. A dömping terjedelme és a korábbi dömpingből való talpra állás

- (145) Különösen az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal mennyisége tekintetében a tapasztalt dömpingkülönbötetet nem lehet jelentéktelennek tekinteni.

- (146) 2003 kezdetéig dömpingellenes intézkedések voltak érvényben az érintett termék KNK-ból, Indiából, Malajziából, a Koreai Köztársaságból, Tajvanból és Thaiföldről érkező behozatala tekintetében. A közösségi gazdasági ágazat azonban nem állt talpra teljes mértékben a korábbi dömpinget követően, különösen ezt mutatja a piaci részesedés, az eladási mennyiség és a foglalkoztatás alakulása. Különösen azt követően vált ez nyilvánvalóvá, hogy az előző dömpingellenes intézkedések megszűntek.

3.4.8. A kár meghatározása

- (147) A mérlegelt időszak folyamán a közösségi gazdasági ágazat növelte termelését és az eladások mennyiségét, képes volt csökkenteni készleteit, és folyamatosan befektetéseket hajtott végre. Nem okozott számára nehézséget a tőkeemelés és a termelékenység javítása. A munkaköltségek abszolút értéke nőtt. A közösségi gazdasági ágazat képes volt továbbá növelni árait a VI-ben a jövedelmezőség és a befektetések hozamának javítása érdekében.
- (148) Ezek a pozitív szempontok még értékelést igényelnek a maguk kontextusában. Magasabb árakat és jobb jövedelmezőséget értek el a közösségi gazdasági ágazat tekintetében a piaci részesedésben jelentkező jelentős, azaz a mérlegelt időszak során 14 %-os, 2002 óta pedig 26 %-os veszteség révén. Különösen az olcsó dömpingelt behozatal elérhetősége következtében a fogyasztók alternatív beszerzési források mellett döntöttek, és a közösségi gazdasági ágazat nem volt képes tartani a lépést.
- (149) Továbbá, és összhangban a piaci részesedésre vonatkozó megállapításokkal, a mérlegelt időszakban a közösségi gazdasági ágazat termelésének növekedése (15 %) és eladási mennyiségének növekedése (7 %) nem tartotta a lépést a közösségi piacon tapasztalt fogyasztás jelentősen kedvezőbb alakulásával (24 %). A közösségi gazdasági ágazatban 5 %-kal visszaszorult a foglalkoztatottság, ami valójában magyarázatot ad a munkaköltségek csökkenésére. Ezenkívül a mintavételnek alávetett közösségi gyártók tekintetében a jövedelmezőségi helyzet összességében nem tekinthető kielégítőnek. A mérlegelt időszak legnagyobb részében határozottan kevés volt (veszteségek vagy nem megfelelő haszonkulcs). Habár a mintavételnek alávetett közösségi gyártók jövedelmezősége javult a VI-ben (4,3 %-os haszonkulcs), ez i. még elmarad attól az 5 %-os minimális kulcstól, amelynek elérése elvárható a közösségi gazdasági ágazattól a káros dömping hiányában, és ii. nagymértékben az emelkedő acélárak nem hosszú távú hatásainak tulajdonítható. A közösségi gazdasági ágazat negatív helyzete tükröződik továbbá a pénzforgalmi tendencia által rajzolt képen.
- (150) Mindezek eredményeként a negatív tendenciák mutatói összességében többet nyomnak a latba, mint a pozitív tendenciák, és ideiglenesen eldöntötték, hogy a közösségi gazdasági ágazat jelentős kárt szenvedett az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének értelmében.

F. OKOZATISÁG

1. Bevezetés

- (151) Az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdésének és 3. cikke (7) bekezdésének megfelelően a Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országokból származó érintett terméknek a dömpingelt behozatala okozott-e jelentős kárt a közösségi gazdasági ágazatnak. A dömpingelt behozataltól eltérő egyéb, a közösségi gazdasági ágazatot ugyanakkor károkozással fenyegető ismert tényezőket is megvizsgáltak, hogy biztosítsák, hogy az ilyen egyéb tényezők által okozott esetleges károk nem tulajdoníthatók a dömpingelt behozatalnak.

2. A dömpingelt behozatal hatása

- (152) Az érintett országok 2003 óta erőteljesen javítottak piaci pozíciójukon. Világosan megfigyelhető, hogy piaci részesedésük 58 %-os növekedése a közösségi gazdasági ágazat tekintetében csökkenéssel járt együtt. Továbbá az érintett országokból érkező behozatal mennyisége (96 %-os növekedés) jóval erőteljesebben nőtt, mint a fogyasztás a közösségi piacon (24 %). Végül a dömpingellenes intézkedések megszűnését követő dömping formájában jelentkező tisztességtelen kereskedelem következményeként az érintett országok átlagos importára 2003 óta jelentősen alacsonyabb volt, mint a közösségi gazdasági ágazat árszintje, és ez az árakra nehezedő nyomáshoz vezetett.

Ezért ideiglenesen megállapították, hogy az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal jelentős negatív hatást gyakorolt a közösségi gazdasági ágazat helyzetére a mérlegelt időszak folyamán, különösen a piaci részesedésre és az eladások mennyiségére.

3. Egyéb tényezők hatása

3.1. Egyéb harmadik országokból érkező behozatal

Behozatal harmadik országokból	2001	2002	2003	VI
Mennyiség (1000 kg)				
Svájc	3 901	3 218	3 971	3 970
<i>Index</i>	100	82	102	102
Japán	2 825	2 600	3 062	1 612
<i>Index</i>	100	92	108	57
Malajzia	1 242	437	1 057	1 456
<i>Index</i>	100	35	85	117
India	35	21	701	1 148
<i>Index</i>	100	61	2 021	3 307
Norvégia	681	384	406	438
<i>Index</i>	100	56	60	64
Koreai Köztársaság	40	36	109	221
<i>Index</i>	100	89	271	549
Fülöp-szigetek	89	28	59	80
<i>Index</i>	100	31	66	89
A világ többi része	2 833	2 011	2 150	2 574
<i>Index</i>	100	71	76	91
Átlagos importár/kg (EUR)				
Svájc	10,48	11,47	9,82	9,90
<i>Index</i>	100	109	94	94
Japán	5,52	4,68	3,99	7,55
<i>Index</i>	100	85	72	137
Malajzia	3,20	3,15	2,62	2,70
<i>Index</i>	100	98	82	84
India	6,20	10,69	1,76	1,91
<i>Index</i>	100	172	28	31
Norvégia	2,33	1,61	2,36	2,89
<i>Index</i>	100	100	100	100
Koreai Köztársaság	5,04	5,61	2,65	2,72
<i>Index</i>	100	111	53	54
Fülöp-szigetek	3,38	4,06	3,45	3,47
<i>Index</i>	100	120	102	103
A világ többi része	11,70	12,37	10,23	8,34
<i>Index</i>	100	106	87	71

- (153) A vizsgálat tárgyául szolgáló termékek az érintett országoktól eltérő országokból történő behozatala összességében csökkent. Az ilyen egyéb behozatal piaci részesedése ténylegesen 20 %-kal esett vissza a mérlegelt időszak folyamán. Az említett egyéb országok átlagos importára jelentősen magasabb volt továbbá, mint az érintett országok árszintje.
- (154) Az exportőrök azt állították, hogy az Indiából, a Koreai Köztársaságból és Norvégiából érkező behozatal minden olyan okozati kapcsolatot megszakít, ami a közösségi gazdasági ágazat által esetlegesen elszenvedett lényeges kár és az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal között fennállhat.
- (155) A rendelkezésre álló tények alapján azonban a Koreai Köztársaságból (VI: 221 tonna, 2,72 EUR/kg átlagosan) és Norvégiából (VI: 438 tonna, 2,89 EUR/kg átlagosan) érkező behozatal egyike sem szolgálhat a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár magyarázatul kis mennyisége és árszintje miatt. Megjegyzendő továbbá, hogy a Norvégiából érkező behozatal a mérlegelt időszak folyamán 36 %-kal csökkent.
- (156) India tekintetében ugyanakkor megfigyelhető, hogy 2003-tól kezdődően a behozatal tekintélyes mértékben nőtt (VI: 1 147,6 tonna) alacsony árak mellett (átlagosan 1,91 EUR/kg). Nem zárható ki, hogy a VI-ben az Indiából érkező behozatal bizonyos negatív hatást fejtett volna ki, különösen a közösségi gazdasági ágazat állapotára ható árlenyomás szempontjából. Mégis, az érintett országokból érkező importmennyiséghez (27 400 tonna átlagosan 2,41 EUR/kg áron) képest viszonylag csekély indiai importmennyiségre tekintettel úgy határoztak, hogy az indiai behozatal (piaci részesedése a VI-ben 1,4 %) hatása nem szakíthatta meg a dömpingelt behozatal és a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett lényeges kár okozati kapcsolatát. Az Indiából érkező behozatal önmagában nem szolgálhat magyarázatul sem a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett jelentékeny veszteségre a piaci részesedés terén, sem pedig a fogyasztás tekintetében jelentkező növekedéshez képest jóval kevésbé kedvező eladási növekedésre.
- (157) Továbbá az alaprendelet 9. cikke (5) bekezdésének értelmében, két exportáló állításával ellentétben nem megkülönböztetés, hogy az Indiából érkező behozatal nem volt tárgya ennek a vizsgálatnak. Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a mérlegelt időszak folyamán az Indiából érkező behozatal a VI-ig elhanyagolható volt az alaprendelet 5. cikke (7) bekezdésének értelmében. A behozatal csak a VI folyamán nőtt, de akkor is viszonylag alacsony maradt (1,4 % piaci részesedés). Meg kell jegyezni továbbá, hogy a Bizottság e vizsgálat megkezdésekor nem rendelkezett *prima facie* bizonyítékkal arra vonatkozóan, hogy ez az Indiából érkező behozatal dömpingelt lenne.
- (158) Mivel a Fülöp-szigetéről és Malajziából érkező behozatal most ki van zárva ebből a vizsgálatból, megfontolták továbbá, hogy az a behozatal megszakította-e a dömpingelt behozatal és a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett lényeges kár közötti okozati kapcsolatot. Az anyacsavaroknak a termékkörből való kizárását követően azonban az egyéb RAK Fülöp-szigetéről érkező behozatala egyértelműen elhanyagolható (a VI alatti piaci részesedés: 0,1 %), az árszintje pedig inkább magas volt (3,47 EUR/kg). Ezen az alapon jelentős káros hatást nem lehetett megállapítani. A Malajziából érkező behozatal is alacsonyabb volt a mennyiség tekintetében és átlagosan magasabb az ár tekintetében (VI: 1 456 tonna 2,70 EUR/kg ár mellett) az érintett országokból érkező behozatalhoz képest. A malajziai behozatal piaci részesedése 6 %-kal csökkent továbbá a mérlegelt időszak során. Következésképpen, habár a malajziai behozatal fejthetett volna ki negatív hatást a közösségi gazdasági ágazat állapotára, ideiglenes úgy határoztak, hogy ez nem olyan mértékű, hogy az érintett országokból érkező behozatal által okozott káros hatásokat semlegesítse.
- (159) Ezért ideiglenesen úgy határoztak, hogy az érintett országoktól eltérő országokból érkező behozatal nem szakította meg a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett lényeges kár és az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal közötti okozati kapcsolatot.

3.2. A fogyasztás alakulása a közösségi piacon

- (160) A vizsgálat tárgyát képező termék fogyasztása a közösségi piacon 24 %-kal nőtt a mérlegelt időszakban. Ezért a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kár nem tulajdonítható az igények zsugorodásának a közösségi piacon.

3.3. A közösségi gazdasági ágazat versenyképessége

- (161) A közösségi gazdasági ágazat fontos versenytárs a hasonló termékek tekintetében, ahogy azt piaci részesedése bizonyítja, és folyamatosan befektetéseket hajtott végre, hogy fenntartsa termelése korszerűségét. Valóban a munkavállalónként termelékenység 22 %-kal javult a mérlegelt időszak folyamán. Négy exportáló állításai ellenére a közösségi gazdasági ágazat e megnövekedett termelékenysége, amely egybeesik a befektetésekkel, azt mutatja, hogy a befektetési politika nem szolgálhat magyarázatul az elszenvedett lényeges károkra. Ezzel ellentétben, a megnövekedett termelékenység tekintetében a befektetések hozzájárultak a kár csökkentéséhez. Következésképpen nem találtak bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a versenyképesség hiánya megszakította volna az érintett országokból érkező behozatal és a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kár közötti okozati kapcsolatot.

4. Az okozatra vonatkozó következtetés

- (162) Ezért összességében ideiglenesen úgy határoztak, hogy az öt érintett országból érkező behozatal együttesen okozta a közösségi piacnak a lényeges kárt. Nem találtak egyéb olyan tényezőt, amely megszakította volna ezt az okozati kapcsolatot.

G. KÖZÖSSÉGI ÉRDEK

1. Bevezetés

- (163) Megvizsgálták, hogy vannak-e olyan kényszerítő okok, amelyek arra a következtetésre vezetnének, hogy nem áll a Közösség érdekében ideiglenes intézkedéseket kivetni ebben az egyedi esetben. Ebből a célból és az alaprendelet 21. cikke (1) bekezdésének megfelelően figyelembe vették az intézkedések lehetséges hatásait valamennyi, a vizsgálatban érintett fél szempontjából. Annak felmérése érdekében, hogy az intézkedések bevezetése a Közösség érdekében áll-e, kérdőíveket küldtek ki az érintett termék fogyasztóinak és importőreinek, valamint a hasonló termékek gyártásához használt nyersanyagok feldolgozó szállítóinak.

2. A közösségi gazdasági ágazat érdeke

- (164) A vizsgálat rámutatott, hogy a közösségi gazdasági ágazat életképes, és tisztességes piaci feltételek között versenyképes. Amint az a fentiekből kiderül, a közösségi gazdasági ágazat jelentős tartalék kapacitással rendelkezik a hasonló termék gyártását illetően. Ennek a tartalék kapacitásnak a kihasználása hasznos lenne az eladások és a piaci részesedés növelése, a megnövekedett foglalkoztatottság és – a skála bővülő gazdasági által – esetleg egy fenntartható, megfelelő jövedelmezőség szempontjából. Ezt a fejlődést azonban megakadályozza különösen az árakra nehezedő folyamatos nyomás, amelyet az érintett termékek dömpingelt behozatala okoz a közösségi piacon. A dömpingellenes intézkedések kivetése enyhítené az árakra nehezedő tisztességtelen nyomás hatásait.
- (165) Megfontolták, hogy a dömpingelt behozatal negatív hatásait korrigáló intézkedések nélkül a Közösségnek a továbbiakban is szembe kell néznie az áralakítással és így az árak lenyomásával, valamint annak káros hatásaival, különösen az ágazat piaci részesedése és eladási mennyisége vonatkozásában. Ez esetleg veszélyeztetheti a közösségi gazdasági ágazat életképességét. Következésképpen úgy határoztak, hogy az intézkedések kivetése a közösségi gazdasági ágazat érdekében állna.

3. Az importőrök/forgalmazók érdeke

- (166) Az importőrök/forgalmazók gyakorlatilag kizárólag közvetítői szerepet töltenek be a RAK gyártói (Közösségen kívül és belül) és felhasználói között. Tárgyalási erejük és a RAK nagy mennyiségben való tárolására szolgáló kapacitásuk nagymértékben kihat a RAK árára.

- (167) A mintavételnek alávetett importőrök/forgalmazók közül négy küldött választ a kérdőívekre. Csak két importőr adott azonban teljes választ. Ez a két importőr az érintett termék közösségi behozatalának mintegy 14 %-áért felel a VI alatt. Ezenkívül egy német importőri/forgalmazói társulást tett észrevételeket. Továbbá tartottak egy meghallgatást importőrökkel/forgalmazókkal és ezzel a társulással.
- (168) A közösségi importőrök/forgalmazók nem támogatják az intézkedések kivetését. Az együttműködő importőrök és társulásuk úgy érveltek, hogy az intézkedések kivetése megnöveli az árakat a felhasználók számára, miközben állítólag a közösségi gazdasági ágazat által gyártott érintett termék és hasonló termék nem mindig összehasonlítható. Továbbá az ilyen intézkedések üzletükre és alkalmazozataikra nézve hátrányosak lennének.
- (169) A kapott információk alapján azonban úgy tűnik, hogy az importőrök/forgalmazók a vizsgált terméket Közösségen kívüli és belüli különböző forrásokból szerzik be, ideértve a közösségi gazdasági iparágat is. Mivel nincsenek alapvető minőségbeli vagy terméktípus szerinti különbségek az érintett országokból importált termék és az egyéb forrásból származó hasonló termék között, ideiglenesen úgy határoztak, hogy – különös tekintettel a jelentős számú alternatív forrásra – a közösségi importőrök/forgalmazók számára nem fog nehézséget okozni a termék beszerzése, ha kivetik az ideiglenes intézkedéseket. Továbbá az importőrök nem igazolták azon kifogásukat, hogy a dömpingellenes intézkedések kivetése jelentősen kihatna a foglalkoztatottságra, különösen mivel az importtevékenységek nem munkaiigényesek. Az ideiglenes dömpingellenes intézkedések kivetéséből eredő árnövekedést illetően megjegyzendő, hogy az 1997–2003 között alkalmazott dömpingellenes intézkedések nem veszélyeztették az importőrök/forgalmazók gazdasági helyzetét. Továbbá az importőrök haszonkulcsa a kérdőívekre kapott válaszok alapján a közösségi gazdasági ágazat jövedelmezőségénél jóval magasabbnak tűnik a mérlegelt időszak folyamán. Ilyen körülmények között nem várható, hogy az árak bármely emelkedését az intézkedések kivetése miatt automatikusan áthárítanak a felhasználókra.
- (170) Habár az importőrök/forgalmazók nem támogatják az intézkedéseket, a rendelkezésre álló információ alapján le lehet vonni azt a következtetést, hogy bármely előny, amelyet abból nyerhetnek, hogy a dömpingellenes intézkedések nem kerülnek kivetésre, eltörlődik a közösségi gazdasági ágazat azon érdeke mellett, amely az érintett országok tisztességtelen és káros kereskedelmi gyakorlatának kiküszöböléséhez fűződik.

4. A feldolgozó szállítók érdeke

- (171) A dömpingellenes intézkedések által a közösségi gazdasági ágazat feldolgozó szállítóira gyakorolt valószínű hatások felmérése érdekében kérdőíveket küldtek minden ilyen ismert szállítóknak. Összeségében kilenc kérdőívet küldtek ki, és egy válasz érkezett. Ez a feldolgozó szállító, amely rozsdamentes acélt gyárt, támogatja az intézkedések kivetését. Habár a közösségi gazdasági ágazat nem tartozik e feldolgozó szállító legfontosabb ügyfelei közé, ez az üzlet mégis hozzájárul foglalkoztatottságához és jövedelmezőségéhez. Ha a közösségi gazdasági ágazat fékezne vagy akár leállítaná a hasonló termék termelését, az bizonyos veszteséget okozna a feldolgozó szállító üzletében.
- (172) Ezért, és ellenkező információk hiányában, úgy határoztak, hogy a dömpingellenes intézkedések kivetése a feldolgozó szállítók érdekében állna.

5. A felhasználók és fogyasztók érdeke

- (173) Fagyasztói társulások nem jelentkeztek, és információt sem szolgáltatottak az alaprendelet 21. cikkének (2) bekezdésével összhangban. Ezért, és mivel a RAK felhasználásának lényeges szerepe van a továbbfeldolgozott termékek összeszerelésében, az elemzés az intézkedéseknek a RAK felhasználóira gyakorolt hatására korlátozódott. A RAK-ot az ágazatok széles körében használják, többek között: gépkocsigyártás, hajóépítés, építészeti, vegyipar, gyógyszeripar, egészségügy, élelmiszeripar. Az érintett termék tizenkét ismert közösségi felhasználójának küldtek kérdőívet. Egyéb információk mellett a Bizottság észrevételeket kért arra vonatkozóan, hogy a dömpingellenes intézkedések kivetése a Közösség érdekében állna-e, és ezek az intézkedések hogyan érintenék őket. Egy kérdőívre érkezett válasz egy járműgyártótól. Ez rámutatott, hogy a vizsgált termék végtermékei összköltségének kevesebb mint 1 %-át teszi ki.

- (174) Figyelembe véve, hogy a felhasználók a vizsgált terméket nem csak az érintett országokból, hanem egyéb forrásokból is beszerezhetik, és tekintettel a RAK-nak a továbbfeldolgozott termékek költségére gyakorolt marginális hatására, azonos fontossággal bíró ellentétes felhasználói érdeket nem állapítottak meg.

6. Következtetés

- (175) A különböző érintett érdekeket megvizsgálva ideiglenesen úgy döntöttek, hogy az általános közösségi érdek szemszögéből nézve egy érdek sem haladja meg a közösségi gazdasági ágazatnak az intézkedések ideiglenes kivetéséhez fűződő érdekét, amelynek célja a dömpingelt behozatalból származó kereskedelemtorzító hatások megszüntetése.

H. IDEIGLENES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

- (176) A dömpinget, a kárt, az okozatot és a közösségi érdeket illetően elért következtetésekre tekintettel célszerűnek találták, hogy ideiglenes dömpingellenes intézkedéseket vezessenek be annak érdekében, hogy megakadályozzák azt, hogy a dömpingelt behozatal további kárt okozzon a közösségi gazdasági ágazatnak. Ezen intézkedések szintjének meghatározása céljából figyelembe vették a vizsgálati időszak folyamán megállapított dömpingkülönbözeteket és a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét.

1. Kármegszüntetési szint

- (177) A kár megszüntetéséhez szükséges árnövelést társaságonként határozták meg az érintett termék importára súlyozott átlagának a közösségi gazdasági ágazat által a közösségi piacon eladott hasonló termék nélküli árával való összehasonlítás útján. Az árkülönbözetet a CIF importérték százalékában fejezték ki.
- (178) A kár nélküli árat a közösségi gazdasági ágazat súlyozott termelési költségének egy 5 %-os haszonkulccsal való összevetésével kapták. Ideiglenesen ezt határozták meg olyan haszonkulcsnak, amelyet a közösségi gazdasági ágazat a dömpingelt behozatal hiányában elérhet. Tükrözi azon közösségi gazdasági ágazat hasonló termékcsoportjai tekintetében az elérhető haszonkulcsot, amelyre nem vonatkozik a tisztességtelen verseny, azaz olyan kötélemekről van itt szó, amelyek nem tartoznak e vizsgálat termékkörének KN-kódjai alá.

2. Az ideiglenes dömpingellenes vám szintje

- (179) Az előzőekben kifejtettek tekintettel megfontolták, hogy az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban az érintett országokból érkező behozatalra ideiglenes dömpingellenes vámot kell kivetni. Ezt a vámot a megállapított dömpingkülönbözeti szinten vagy a kármegszüntetési szinten kell kivetni, ha ez utóbbi alacsonyabb (az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése).
- (180) Ami a vám szintjét illeti, két együttműködő exportáló gyártó (egy tajvani és egy KNK-beli) esetében a kármegszüntetési szintet alacsonyabbnak találták a dömpingkülönbözetnél. Ezekben az esetekben a vám szintjét a kármegszüntetési szintre kell korlátozni. Minden egyéb esetben a vám szintjét a megállapított dömpingkülönbözeti szintjében kell meghatározni. Az érintett országok számára az ideiglenes dömpingellenes vámtételek a következők:

Ország	Exportáló gyártó	AD vámtétel
KNK	Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City	11,4 %
	Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang	12,2 %
	Minden más társaság	27,4 %
Indonézia	PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam	9,8 %
	Minden más társaság	24,6 %
Tajvan	Arrow Fasteners Co. Ltd, Taipei	15,2 %
	Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan	8,8 %
	Min Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung	16,1 %
	Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd, Kaohsiung	16,1 %
	Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan	11,4 %
	A mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók	15,8 %
	Minden más társaság	23,6 %
Thaiföld	A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd, Ayutthaya	15,9 %
	Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samutsakorn	10,8 %
	Dura Fasteners Company Ltd, Samutprakarn	14,6 %
	Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsakorn	11,0 %
	Minden más társaság	15,9 %
Vietnam	Minden társaság	7,7 %

- (181) Az e rendeletben meghatározott egyéni vállalati dömpingellenes vámtételeket e vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Ezért azok e társaságokat illetően a vizsgálat folyamán tapasztalt helyzetet tükrözik. Ezeket a vámtételek (ellentétben a „minden egyéb társaságra” alkalmazandó országos vámokkal) ennél fogva kizárólag az érintett országokból származó és az említett társaságok és különleges jogalanyok által gyártott termékek behozatalára alkalmazandók. Azok az importált termékek, amelyeket e rendelet rendelkező részében kifejezetten nem említett egyéb társaságok gyártanak, ideértve a kifejezetten megemlített kapcsolatos szervezeteit is, nem részesülnek ebben a tételben, ezekre a „minden egyéb társaságra” alkalmazandó vámtételek vonatkoznak.
- (182) Az egyéni társasági dömpingellenes vámtételek alkalmazása iránti kéréseket (azaz a szervezet nevének megváltozását követően vagy új gyártó vagy értékesítő szervezetek létesítését követően) a Bizottsághoz kell címezni ⁽¹⁾ azonnal minden jelentős információval, különösen a társaság tevékenységeiben bekövetkező módosulásokkal a termelés, a hazai és export eladások terén, a névváltozással vagy a termelő és értékesítő szervezetek változásával. A Bizottság, adott esetben, a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően megfelelően módosítja a rendeletet az egyéni vámtételekben részesülő társaságok listájának naprakésszé tételével.

I. ZÁRÓ RENDELKEZÉS

- (183) A rendezett adminisztráció érdekében meg kell határozni egy időszakot, amelyen belül a kezdeményezésről szóló értesítésben megadott határidőn belül jelentkezett érdekelt felek írásban ismertethetik véleményüket és meghallgatást kérhetnek. Továbbá ki kell jelenteni, hogy az e rendelet céljait szolgáló vámkivetést érintő megállapítások ideiglenesek, amelyeket egy végleges vám céljából valószínűleg újra kell gondolni,

⁽¹⁾ European Commission
Directorate General for Trade
Directorate B
J-79 5/17
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Brussels

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Ideiglenes dömpingellenes vámot vetnek ki egyes, a 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, és 7318 15 70 KN-kód alá tartozó, a Kínai Népköztársaságból, Indonéziából, Tajvanból, Thaiföldről és Vietnamból származó rozsdamentes acélból készült kötőelemek és részek behozatalára.

(2) A mellékletben felsorolt tajvani exportáló gyártók által előállított termékek esetében a nettó, vámfizetés előtti, közösségi határparitáson számított árra alkalmazandó ideiglenes vámtétel 15,8 % (A649 kiegészítő TARIC-kód).

(3) Az alábbiakban felsorolt társaságok által előállított termékek esetében a nettó, vámfizetés előtti, közösségi határparitáson számított árra alkalmazandó ideiglenes vámtétel a következőképpen alakul:

Ország	Exportáló gyártó	AD vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Kínai Népköztársaság	Tengzhou Tengda Stainless Steel Product Co., Ltd, Tengzhou City	11,4	A650
	Tong Ming Enterprise (Jiaxing) Co. Ltd, Zhejiang	12,2	A651
	Minden más társaság	27,4	A999
Indonézia	PT. Shye Chang Batam Indonesia, Batam	9,8	A652
	Minden más társaság	24,6	A999
Tajvan	Arrow Fasteners Co. Ltd, Taipei	15,2	A653
	Jin Shing Stainless Ind. Co. Ltd, Tao Yuan	8,8	A654
	Mín Hwei Enterprise Co. Ltd, Pingtung	16,1	A655
	Tong Hwei Enterprise, Co. Ltd, Kaohsiung	16,1	A656
	Yi Tai Shen Co. Ltd, Tainan	11,4	A657
	A fentiekől és a mellékletben felsoroltaktól eltérő minden más társaság	23,6	A999
Thaiföld	A.B.P. Stainless Fasteners Co. Ltd, Ayutthaya	15,9	A658
	Bunyat Industries 1998 Co. Ltd, Samut-sakorn	10,8	A659
	Dura Fasteners Company Ltd, Samutprarakorn	14,6	A660
	Siam Screws (1994) Co. Ltd, Samutsakorn	11,0	A661
	Minden más társaság	15,9	A999
Vietnam	Minden társaság	7,7	—

(4) Az (1) bekezdésben említett termék közösségi szabad forgalomba bocsátása az ideiglenes vám összegével megegyező biztosíték nyújtására figyelemmel történik.

(5) Más rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos intézkedéseket kell alkalmazni.

2. cikk

A 384/96/EK tanácsi rendelet 20. cikkének sérelme nélkül az érdekelt felek kérhetik azon lényeges tények és szempontok nyilvánosságra hozatalát, amelyek alapján ezt a rendeletet elfogadták, írásban ismertethetik véleményüket, és szóbeli meghallgatásra jelentkezhetnek a Bizottságnál az e rendelet hatálybalépésének időpontját követő egy hónapon belül.

A 384/96/EK tanácsi rendelet 21. cikke (4) bekezdésének megfelelően az érintett felek e rendelet alkalmazásával kapcsolatban észrevételeket tehetnek a hatálybalépésének időpontját követő egy hónapon belül.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

E rendelet 1. cikkét egy hat hónapos időszak során kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2005. május 20-án.

a Bizottság részéről
Peter MANDELSON
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

(A649 kiegészítő TARIC-kód)

A-STAINLESS INTERNATIONAL CO LTD, Taipei
BOLTUN CORPORATION, Tainan
CHAEN WEI CORPORATION, Taipei
CHIAN SHYANG ENT CO LTD, Chung-Li City
CHONG CHENG FASTENER CORP., Tainan
DIING SEN FASTENERS & INDUSTRIAL CO LTD, Taipei
DRAGON IRON FACTORY CO LTD, Kaohsiung
EXTEND FORMING INDUSTRIAL CORP. LTD, Lu Chu
FORTUNE BRIGHT INDUSTRIAL CO LTD, Lung Tan Hsiang
FWU KUANG ENTERPRISES CO LTD, Tainan
HSIN YU SCREW ENTERPRISE CO LTD, Taipin City
HU PAO INDUSTRIES CO LTD, Tainan
J C GRAND CORPORATION, Taipei
JAU YEOU INDUSTRY CO LTD, Kangshan
JOHN CHEN SCREW IND CO LTD, Taipei
KUOLIEN SCREW INDUSTRIAL CO LTD, Kwanmiao
KWANTEX RESEARCH INC, Taipei
LIH LIN ENTERPRISES & INDUSTRIAL CO LTD, Taipei
LIH TA SCREW CO LTD, Kweishan
LU CHU SHIN YEE WORKS CO LTD, Kaohsiung
M & W FASTENER CO LTD, Kaohsiung
MULTI-TEK FASTENERS & PARTS MANUFACTURER CORP., Tainan
NATIONAL AEROSPACE FASTENERS CORP., Ping Jen City
QST INTERNATIONAL CORP., Tainan
SEN CHANG INDUSTRIAL CO LTD, Ta-Yuan
SPEC PRODUCTS CORP., Tainan
SUMEEKO INDUSTRIES CO LTD, Kaohsiung
TAIWAN SHAN YIN INTERNATIONAL CO LTD, Kaohsiung
VIM INTERNATIONAL ENTERPRISE CO LTD, Taichung
YEA-JANN INDUSTRIAL CO LTD, Kaohsiung
ZONBIX ENTERPRISE CO LTD, Kaohsiung
ZYH YIN ENTERPRISE CO LTD, Kaohsiung

A BIZOTTSÁG 772/2005/EK RENDELETE**(2005. május 20.)****az éves közösségi acélipari statisztikák jellemzőinek tartalmával és elkészítésük technikai formátumának meghatározásával kapcsolatos specifikációkról a 2003–2009. referenciaévekre****(EGT vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

1. cikktekintettel a ritka betegségek elleni gyógyszerekről szóló, 2003. december 5-i 48/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikkére,

(1) A jellemzők tartalmának specifikációit ennek a rendeletnek az I. mellékletében kell rögzíteni.

mivel:

(2) Ezekben a specifikációkban a vállalati számlákra való hivatkozások a 78/660/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 9. cikkében és 23. cikkében meghatározott címsorokat használják, a mérleg és az eredménykimutatás ismertetésének céljaira, értelemszerűen.

(1) A 48/2004/EK rendelet közös keretet állapított meg az éves közösségi acélipari statisztikák elkészítése számára a 2003–2009. beszámolási évekre.

2. cikk

(2) A 48/2004/EK rendelet 7. cikkének a) pontja alapján végrehajtási intézkedések szükségesek a megkövetelt jellemzők tartalmának meghatározásához.

48/2004 (EK) rendelet 6.2. cikkében hivatkozott technikai formátumot ennek a rendeletnek a II. mellékletében kell meghatározni.

(3) A 48/2004/EK rendelet 7. cikkének b) pontja alapján végrehajtási intézkedések szükségesek az éves közösségi acélipari statisztikák továbbításához a technikai formátum meghatározására.

3. cikk

A tagállamoknak ezeket a specifikációkat és ezt a technikai formátumot kell alkalmazniuk a 2003-as beszámolási évre és az azt követő évekre.

(4) Az ebben a rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a statisztikai programbizottság véleményével,

4. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2005. május 20-án.

a Bizottság részéről

Joaquín ALMUNIA

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 7., 2004.1.13., 1. o.⁽²⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o.

I. MELLÉKLET

A JELLEMZŐK TARTALMA

1. ÉVES STATISZTIKÁK AZ ACÉL- ÉS ÖNTÖTTVAS-HULLADÉK MÉRLEGÉRŐL

Előzetes megjegyzések

A tagállamoknak ezeket az információkat minden olyan üzemtől be kell szerezniük, ahol vasat, acélt vagy a NACE Rev. 1.1 27.1 csoportjába besorolt terméket gyártanak, és hulladékot használnak fel, vagy termelnek. Az első, 2003-as beszámolási évre a Bizottság elfogadja, hogy a lefedett populáció a NACE Rev.1. szerinti 27.1 csoportra vonatkozik. Külön kérdőívet kell kitölteni minden üzemre, még akkor is, ha ezek közül többen ugyanannak a társaságnak a részét képezik. Amikor az üzem helyi szinten integrált acélöntödével rendelkezik, azt az üzem integráns részének kell tekinteni. Helyi szinten integrált üzemek azok, amelyeknél a vezetés és a telephely ugyanaz. A formanyomtatvány vonatkozik azokra a hengerművekre, amelyek közvetlenül újrահengerelnek olyan termékeket, amelyeket általában nem tekintenek hulladéknak. Minden olyan vas- és acélműnek, amelynek nincsenek saját erőforrásai, és amelyek ezért az általuk felhasznált hulladékot más üzemektől szerzik be, ki kell tölteniük ezt a felmérést, ugyanúgy, ahogy a gyártóknak. Mivel a NACE Rev. 1.1 27.1 csoportjában nem szerepelnek, a vasöntödék – akár helyi szinten integráltak, akár nem – és a nem integrált acélöntödék kizárásra kerülnek.

Hulladéknak tekintendő:

- minden olyan vas- vagy acélhulladék, amely vas vagy acél gyártása és megmunkálása során keletkezik, vagy amelyeket régi, beolvasztásra alkalmas vas- vagy acélárúkból nyertek (beleértve a vásárolt hulladékot, de nem beleértve a megégett kalcinált öntvényeket vagy a sav által megtámadott öntvényeket),
- holtfejek és más acélöntési hulladék (normál és alsó öntésű), beleértve az alagutakat és kapukat, hulladék alsó öntésű szállítócsövekből stb., valamint selejtes és hibás ingotok, amelyek nem kerülnek be a gyártásba,
- üstkoszorúk (kivéve a homoköntvényből).

Másfelől az olyan vastartalmú hulladéknak, amely jelentős mértékben szennyezett nemfémes anyaggal, és amely az olvasztás vagy a hőkezelés vagy mechanikus megmunkálás során keletkezik, nem szabad bekerülnie a hulladéknaál, például:

- kohók csapolócsatornái,
- öntési vályúk, kifröccsent és más hulladék vasöntésből, hulladék az öntvények csúcsaiból,
- acélüzemi salak,
- fémhab újrahevítő kemencékből, valamint hengerlésből és kovácsolásból,
- kifröccsenés konverterekből,
- kürtőkoszorú és peremkoszorú, koszorúk és maradványok homoköntvényekből.

Specifikációk

Kódszám: 1010

Címsor: Készlet az év első napján

A készleteket az egész üzemben, beleértve a helyi szinten integrált tevékenységeket, szerepeltetni kell ezeken a kódszámokon (beleértve az acélöntödéket), kivéve a vasöntödék készleteit.

Kódszám: 1020

Címsor: Az üzemen belül keletkezett

Ez tartalmazza:

- bugákat és más öntési hulladékot, az acélművekből és az integrált acélöntödékből: öntecsek acélöntésből, tartalmazza a hibás vagy selejtes ingotokat, amelyek nem számítanak bele a gyártásba,
- a gyártásközi hulladék az, ami a féltermékek és a hengerelt termékek gyártása során keletkezik, beleértve a bérmunkát, valamint az ingot hulladék és a hibás ingotok és acélöntvények, amelyekről az, hogy hibásak, az öntőműhely vagy öntőde elhagyása után derült ki (vagyis beleszámítottak a nyers- vagy az öntött acél gyártásába). Tartalmazza a helyi szinten integrált acélöntödéket, kovácműhelyeket, csőmegmunkáló és huzalkészítő műhelyeket, a hideghengerműveket, a fémszerkezetek és más acéltermékek gyártását, a vasöntödék kivételével (lásd a fenti 1. általános megjegyzést). Az a malomhulladék, amit újrakeresztelnek majd a saját hengerműben, nem számít új hulladéknak,
- a visszanyert hulladék az olyan acél és vasöntvény, amely egy régi üzem, gép vagy felszerelés nagyjavítása vagy leszerelése során keletkezik, pl. az ingot-tégelyek.

Kódszám: 1030

Címsor: Bevételezések (1031 + 1032 + 1033)

A kapott hulladék, közvetítőként tevékenykedő kereskedőtől, értelemszerűen felosztásra kerül az 1031, 1032 és 1033 kódszámokhoz.

A hajóbontási hulladék a Közösségben lévő hajóbontó műhelyekből hazai és közösségi hulladékként kerül számbavételre.

Kódszám: 1031

Címsor: Bevételezések hazai forrásokból

Ez magában foglalja a más üzemektől vagy ugyanannak a vállalatnak ugyanabban az országban lévő részlegeitől kapott hulladékot, beleértve a kohósalakot, az acélműveket, a henreműveket, a vasöntödéket (az integrált vasöntödéket is beleértve). A más acélipari vállalatok üzeméből és az acélt gyártó vagy azt felhasználó üzemeken kívüli üzemektől, pl. bányáktól kapott hulladékot be kell ide venni.

Ez tartalmazza a hazai piacról származó hulladékot is, amely közvetlenül nem acélipari vállalatoktól, mint pl. acél- és vasöntödéktől, csőgyáraktól, kovácsüzemektől, az építőiparból, a kitermelő iparból, a hajóépítőktől, a vasúttársaságoktól, a gépiparból és a fémmegmunkálásból stb. érkezett.

Kódszám: 1032

Címsor: Bevételezések a Közösség országaiból

Ez magában foglalja a Közösség más országaiból bevételezett hulladékot.

Kódszám: 1033

Címsor: Bevételezések harmadik országokból

Ez az EU-tagsággal nem rendelkező (vagy harmadik) országokból kapott hulladékot tartalmazza

Kódszám: 1040

Címsor: Rendelkezésre áll összesen (1010 + 1020 + 1030)

Készletek összege az év első napján, az üzemelből és a bevételezésekből adódóan.

Kódszám: 1050

Címsor: Felhasználás összesen ...

A felhasználás összesen a kohókban, a villamos vaskemencékben, valamint a zsugorítóüzemekben a vasgyártás során felhasznált hulladék teljes mennyiségeit mutatja, illetve a nyersacél termelésében felhasznált összes hulladék teljes felhasználását, beleértve a speciális nyersvas tuskóknak az acél visszadúsításával történő gyártását és a helyi szinten integrált acélöntődék termelését.

Kódszám: 1051

Címsor: ... ebből elektromos kemencék

A hulladék felhasználása acélgyártásra az elektromos kemencékben.

Kódszám: 1052

Címsor: ... ebből rozsdamentes hulladék

A rozsdamentes, 10,5 % vagy több krómot, és legfeljebb 1,2 % szenet tartalmazó hulladék felhasználása, más ötvözetű elemekkel együtt vagy azok nélkül.

Kódszám: 1060

Címsor: Szállítások

Beszámolás minden hulladékszállításról, beleértve minden öntődét, azokat is, amelyek helyi szinten integráltak.

Kódszám: 1070

Címsor: Készletek az év utolsó napján (1040 – 1050 – 1060)

A készleteket az egész üzemben, beleértve a helyi szinten integrált tevékenységeket, szerepeltetni kell ezeken a kódszámokon (beleértve az acélöntődéket), kivéve a vasöntődék készleteit.

2. ÜZEMANYAG- ÉS ENERGIAFELHASZNÁLÁS ÉS A VILLAMOSENERGIA-FELHASZNÁLÁS MÉRLEGE AZ ACÉLI-PARBAN

Előzetes megjegyzések az üzemek típusairól

A szállítmányok előkészítését végző üzembe beletartozik a töltés előkészítése és a zsugorítóüzem.

Amennyiben kohókról és elektromos vasgyártó kemencékről van szó, csak a közvetlenül adagolt vagy a kemencékben koks helyett használt üzemanyag felhasználását kell figyelembe venni, vagyis a hőlégbefúvós kályhák, a szellőztetők és más kiegészítő kohóberendezések nélkül (amelyekről az „egyéb üzemek” alatt kell beszámolni).

Az olvasztók magukban foglalják az acélművek olvasztóit és folyamatos öntését.

A villamosenergiát előállító erőművek tartalmazzák az üzemben vagy több acélmű közös erőművében előállított villamosenergiához szükséges üzemanyagot és energiát. Lásd a 2. általános megjegyzést is.

A tagállamoknak ezeket az információkat minden olyan vas- és acélüzemtől be kell szerezniük, amelyek a NACE Rev. 1.1 27.1 csoportjába vannak besorolva, beleértve az újrateremtő üzemeket és az acélipar olyan villamosenergia-erőműveit is, amelyeken több üzem és vállalat osztozik. Ezeket az erőműveket a NACE Rev. 1.1. 27.1. csoportjába tartozó acélműveknek kell tekinteni ennek a statisztikának a céljaira.

Közös acélipari villamos erőművek

Azokat a villamos erőműveket, amelyek több üzemhez vagy acélipari vállalathoz tartoznak, egyetlen egységként kell figyelembe venni.

A közös acélipari erőműveknek a felmérésre közvetlenül kell válaszolniuk. Azoknak az üzemeknek, amelyek az ilyen erőművek kibocsátást használják fel, a kétszeres számbavétel elkerülése érdekében nem szabad ezeket az adatokat szerepeltetniük az egyéni válaszaikban.

Az acélműveknek azokban ki kell mutatniuk erőforrásaik között a közös erőművektől kapott villamos energiát összesen (kódszám: 3102), kintről történő bevételezéseik között.

A villamos erőművek, ha más ágazatokhoz, pl. a bányászathoz kapcsolódnak, nem szerepelnek itt.

Az üzem által előállított villamos energia és gőz

Ezeket a vegyes üzemeket a villamos erőművek részeinek kell tekinteni. Az üzemanyag-felhasználásban csak a villamos energia előállításához felhasznált üzemanyagnak szabad szerepelnie, vagyis a hőellátáshoz kapcsolódó mennyiségek nélkül.

Energiafelhasználás

Az A részben írja be az üzemanyag- és energiafelhasználást a vas- és acélművekben és kiegészítő üzemekben, a kokszolóműveket kivéve (kohók, zsugorítóüzemek, helyi szinten integrált acélöntödék, hengerművek stb.).

Tartalmazza a teljes felhasználást kiegészítő üzemenként (például erőművek és gőzfejlesztő üzem), még akkor is, ha nem kizárólag a vas- és acélmű számára működnek.

Nem tartalmazza a vas- és acélműhöz integrált műhelyeket, amelyek tevékenysége nem tartozik a NACE Rev. 1.1. 27.1. csoportjába.

A. rész: Éves statisztika az üzemanyag- és energiafelhasználásról, az üzemek típusa szerinti bontásban

Kódszám: 2010

Címsor: Szilárd üzemanyagok (2011 + 2012)

A szilárd üzemanyagokat a bevételezési állapotuk szerint kell nyilvántartásba venni.

Kódszám: 2011

Címsor: Koks

Tartalmazza a kokszt, a félkokszt, az ásványolajkokszt és a koksztort.

Kódszám: 2012

Címsor: Egyéb szilárd üzemanyagok

Tartalmazza a szenet és az agglomerátumokat, a lignitet és a brikettet.

Kódszám: 2020

Címsor: Folyékony üzemanyagok

Tartalmaz minden folyékony üzemanyagot a vas- és acélművekben és kiegészítő üzemekben, a villamos-energia erőművekben, a kokszolóművek kivételével.

Kódszám: 2030

Címsor: Gáz (2031 + 2032 + 2033 + 2034)

A feljegyzett felhasználásnak a nettó felhasználásnak kell lennie, amely nem tartalmazza a veszteségeket és az elégetett gázt.

A gázfelhasználást gigajoule-ban kell megadni (1 gigajoule = 10^9 joules = 1 gigacalorie/4,186), minden gáz esetében az alacsonyabb fűtőértéken (a szárazgáz esetében 0°-on és 760 mm/Hg-en)

Kódszám: 2040

Címsor: Külső szállítások kohógázból

Tartalmazza az összes kohógázzállítást közületi felhasználásra, az integrált acél kokszolóművekhez, más acélművekhez és más ügyfelek számára.

Kódszám: 2050

Címsor: Külső szállítások konvertergázból

Tartalmazza az összes konvertergáz-szállítást közületi felhasználásra, az integrált acél kokszolóművekhez, más acélművekhez és más ügyfelek számára.

B. rész: Éves statisztika a villamosenergia-felhasználás mérlegéről az acéliparban

Specifikációk

Kódszám: 3100

Címsor: Források (3101 + 3102)

Lásd a 3101 és 3102 specifikációit.

Kódszám: 3101

Címsor: Bruttó termelés

A bruttó termelés, amely megfelel a villamosenergia erőművek teljes felhasználásának, ahogyan az A részben a villamosenergia erőműveknél szerepel.

Kódszám: 3102

Címsor: Bevételezések külső forrásokból

A külső forrás jelenti a közületi hálózatokat, más országokat, vas- és acélműveket (beleértve a közös erőműveket), az acélművek kokszolóit, a helyileg integrált részlegeket stb.

Kódszám: 3200

Címsor: Felhasznált (3210 + 3220 + 3230)

A 3200. soron szereplő összegnek meg kell felelnie a 3100. sorban szereplő összeggel.

Kódszám: 3210

Címsor: Felhasználás üzemenként (3211 + 3212 + 3213 + 3214 + 3215 + 3216 + 3217)

Tartalmazza az üzemenkénti teljes felhasználást (3211 + 3212 + 3213 + 3214 + 3215 + 3216 + 3217).

Kódszám: 3217

Címsor: Egyéb üzem

A más típusú üzemekre vonatkozik, az A részben megadottak szerint.

Kódszám: 3220

Címsor: Szállítások külsőknek

Lásd a 3102 kódot.

Kódszám: 3230

Címsor: **Veszteségek**

Tartalmazza az összes villamosenergia-veszteséget.

3. KÉRDŐÍV A VAS- ÉS ACÉLIPARI BERUHÁZÁSOKRÓL (RÁFORDÍTÁSOK ÉS KAPACITÁSOK)

A. rész: Éves statisztika a ráfordításokról

Előzetes megjegyzések

Külön kérdőívet kell kitölteni minden gyárra, még akkor is, ha ezekből több is ugyanahhoz a vállalathoz tartozik.

A beruházási ráfordítás a vonatkozó időszakban tárgyi eszközökbe történt befektetéseket képviseli. Tartalmazza az új és a meglévő tárgyi beruházási javakat, akár harmadik féltől szerezték be, akár saját használatra állították elő (pl. a tárgyi beruházási javak előállításának aktivált értéke), amelyeknél a működési időtartam egy évnél több, beleértve a nem előállított tárgyi javakat, mint a földterület. Egy aktiválható jószág hasznos élettartamának küszöbértéke megnövelhető a vállalat számviteli gyakorlatának megfelelően, amennyiben ez a gyakorlat nagyobb várható működési élettartamot követel meg, mint a fent megjelölt egyéves küszöbérték.

Minden beruházást az értékbeli kiigazítások előtt (azaz bruttó módon) kell értékelni, és az elidegenítésekből származó jövedelem levonása előtt. A vásárolt javakat a vételáron kell értékelni, vagyis tartalmazzák a szállítási és beszerelési költségeket, díjazást, adókat és más, a tulajdon átadásával kapcsolatos költségeket. A saját előállítású tárgyi javakat gyártási költségen kell értékelni. A szerkezetátalakítási folyamat (mint például összeolvadások, felvásárlások, szétválások, leválasztások) révén beszerzett javakat nem tartalmazza. A kisebb számszámok vásárlásait, amelyeket nem aktiválnak, a folyó ráfordítások között kell elszámolni.

Tartalmazza továbbá mindazokat a kiegészítéseket, módosításokat, javításokat és felújításokat, amelyek a tőkejavak működési időtartamát meghosszabbítják, vagy gyártási kapacitását megnövelik.

A folyó karbantartási költségeket nem tartalmazza, ahogyan azoknak a tőkejavaknak az értékét és a kapcsolódó folyó ráfordításokat sem, amelyeket bérleti és lízingszerződések alapján használnak.

Azoknak a beruházásoknak a nyilvántartásbavételénél, ahol a számlázás, a szállítás, a fizetés és a jószág első használatbavétele különböző beszámolási időszakokban történhetett, a következő módszer alkalmazása javasolt célkitűzésként:

— A beruházásokat akkor kell nyilvántartásba venni, amikor a tulajdonjog átszállt arra az egységre, ahol azt felhasználni szándékoznak. Az aktivált saját gyártást előállításakor kell nyilvántartásba venni. Az elkülöníthető szakaszokban elvégzett beruházások nyilvántartásba vételét illetően a beruházás minden egyes részét abban a beszámolási időszakban kell nyilvántartásba venni, amikor történt.

A gyakorlatban ez talán nem megvalósítható, és a vállalati számviteli szokványok jelenthetik azt, hogy ennek a módszernek a következő közelítéseit kell használni:

— a beruházásokat abban a beszámolási időszakban kell nyilvántartásba venni, amikor leszállításuk megtörtént,

— a beruházásokat abban a beszámolási időszakban kell nyilvántartásba venni, amikor üzembeállításuk megtörtént,

— a beruházásokat abban a beszámolási időszakban kell nyilvántartásba venni, amikor számlázásuk megtörtént,

— a beruházásokat abban a beszámolási időszakban kell nyilvántartásba venni, amikor kifizetésük megtörtént,

— a beruházás nem jelenik meg a mérlegben. Az állóeszközök kiegészítései, elidegenítései és átadásai, valamint ezeknek az állóeszközöknek az értékhelyesbítései azonban szerepelnek a mérlegben vagy a beszámolóhoz fűzött megjegyzésekben.

A tárgyi javakat a vállalati beszámolóban az *Állóeszközök – tárgyi eszközök* alatt kell felsorolni.

Specifikációk az üzemek típusai szerint**Kódszám: 4010****Címsor: Kokszolóüzem**

Ezek tartalmazzák:

- Kemencék, beleértve a kokszüzemű kemencéket, kiegészítő berendezésekkel együtt, úgymint töltők, tolok, zúzóok stb., valamint kokszkocsik és hűtőtornyok.
- Kiegészítő üzem.

Megjegyzés: Minden egyes megnevezésben szerepel az üzem, az épületek és a kiegészítő berendezések.

Kódszám: 4020**Címsor: A töltést előkészítő üzem**

Tartalmazza a vasérc és a teher előkészítését végző üzemet.

Kódszám: 4030**Címsor: Vas- és vasötvözetüzem (beleértve a kohókat)**

Tartalmazza az elektromos nyersvaskemencéket, az alacsony aknaterű kemencéket és más előolvasztó üzemeket stb.

Kódszám: 4040**Címsor: Acélművek olvasztói**

Az AOD folyamat, a vákuumos és üstkezelések stb. a végső folyamatot követő kezelésnek tekintendők, a vonatkozó beruházási ráfordításokat (ahogyan a teljes termelést) a megfelelő végső folyamat kategóriájába kell besorolni.

Amikor az üzem tartalmaz (vagy tartalmazni fog) acélolvasztót és keverőt, a keverővel kapcsolatos ráfordítást a megfelelő olvasztóhoz kell besorolni. Ha az üzemben nincs olvasztó, ezt a ráfordítást a kohókkal kapcsolatos ráfordítások között kell szerepeltetni.

Kódszám: 4041**Címsor: ebből elektromos**

Tartalmazza az EAF folyamatot a nyersacél termelésére, elektromos (íves vagy indukciós) kemence felhasználásával.

Kódszám: 4050**Címsor: Folyamatos öntés**

A folyamatos öntésű táblákra, blokkbugákra, bugákra, nyersgerendákra és csőféltermékekre vonatkozik, nem tartalmazza a vágási és vég hulladékokat.

Kódszám: 4060**Címsor: Hengermalmok (4061 + 4062 + 4063 + 4064)**

A hengermalmok minden típusánál figyelembe kell venni nemcsak azt a ráfordítást, amely magához a malomhoz kapcsolódik, de minden olyan ráfordítást is, amely a malom előtti üzemhez (pl. újrahevítő kemencék) és a malom utáni üzemekhez kapcsolódik (pl. hűtőágak, emelőbakok). Az „egyebek” megnevezés (kódszám 4070) alatt szerepelnek az olyan berendezésekkel kapcsolatos ráfordítások, amelyek nem sorolhatók be egyik konkrét malomkategóriába sem, eltekintve a bevonó berendezésektől (ónozás, cinkbevonat stb.), amelyek kiemelése a 4064 kódszámon történik.

A hántolóalmok ráfordításait a 4063 kódszámon kell bemutatni – hidegen hengerelt széles szalagok malom.

Kódszám: 4061

Címsor: Lapos termékek

Ezen a kódszámon kerülnek nyilvántartásba a meleghengerművi lapos termékek.

Kódszám: 4062

Címsor: Hosszú termékek

Ezen a kódszámon kerülnek nyilvántartásba a meleghengerművi hosszú termékek.

Kódszám: 4063

Címsor: Hideghengermű széles szalagokra

Ezen a kódszámon kerülnek nyilvántartásba a hideghengerművi széles szalagok ráfordításai, akár folyamatos, akár nem.

Kódszám: 4064

Címsor: Bevonó berendezések

Ezen a kódszámon kell nyilvántartásba venni a bevonó berendezések (bevonatkészítő vonalak) ráfordításait.

Kódszám: 4070

Címsor: Egyéb üzem

Ez a kódszám tartalmazza a következőket:

- A villamos energia, a gáz, a víz, a gőz, a levegő és az oxigén központi üzemeit és elosztó hálózatait.
- A szállítást, tervezési műhelyeket, a laboratóriumokat és más felszereléseket, amelyek az üzem egészének részét képezik, de nem sorolhatók be egy bizonyos szektorba.
- Blokkosor, brammasor és bugasor, amikor ezek a féltermékek nem folyamatos öntésűek és a 4050 kódszám alatt szerepelnek.

Kódszám: 4200

Címsor: Ebből a környezetszennyezés elleni

Fejlesztési ráfordítások a létrejött szennyezések és a szennyező anyagok (pl. levegőszennyezés, szennyvíz és szilárd hulladékok) összegyűjtését és eltávolítását szolgáló módszerekre, technológiákra, folyamatokra és berendezésekre, a szennyezés elterjedésére és szintjének mérésére, valamint a vállalat működése során keletkezett szennyező anyagok kezelésére és eltávolítására.

Ez a megnevezés a következő környezetvédelmi területek ráfordításainak összege: A jó levegő és éghajlat védelme, Szennyvízkezelés, Hulladékgyűjtés és elválasztás és Egyéb környezetvédelmi tevékenységek. Az egyéb környezetvédelmi tevékenységek tartalmazzák a következőket: a talaj, a talajvíz és a felszíni vizek védelme és kármentesítése, a zaj és a vibrációs ártalom csökkentése, a biodiverzitás és a táj védelme, a sugárzás elleni védelem, kutatás-fejlesztés, általános környezetvédelmi adminisztráció és irányítás, oktatás, képzés és tájékoztatás, nem felosztható ráfordításokat eredményező tevékenységek és máshová nem besorolt tevékenységek.

Tartalmazza a következőket:

- Beruházások a meglévő berendezéseket kiegészítő elkülönült, beazonosítható összetevőkbe, amelyek a gyártási vonal végén vagy teljes mértékben azon kívül valósulnak meg („csővégi” berendezés).
- Beruházások olyan berendezések (pl. szűrőkbe és külön tisztítási műveletekbe), amelyek a szennyező anyagokat a gyártási vonalon belül gyűjtik össze vagy vonják ki, amikor ezeknek a hozzáadott létesítményeknek az eltávolítása alapvetően nem változtatná meg a gyártási vonal működését.

Az ilyen fejlesztési ráfordítások fő célja vagy funkciója a környezetvédelem, és az ezekkel kapcsolatos teljes ráfordítást jelteni kell.

A ráfordításokat bruttó módon kell jelteni, az értékesíthető melléktermékek létrehozásával és eladásával, a megtakarításokkal és a kapott támogatásokkal együtt.

A vásárolt javakat beszerzési áron kell értékelni, a levonható HÉA és más, a forgalomhoz közvetlenül kapcsolódó, levonható adók nélkül.

Nem tartalmazza a következőket:

- A környezet javát szolgáló akciókat és tevékenységeket, amelyekre a környezetvédelmi megfontolásoktól eltekintve is sor került volna, beleértve azokat az intézkedéseket, amelyek elsődlegesen a munkahely egészségességével és biztonságával, valamint a gyártás biztonságával kapcsolatosak.
- A szennyezés mérséklését célzó intézkedéseket, amikor a termékek felhasználásra, vagy hulladékba kerülnek (a termékek környezeti alkalmazása), kivéve, ha a környezetvédelmi politika és szabályozás a gyártó jogi felelősségét kiterjeszti a termékek által a felhasználás során létrehozott szennyezésre is, vagy arra, hogy gondoskodjanak a termékekről akkor is, amikor hulladékká válnak.
- Az erőforrások felhasználásával és a velük való takarékoskodással kapcsolatos tevékenységeket (pl. vízfelhasználás, vagy energia-, illetve anyagtakarékosság), kivéve, ha az elsődleges felhasználás a környezetvédelem: pl. amikor ezek a tevékenységek nemzeti vagy nemzetközi környezetvédelmi politika létrehozását célozzák, és nem költségtakarékossági okokból hajják végre.

B. rész: Éves kapacitásstatisztikák

Előzetes megjegyzések

A lehetséges maximális termelés (Maximum Possible Production, MPP) annak a termelésnek felel meg, amelyet a művek a vizsgált év során elő tudtak volna állítani, a szokásos vagy várható működési gyakorlat, működési módszerek és termékválaszték alapján. Meghatározásából adódóan ez magasabb, mint a tényleges termelés.

Az MPP változásai általában a következőkkel függenek össze:

- az elvégzett beruházásokkal, bár a ráfordításra és a változásra nem biztos, hogy egyidejűleg kerül sor,
- a tényleges és a tervezett tartós leállításokkal, átadással és eladással. A lehetséges maximális termelés nem felel meg valamely berendezés műszaki vagy számított kapacitásának, hanem a művek átfogó technikai struktúráján alapul, figyelembe véve a termelés különféle szakaszai közötti összefüggéseket, pl. az acél-művek és a kohók között.

A lehetséges maximális éves termelés az a maximális termelés, amely a kérdéses évben elérhető a szokásos működési feltételek mellett, tekintetbe véve a javításokat, karbantartást és a szokásos ünnepnapokat, az év elején rendelkezésre álló berendezésekkel, figyelembe véve az olyan berendezések többlettermelését is, amelyek üzembehelyezésre kerülnek, valamint azokat a berendezéseket is, amelyeket az év során biztosan végleg leállítanak. A termelés alakulása azon alapul, hogy milyenek a valószínű arányok a kérdéses berendezések egyes darabjainak összetett terhelésében és azon a feltételezésen, hogy a nyersanyag rendelkezésre áll.

Általános számítási módszerek

Minden olyan felszerelést szerepeltetni kell a kérdőívre adott válaszokban, amelyek nincsenek tartós leállítás alatt.

Az MPP kiszámítása a szokásos működési feltételek feltételezésén alapul, beleértve a következőket:

- a munkaerő szokásos rendelkezésre állása, vagyis nem kell módosítani az MPP-t egy olyan helyzetben, amikor az üzem a változó piaci feltételekhez foglalkoztatási szintjének ideiglenes csökkentésével vagy növelésével alkalmazkodik,
- a berendezések szokásos rendelkezésre állása, vagyis ráhagyást kell alkalmazni az időszakos lezárásokra, a fizetett szabadnapokra, a rendszeres karbantartásra és – értelemszerűen – a villamosenergia szezonális rendelkezésre állására ⁽¹⁾,
- a nyersanyagok szokásos rendelkezésre állása,
- a költségek szokásos megoszlása a különféle felszerelések között, mind a nyersanyagoknál, mind a féltermékeknel (eltérő rendelkezés hiányában a „szokásos” az előző évnek megfelelőt jelenti). Azokban az esetekben, amikor egy adott üzemnél meglévő konkrét okok miatt szükség van ennek a megoszlásnak a módosítására, ezek a változtatások csak akkor végezhetőek el, ha a nyersanyagok és féltermékek valószínűsíthetően rendelkezésre állnak majd a szükséges mennyiségben,
- a szokásos termékösszetétel, ami az előző évi, kivéve, ha konkrét változtatásokat terveznek,
- nincsenek gondok a termékek elidegenítésével,
- nincsenek sztrájkok vagy gyárfoglalások,
- nincsenek műszaki balesetek vagy gyárleállások,
- nincsenek súlyos időjárásbeli zavarok, pl. árvíz.

Átadás vagy működésből való kivonás

Az olyan esetekben, amikor az üzem kiadásra, tartós leállításra, átadásra vagy értékesítésre kerül a kérdéses év során, figyelembe kell venni azt az időpontot, amikor a bekerülés vagy a kikerülés bekövetkezik, és időarányosan kell kiszámítani az MPP-t azokra a hónapokra, amelyek során a várakozások szerint a berendezések működnek. Az új berendezések esetében, különösen a nagyon nagy felépítményeknél óvatosságot kell tanúsítani a bejáratási időszak során elérhető termelést illetően, amely akár több évre is kiterjedhet.

1. Acélművek

- *Konverteracél:* a konverteracél esetében (pl. LD, OBM stb.) minden vas- és acélüzemet együtt kell figyelembe venni, vagyis az acélmű MPP-jét korlátozhatja a melegfém rendelkezésre állása, amely esetekben az acélmű MPP-jét a rendelkezésre álló vas alapján kell kiszámítani, a szokásos megoszlást véve figyelembe az acélművek, az öntödék, a granuláló üzem és az értékesítés között megfelelőképpen, valamint az 1 tonna végtermékre jutó szokásos hulladékterheléssel kell számolni.
- *Elektromos acél:* a szokásosan rendelkezésre álló villamosenergia-ellátást kell figyelembe venni.
- *Általános:* műszaki szűk keresztmetszetek lehetnek egyes kiegészítő üzemekben, amelyek korlátozzhatják például a párhuzamos felhasználást három kemence közül kettőre. (Az ok lehet egy műszaki szűk keresztmetszet az oxigénellátásban, az elnyelő gödröknél, csarnokdaruknál stb.). Ezért minden olvasztót az összes olyan kiegészítő berendezéssel együtt kell figyelembe venni, amely felhasználására kihatással van.

2. Hengerművek és bevonatkészítő vonalak

Egy hengermű vagy egy bevonatkészítő vonal MPP-jét egy adott termékösszetételre kell megállapítani, vagyis adott termékméretre és darabszámra fix volumenei alapján. Amikor egy vállalat, előre nem látható piaci feltételek eredményeként úgy érzi, hogy képtelen előrejelzést készíteni, az előző év termékösszetételét kell használni.

⁽¹⁾ Rendszeres nagyjavítások, amelyek többéves időszakonként történnek (pl. kohó) lecsökkenthetők „éves” átlagokra.

Ezenkívül az MPP megállapításánál azt is figyelembe kell venni, hogy a malomba kerülő féltermékeknek milyen a szokásos méretválasztéka.

Az MPP kiszámításakor figyelembe kell venni az előző és a következő gyártási fázisok szűk keresztmetszeteit is az üzem egészében, pl. a félkésztermékek rendelkezésre állását, a termék mozgatásával vagy befejező fázisával kapcsolatos kapacitásokat.

Az acél félkésztermékek vásárlása csak akkor teheti lehetővé egy egyébként szűkölködő malom vagy csoport MPP-jének növelését, ha az acél félkésztermék szükséges volumene valószínűleg rendelkezésre áll az év során, jó kereskedelmi feltételek szerint. Ez általában hosszú távú szerződéseket vagy pontosan meghatározott ellátási programokat tesz szükségessé.

Általában egy integrált üzemnél vagy egyetlen csoport üzeménél az acéltermelésnek és a hengerelt termékeknek egyensúlyban kell lennie, engedményt állapítva meg a rendelkezésre álló acélnak a hengerművek, öntödék és a csőgyártáshoz vagy kovácsoláshoz használt félkésztermékek közötti szokásos megoszlásra.

Ami a tényleges termelést (ACP kódszám) illeti, azt bruttó alapon kell jelenteni, minden egyes folyamat-szakasz teljes befejezése után, bármiféle átalakítás előtt.

Ennek tartalmaznia kell a művekben készült összes terméket, akár saját maguk számára készítették azokat, akár nem. Ezenbül minden, bér munkában készült terméknek annak az üzemnek a termelésében kell szerepelnie, ahol készült, nem pedig annak az üzemnek a termelésében, amely a bér munkát megrendelte. Tartalmaznia kell minden terméket és minőséget (nem ötvözetű és ötvözetű fokozatokat), beleértve a leminősítéseket, a közvetlen újraolvasztásokon kívül, mint a nem elsődleges termékek, lemez- és lapszabás és levágott végek, a hengerelt acéltermékek vágásából vagy részleges vágásából nyert termékek, vagy az olyan féltermékek, amelyek hibás területeit azonnal újraolvasztásra hulladéknak nyilvánítják.

A tényleges termelésre vonatkozó adatok továbbítása opcionális.

Külön kérdőívet kell kitölteni minden gyárra, még akkor is, ha ezekből több is ugyanahhoz a vállalathoz tartozik.

Specifikációk

Kódszám: 5010

Címsor: Koks

A koksizálás kibocsátása.

Kódszám: 5020

Címsor: A töltés előkészítése

A zsugorított pellet és minden, a kohók megrakásához készített agglomerátumot készítő üzem, valamint a közvetlenül csökkentett vasszivacs kibocsátása.

Kódszám: 5030

Címsor: Nyersvas és ferroötvözetek

Minden vas, tükörvas és magas szénttartalmú ferromangán kibocsátása, amely a kohókból és az elektromos vasgyártó kemencékből származik a műveknél.

Kódszám: 5040

Címsor: Nyersacél

Nyersacél összesen.

Kódszám: 5041

Címsor: ebből elektromos

— ebből nyersacél az elektromos (íves és indukciós) kemencékből.

Kódszám: 5042

Címsor: ebből a folyamatos öntésre használt

— ebből a folyamatos öntésű brammák, blokkbugák, bugák, gerendaféltermékek és csőféltermékek, kivéve a vágási és véghulladékokat.

Kódszám: 5050

Címsor: Közvetlenül meleg hengerléssel nyert termékek (5051 + 5052)

Tartalmazza az összes melegen hengerelt terméket.

Kódszám: 5051

Címsor: Lapos termékek

Tartalmazza az összes melegen hengerelt lapos terméket.

Kódszám: 5052

Címsor: Hosszú termékek

Tartalmazza az összes melegen hengerelt hosszú terméket. Az egyszerűség kedvéért ez a kódszám tartalmazza a hengerelt féltermékeket a csövekhez, mivel azok nem sorolhatók be semmilyen más kódszám alá.

Kódszám: 5060

Címsor: Melegen hengerelt termékekből nyert termékek

(Kivéve a bevonattal ellátott termékeket)

Melegen hengerelt termékekből nyert termékek (kivéve a bevonatos termékeket). Ez a kódszám tartalmazza a melegen hengerelt keskeny szalagokat a melegen hengerelt széles szalagokból, a melegen hengerelt lemezeket a melegen hengerelt széles szalagokból, a hidegen hengerelt lapos termékeket lap vagy fólia formájában.

Kódszám: 5061

Címsor: ebből a hideghengerléssel nyert termékek

— ebből lapos termékek (lapok és szalagok), hideghengerléssel.

Kódszám: 5070

Címsor: Bevonatos termékek

Ez a kódszám tartalmazza a csomagolási célú acélt (fehérbádóg, ónozott lapok és szalagok, krómoxid-kromátos vas), minden melegbe mártott vagy elektrolízis útján fémmel bevont, lapos vagy hullámosított lap, lemez és tekercs, és minden lapos vagy hullámosított, szerves bevonatokkal borított lap, lemez és tekercs.

Az ebben a felmérésben szereplő kódszámok meghatározása a korábbi Eurostat ESZAK kérdőív 2–61 szerint szerepel.

Kódszám ebben a felmérésben	A termékek rövid leírása	Hivatkozás az ESZAK-kérdőív 2–61 soraira
5010	A kokszolóművek kibocsátása	1001
5020	A zsugorított pellet és minden, a kohók megrakásához készített agglomerátumot készítő üzem, valamint a közvetlenül csökkentett vasszivacs kibocsátása.	2001 + 2002
5030	Minden vas, tükörvas és magas szénttartalmú ferromangán kibocsátása, amely a kohókból és az elektromos vasgyártó kemencékből származik a műveknél.	3001
5040	Nyersacél összesen	4000
5041	– ebből nyersacél az elektromos (íves és indukciós) kemencékből.	4002
5042	– ebből a folyamatos öntésű brammák, blokkbugák, bugák, gerendaféltermékek és csőféltermékek, kivéve a vágási és vég hulladékokat.	4099
5050	Melegen hengerelt hosszú termékek összesen	5000
5051	Melegen hengerelt lapos termékek összesen	5100
5052	Tartalmazza az összes melegen hengerelt hosszú terméket. Az egyszerűség kedvéért ez a kódszám tartalmazza a hengerelt féltermékeket a csövekhez, mivel azok nem sorolhatók be semmilyen más kódszám alá.	5200 + 8001
5060	Melegen hengerelt termékekből nyert termékek (kivéve a bevonatos termékeket). Ez a kódszám tartalmazza a melegen hengerelt keskeny szalagokat a melegen hengerelt széles szalagokból, a melegen hengerelt lemezeket a melegen hengerelt széles szalagokból, a hidegen hengerelt lapos termékeket lap vagy fólia formájában.	6010 + 6020 + 6030
5061	– ebből lapos termékek (lapok és szalagok), hideghengerléssel.	6030
5070	Bevonatos termékek. Ez a kódszám tartalmazza a csomagolási célú acélt (fehérbádóg, ónozott lapok és szalagok, krómoxid-kromátos vas), minden melegbe mártott vagy elektrolízis útján fémmel bevont, lapos vagy hullámosított lap, lemez és tekercs, és minden lapos vagy hullámosított, szerves bevonatokkal borított lap, lemez és tekercs.	7100 + 7200 + 7300

II. MELLÉKLET

TECHNIKAI FORMÁTUM

1. AZ ADATOK FORMÁTUMA

Az adatokat a nyilvántartások összeállításaként kell megküldeni, amiből egy jelentős rész az adatok jellemzőit írja le (ország, év, gazdasági tevékenység stb.). Az adat maga egy szám, amihez jelzetek és magyarázó feljegyzések kapcsolódhatnak. A bizalmas adatokat a tényleges értékek az értékrovatban történt megadásával kell megküldeni, egy jelzettel ellátva, amely utal arra, hogy a nyilvántartásban bizalmas adat szerepel.

2. A NYILVÁNTARTÁS STRUKTÚRÁJA

A nyilvántartások különböző hosszúságú rovatokból állnak, amelyeket pontosvessző (;) választ el. A várható maximális hosszúság a táblázatban tájékoztatásul fel van tüntetve. Balról jobbra haladva ezek:

Rovat	Típus	Maximális hossz	Értékek
Adatsor	A	3	Az adatsor alfanumerikus kódszáma (lásd az alábbi listát).
Év	A	4	Év négy számjeggyel, pl. 2003.
Ország	A	6	Országkód (lásd az alábbi listát).
A termelés típusa	A	3	A lehetséges maximális termelésnek a tényleges termeléstől való megkülönböztetésére (csak a kapacitással kapcsolatos statisztikáknál használatos) vagy az üzem típusának megkülönböztetésére (töltést előkészítő üzem, hengerműrészelek, nagyolvasztók és elektromos vasgyártó kemencék, áramfejlesztő állomások, acélműcsarnokok, egyéb üzemek) (kizárólag az üzemanyag- és az energiafelhasználási statisztikákhoz használják)
Változó	A	4	Változó kódszám. A 2003–2009. referenciaév tekintetében az acéliparra vonatkozó éves közösségi statisztikák előállításáról szóló 48/2004/EK rendeletben megállapított kódszámok 4-jegyűek (lásd az alábbi listát).
Az adat értéke	N	12	Az adat numerikus értéke, egész számban kifejezve, tizedesjegyek nélkül.
Bizalmassági jelzet	A	1	A, B, C, D: jelzi, hogy az adat bizalmas, és jelzi a bizalmas jelleg okát (lásd az alábbi listát). Az üresen hagyás a nem bizalmas adatokat jelzi.
Dominancia	N	3	Olyan numerikus érték, amely 100 vagy annál kevesebb. Ez jelzi a százalékos dominanciát, ha egy vagy két vállalat dominál az adatban, és ez bizalmassá teszi azt. Az értéket a legközelebbi egész számra kell kerekíteni. pl. 90,3-ból 90 lesz, 94,50-ből 95. Ez a rovat üres a nem bizalmas adatok esetében. Ezt a rovatot csak akkor kell használni, ha a B vagy C bizalmassági jelzetet használták az előző rovatban.
Az adatok értékeinek egysége	A	4	Kódszámok az egységek jelzésére.

3. A ROVATOK LEÍRÁSA

3.1. Az adatsorok típusa

Adatsor típusa	Kódszám
Éves statisztikák az acél- és öntöttvashulladék mérlegéről	S10
Az üzemanyag- és az energiateljesítmény éves statisztikák üzemtípus szerinti lebontása	S2A
Villamosenergia-felhasználás mérlege az acéliparban	S2B
Kérdőív a vas- és acélipari beruházásokról	S3A
Éves kapacitásstatisztikák	S3B

3.2. Országok

Ország	Kódszám
Belgium	BE
Cseh Köztársaság	CZ
Dánia	DK
Németország	DE
Észtország	EE
Görögország	GR
Spanyolország	ES
Franciaország	FR
Írország	IE
Olaszország	IT
Ciprus	CY
Lettország	LV
Litvánia	LT
Luxemburg	LU
Magyarország	HU
Málta	MT
Hollandia	NL
Ausztria	AT
Portugália	PT
Lengyelország	PL
Szlovénia	SI
Szlovákia	SK
Finnország	FI
Svédország	SE
Egyesült Királyság	UK
Izland	IS
Liechtenstein	LI
Norvégia	NO
Svájc	CH

3.3. A termelés típusa vagy az üzem típusa

A termelés típusa	Kódszám
Lehetséges maximális termelés	MPP
Tényleges termelés (opcionális)	ACP
Az üzem típusa	
Betételőkészítő mű	PLP
Hengerműrészelek	RMD
Nagyolvasztók és elektromos vasgyártó kemencék	FRN
Áramfejlesztő állomások	EGS
Acélműcsarnokok	MLS
Egyéb üzemek	OTH

3.4. Változók és az adatok értékegysége

Kódszám	Címsor	Az adatok értékegysége
	Az acél- és öntöttvashulladék mérlege	Tonna (MTON)
1010	Készlet az év első napján	MTON
1020	Az üzemen belül keletkezett	MTON
1030	Bevételezések (1031 + 1032 + 1033)	MTON
1031	hazai forrásokból	MTON
1032	a Közösség országaiból	MTON
1033	harmadik országokból	MTON
1040	Rendelkezésre áll összesen (1010 + 1020 + 1030)	MTON
1050	Felhasználás összesen ...	MTON
1051	... ebből elektromos kemencék	MTON
1052	... ebből rozsdamentes hulladék	MTON
1060	Szállítások	MTON
1070	Készletek az év utolsó napján (1040 – 1050 – 1060)	MTON
	Üzemanyag- és energiafelhasználás	
2010	Szilárd üzemanyagok (2011 + 2012)	MTON
2011	Koksz	MTON
2012	Egyéb szilárd üzemanyagok	MTON
2020	Folyékony üzemanyagok	MTON
2030	Gáz (2031 + 2032 + 2033 + 2034)	GJ
2031	Kohógáz	GJ
2032	Kokszológáz	GJ
2033	Konvertergáz	GJ
2034	Egyéb gáz	GJ
2040	Külső szállítások kohógázból	GJ
2050	Külső szállítások konvertergázból	GJ

Kódszám	Címsor	Az adatok értékegysége
	Villamosenergia-felhasználás mérlege az acéliparban	MWh
3100	Források (3101 + 3102)	MWh
3101	Bruttó termelés	MWh
3102	Bevételezések külső forrásokból	MWh
3200	Felhasznált (3210 + 3220 + 3230)	MWh
3210	Felhasználás üzemenként (3211 + 3212 + 3213 + 3214 + 3215 + 3216 + 3217)	MWh
3211	Zsugorítóüzem és a töltést előkészítő üzem	MWh
3212	Kohók és elektromos vasgyártó kemencék	MWh
3213	Elektromos olvasztók és folyamatos öntés	MWh
3214	Egyéb olvasztók és folyamatos öntés	MWh
3215	Hengerművi részlegek	MWh
3216	Elektromos áramfejlesztő állomások	MWh
3217	Egyéb üzem	MWh
3220	Szállítások külsőknek	MWh
3230	Veszteségek	MWh

A pénzübeli adatokat ezer euróban kell kifejezni az euróövezetbe tartozó országok esetében, és a nemzeti valuta ezer egységében az euróövezeten kívüli országok esetében.

Kódszám	Címsor	Az adatok értékegysége
	Beruházási ráfordítás a vas- és acéliparban	Ezer euró (KEUR), vagy a nemzeti valuta ezer egysége (KNC)
4010	Kokszoló	KEUR vagy KNC
4020	A töltést előkészítő üzem	KEUR vagy KNC
4030	Vas- és vasötvözetüzem (beleértve a kohókat)	KEUR vagy KNC
4040	Acélművek olvasztói	KEUR vagy KNC
4041	ebből elektromos	KEUR vagy KNC
4050	Folyamatos öntés	KEUR vagy KNC
4060	Hengerművek (4061 + 4062 + 4063 + 4064)	KEUR vagy KNC
4061	Lapos termékek	KEUR vagy KNC
4062	Hosszú termékek	KEUR vagy KNC
4063	Hideghengerművi széles szalagok	KEUR vagy KNC
4064	Bevonó berendezések	KEUR vagy KNC

Kódszám	Címsor	Az adatok értékegysége
	Beruházási ráfordítás a vas- és acéliparban	Ezer euró (KEUR), vagy a nemzeti valuta ezer egysége (KNC)
4070	Egyéb üzem	KEUR vagy KNC
4100	Általános, összesen (4010 + 4020 + 4030 + 4040 + 4050 + 4060 + 4070)	KEUR vagy KNC
4200	Ebből a környezetszennyezés elleni	KEUR vagy KNC
	A lehetséges maximális termelés a vas- és acéliparban (kapacitás)	évi 1 000 tonna
5010	Kocsz	1 000
5020	A töltés előkészítése	1 000
5030	Nyersvas és ferroötvözetek	1 000
5040	Nyersacél	1 000
5041	ebből elektromos	1 000
5042	ebből a folyamatos öntésre használt	1 000
5050	Közvetlenül meleg hengerléssel nyert termékek (5051 + 5052)	1 000
5051	Lapos termékek	1 000
5052	Hosszú termékek	1 000
5060	Melegen hengerelt termékekből nyert termékek (kivéve a bevonatos termékeket)	1 000
5061	ebből a hideghengerléssel nyert termékek	1 000
5070	Bevonatos termékek	1 000

3.5. Bizalmassági jelzetek

A tagállamokat kérjük, hogy világosan jelezzék a bizalmas adatokat az alább felsorolt jelzetek felhasználásával:

A bizalmas jelleg oka	Jelzet
Túl kevés vállalat	A
Egyetlen vállalat dominál az adatban	B
Két vállalat dominál az adatban	C
Bizalmas adat, másodlagos titoktartás miatt	D

4. PÉLDA A NYILVÁNTARTÁSOKRA

1. példa

S10;2003;DE;;1010;12345;;;MTON

Az acél- és öntöttvashulladék mérlegének éves statisztikáját illetően a készlet 2003.1.1-jén Németországban 12 345 tonna volt. Ezek az adatok nem voltak bizalmasak.

2. példa

S3B;2003;SK;MPP;5010;12000;;;MTON

Ami a kapacitás éves statisztikáját illeti, a lehetséges maximális kocsztermelés Szlovákiában 2003-ban 12 000 tonna volt. Ezek az adatok nem voltak bizalmasak.

3. példa

S3B;2003;ES;ACP;5040;12000;B;95;MTON

Ami a kapacitás éves statisztikáját illeti, a nyersacél tényleges termelése Spanyolországban 2003-ban 12 000 tonna volt. Ezek az adatok bizalmasak voltak, mivel egyetlen vállalat dominált az adatban és a termelés 95 %-át adta.

5. ELEKTRONIKUS FORMA

A tagállamoknak át kell adniuk a Bizottságnak (az Eurostatnak) az e rendelet által megkövetelt adatokat és metaadatokot, a Bizottság (Eurostat) által javasolt adatcserezabványoknak megfelelő elektronikus formátumban.

II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2005. május 2.)

a Brazília által fenntartott kereskedelmi gyakorlat okozta, az újráfutózott abroncs kereskedelmét befolyásoló, kereskedelmet gátló akadály vonatkozásában szükséges intézkedésekről

(az értesítés a C(2005) 1302. számú dokumentummal történt)

(2005/388/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a nemzetközi kereskedelmi szabályok, különösen a Kereskedelmi Világszervezet égisze alatt kialakított kereskedelmi szabályok alapján a Közösséget megillető jogok gyakorlásának biztosítása érdekében a közös kereskedelmi politika területén követendő közösségi eljárások megállapításáról szóló, 1994. december 22-i 3286/94/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 12. cikke (1) bekezdésére és 13. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

- (1) 2003. november 5-én a 3286/94/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: a „kereskedelmet gátló akadályok rendelete”) 4. cikke értelmében a Bizottsághoz panasz érkezett. A panaszt a gumiabroncsokat eladó és újráfutózó társaságok állandó nemzetközi irodája („BIPAVÉR”) nyújtotta be.
- (2) A panasz egy olyan állítólagos brazil kereskedelmi gyakorlatot érintett, amely megakadályozta az újráfutózott abroncsok Brazíliába történő behozatalát ⁽²⁾. A panasz konkrétan azt állította, hogy ez a gyakorlat nem felel meg az 1994-es Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (a továbbiakban: „GATT 1994”) III. és XI. cikkének. Ebből adódóan a panaszos felkérte a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges lépéseket.
- (3) A panasz elég bizonyítékot tartalmazott ahhoz, hogy a kereskedelmet gátló akadályok rendelete 8. cikke (1)

bekezdése értelmében indokoltá tegye közösségi vizsgálati eljárás kezdeményezését. Következésképpen a Bizottság a tanácsadó bizottság keretén belül a tagállamokkal folytatott konzultációt követően 2004. január 7-én megkezdte az eljárást ⁽³⁾.

- (4) A vizsgálati eljárás megkezdését követően a Bizottság vizsgálatot végzett. A vizsgálat importált újráfutózott gumiabroncsokra vonatkozó állítólagos importtilalomra és pénzbüntetésekre terjedt ki.
- (5) A vizsgálat figyelembe vette az importtilalomra és a pénzbüntetések kiszabásáról szóló vonatkozó brazil jogszabályokat, valamint a brazil kormány különböző minisztériumai és a brazil szakmai szövetségek által kifejtett álláspontokat.
- (6) A vizsgálat arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgált brazil intézkedések az 1994-es GATT több rendelkezésének sem, különösen az I:1, a III:4, a XI:1 és a XIII:1 cikknek nem felelnek meg, és az 1994-es GATT XX. cikke, a felhatalmazó záradék vagy a nemzetközi törvénykezés más alkalmazandó dokumentuma értelmében nem indokoltak. Mivel a WTO-egyezmény tiltja a kifogásolt gyakorlatokat, a kereskedelmet gátló akadályok rendelete 2. cikke (1) bekezdése értelmében a kereskedelmet gátló akadály bizonyítottan fennáll.
- (7) A vizsgálat kimutatta, hogy Brazília a 2000. szeptember 25-én bevezetett tilalmat megelőzően fontos piac volt az európai gyártmányú újráfutózott gumiabroncsok részére. 1995 és 2000 között a személygépkocsik számára újráfutózott gumiabroncsok Brazíliába irányuló exportja átlagosan 58 %-kal nőtt, és 2001-ben, azaz a tilalom után a hatéves időszakon belül először 32 %-kal csökkent.

⁽¹⁾ HL L 349., 1994.12.31., 71. o. A 356/95/EK rendelettel (HL L 41., 1995.2.23., 3. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ Az eljárás a Kombinált Nomenklátúra 4012 11, 4012 12, 4012 13 és 4012 19 kódjai alá tartozó újráfutózott abroncsokra vonatkozik. Az újráfutózott abroncsok olyan kerékgumik, amelyeket az elhasznált kerékgumi kopott részének eltávolításával és új futófelületmintázattal történő kijavításával állítanak elő.

⁽³⁾ HL C 3., 2004.1.7., 2. o.

- (8) Miközben a tilalom után az export továbbra is folytatódott – vagy a még forgalomban lévő importengedélyek révén, vagy a brazil bíróságokon keresztül néhány importőr jogi kifogásolása eredményeként –, egyértelmű, hogy a piac fokozatosan bezárult az európai exportőrök számára. Miközben sok közösségi exportőr végül talált új piacokat, továbbra sem tudták kárpótolni egykori export-bevételük nagy részét. Nem mindegyikük talált új piacokat vagy tudott kapcsolatokat kiépíteni speciális járművek (4×4, sportautók stb.) újrafutózott gumiabroncsai vonatkozásában, ezért a tilalom egyéb tényezőkkkel együtt (a brazil importőr késedelmes fizetése, átváltási árfolyamok ingadozásai) néhány közösségi gyártó felszámolásához vezetett.
- (9) Egyértelműen bizonyosodott, hogy a kereskedelmet gátló akadályok rendelete 2. cikke (4) bekezdése értelmében a közösségi iparágat hátrányos kereskedelmi hatás érte, és ez a jövőben is így lesz.
- (10) Az exportadatok és a Bizottság által az újrafutózott gumiabroncsok európai gyártóinak és exportőreinek küldött kérdőívre adott válaszok igazolják a közösségi iparág azon állítását, hogy Brazília fontos exportpiac volt a tilalom előtt, és hogy 2002 végére évente 3 millió egységet elérő értékesítésre számítottak. Az az állítás is bebizonyosodott, hogy a brazil importtilalom eredményeként hátrányos hatás érte őket az utóbbi három évben. Néhány esetben olyan vállalatok, amelyek nem találtak új exportpiacokat, felszámolásra kerültek.
- (11) A fentiek alapján arra lehet következtetni, hogy a kereskedelmet gátló akadályok rendelete 12. cikke (1) bekezdése alapján a Közösség érdeke fellépni a WTO keretein belül annak érdekében, hogy az újrafutózott gumiabroncsokra vonatkozóan a brazil importtilalom, amely a kereskedelmet gátló akadályok rendelete 2. cikke (1) bekezdése értelmében az alapvető WTO-szabályok megszegésének és a kereskedelmet gátló akadálynak minősül, hamarosan megszűnjön.
- (12) A Közösség számára elengedhetetlen annak biztosítása, hogy a WTO-partnerek maximálisan eleget tesznek kötelezettségeiknek, mint ahogy a Közösség is. Ezért alapvető

a többoldalú kereskedelmi rendszer jó működése érdekében, hogy ezen a fórumon a WTO-szabályokkal történő összeférhetlenséget orvosolni kell.

- (13) A tilalom óta a brazil hatóságokkal folytatott számos értekezleten keresztül és a vizsgálat folyamán a vita megoldására tett kísérletek során a brazil hatóságok nem mutattak hajlandóságot közös megyegezés elérésére. Mivel egyáltalán nem valószínűsíthető, hogy a brazil álláspont megváltozik, a WTO vitarendezési szabályokról és eljárásokról szóló egyetértési megállapodás keretén belül szükséges eljárást kezdeményezni.
- (14) Az e határozatban előírt rendelkezések összhangban vannak a kereskedelmet gátló akadályok rendeletével foglalkozó irányítóbizottság véleményével,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Az újrafutózott gumiabroncsokra vonatkozóan a brazil kormány importtilalma és a vele kapcsolatos pénzbüntetés a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó Marrakechi Megállapodás és különösen az 1994-es Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) értelmében nem felel meg Brazília kötelezettségeinek, és a 3286/94/EK rendelet 2. cikke (1) bekezdésével összhangban kereskedelmet gátló akadálynak minősül.

2. cikk

A Közösség a vitarendezési szabályokról és eljárásokról szóló egyetértési megállapodás és más vonatkozó WTO-rendeletek értelmében vitarendezési eljárást kezdeményez Brazíliával a kereskedelmet gátló akadály eltávolításának biztosítása céljából.

Kelt Brüsszelben, 2005. május 2-án.

a Bizottság részéről

Peter MANDELSON

a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2005. május 18.)

az 1999/217/EK határozatnak az élelmiszerekben, illetve azok felületén használt aromaanyagok nyilvántartása tekintetében történő módosításáról

(az értesítés a C(2005) 1437. számú dokumentummal történt)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2005/389/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az élelmiszerekben, illetve azok felületén használt vagy felhasználásra szánt aromaanyagokra vonatkozó közösségi eljárás megállapításáról szóló, 1996. október 28-i 2232/96/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 3. cikke (2) bekezdésére, valamint 4. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

(1) A 2232/96/EK rendelet megállapítja a szabályok létrehozásának eljárását az élelmiszerekben használt vagy felhasználni szánt aromaanyagokra vonatkozóan. Az említett rendelet előírja az aromaanyagok nyilvántartásának („a nyilvántartás”) elfogadását a tagállamok területén forgalomba hozott élelmiszerekben, illetve azok felületén felhasználható aromaanyagok listájáról szóló tagállami értesítést követően, és az említett értesítés Bizottság által történő ellenőrzésének alapján. Az említett nyilvántartást az 1999/217/EK bizottsági határozattal ⁽²⁾ fogadták el.

(2) Továbbá a 2232/96/EK rendelet az aromaanyagok értékelésére vonatkozó programot határoz meg, amelynek célja, hogy ellenőrizze azok megfelelnek-e a rendelet mellékletében megállapított, aromaanyagok használatára vonatkozó általános kritériumoknak.

(3) Az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság („a hatóság”) a parahidroxibenzoátokról szóló, 2004. július 13-i véleményében megállapította, hogy a propil-4-hidroxibenzoát (FL 09.915) hatással van a fiatal patkányok nemi hormonjaira és hím szaporító szerveire. A hatóság az egyértelmű még nem észlelhető káros hatásszint (NOAEL) hiánya miatt nem tudott megengedhető napi

beviteli adagot (ADI) ajánlani ehhez a szerhez. A propil-4-hidroxibenzoát élelmiszerekben, aromaanyagként történő felhasználása nem megengedhető, mivel az nem felel meg a 2232/96/EK rendelet mellékletében megállapított, az aromaanyagok felhasználására vonatkozó általános követelményeknek. Következésképpen a propil-4-hidroxibenzoátot törölni kell a nyilvántartásból.

(4) A hatóság alifás dialkoholokról, diketonokról és hidroketonokról szóló, 2004. december 7-i véleményében megállapította, hogy a pentán-2,4-dion (FL 07.191) *in vitro* és *in vivo* genotoxikus hatású. Ennek megfelelően annak aromaanyagként történő felhasználása nem megengedhető, mivel az nem felel meg a 2232/96/EK rendelet mellékletében megállapított, az aromaanyagok felhasználására vonatkozó általános követelményeknek. Következésképpen a pentán-2,4-diont törölni kell a nyilvántartásból.

(5) A 2232/96/EK rendelet és az Európai Parlament és a Tanács 2232/96/EK rendeletében hivatkozott aromaanyagok fejlesztésével és gyártásával összefüggésben, a szellemi tulajdon tagállamok és az Európai Gazdasági Térségről szóló Megállapodást aláíró államok általi megóvásának módszereiről szóló, 1998. április 21-i 98/282/EK bizottsági ajánlás ⁽³⁾ alkalmazásában a bejelentő tagállamok számos anyagot illetően kérelmezték, hogy azokat úgy vegyék nyilvántartásba, hogy az védje gyártójuk szellemi tulajdonjogait.

(6) A nyilvántartás B. részében felsorolt anyagok védelme az értesítés beérkezési dátumát követő legfeljebb öt éves időtartamra korlátozódik. Az említett időtartam 28 anyag esetében lejárt, ezeket következőképp át kell helyezni a nyilvántartás A. részébe.

(7) Ezért az 1999/217/EK határozatot ennek megfelelően módosítani kell.

(8) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

⁽¹⁾ HL L 299., 1996.11.23., 1. o. Az 1882/2003/EK rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 84., 1999.3.27., 1. o. A legutóbb a 2004/357/EK határozattal (HL L 113., 2004.4.20., 28. o.) módosított határozat.

⁽³⁾ HL L 127., 1998.4.29., 32. o.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az 1999/217/EK határozat melléklete e határozat mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2005. május 18-án.

a Bizottság részéről
Markos KYPRIANOU
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

Az 1999/217/EK határozat melléklete a következőképpen módosul:

1. Az A. rész a következőképpen módosul:

a) A táblázat a 07.191 (pentán-2,4-dion) és 09.915 (propil-4-hidroxibenzoát) FL-számmal jelölt anyagokat illetően meghatározott sorait el kell hagyni.

b) A táblázat a következő sorokkal egészül ki:

FL-szám	Kémiai csoport	CAS-szám	Név	Fema-szám	Einecs-szám	Szinonimák	Megjegyzés
01.070	31	111-66-0	1-Oktén		203-893-7		
01.071	31	111-67-1	2-Oktén		203-894-2		
01.072	31	544-76-3	Hexadekán		280-878-9		
07.251	21	577-16-2	Metil-acetofenon				CAS-szám: megfelel a 2-metilacetofenon számának
01.073	31	592-99-4	4-Oktén				
01.074	31	593-45-3	Oktadekán		209-790-3		
16.084	30	627-67-8	3-Metil-1-nitrobután		211-008-0		
01.075	31	629-78-7	Heptadekán		211-108-4		
12.260	20	4131-76-4	Metil-2-metil-3-merkaptopropionát		223-949-4		
12.261	20	6725-64-0	Metánditiol				
01.076	31	20996-35-4	3,7-Dekadién				
16.085	20	27959-66-6	4,4-Dimetil-1,3-oxatián				
12.262	20	29414-47-9	(Metiltio)metántiol				
05.210	04	30390-51-3	4-Dodekenál		250-174-9		
05.211	02	30689-75-9	6-Metiloktanál				
14.166	30	32536-43-9	Indol ecetsav				
07.252	05	33665-27-9	4-Oktén-2-on				
02.244	04	54393-36-1	4-Oktén-1-ol				
10.070	09	57681-53-5	4-Hidroxi-2-hepténsav lakton		260-902-7		
05.212	04	76261-02-4	6-Dodekenál				
05.213	04	90645-87-7	5-Nonenál				
15.124	29	103527-75-9	3-Metil-2-buteniltiofén			rózsa tiofén	
05.214	04	121052-28-6	8-Dodekenál				
05.215	03	134998-59-7	2,6-Dekadienál (c,c)				
05.216	03	134998-60-0	2,6-Dekadienál (t,t)				
12.263	20		3-Merkapto-3-metilbutanál				
12.264	20	92585-08-5	4,2-Tiopentanon				
03.021	16	142-96-1	Dibutil-éter		205-575-3		

2. A B. rész táblázatának helyébe a következő lép:

A 2232/96/EK rendelet 3. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában bejelentett aromaanyagok, amelyekre vonatkozóan a gyártó szellemi tulajdonjogainak védelmét kérelmezték

Kód	A értesítés Bizottsághoz történő beérkezésének dátuma	Megjegyzés
KN065	2001.01.26.	
KN074	2003.04.18.	6
KN075	2003.04.18.	6
KN076	2003.04.18.	6

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2005. május 18.)

az Észak-Koreában előforduló madárinfluenzával kapcsolatos védekezési intézkedésekről szóló 2004/122/EK határozat ötödik alkalommal történő módosításáról

(az értesítés a C(2005) 1451. számú dokumentummal történt)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2005/390/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a harmadik országokból a Közösségbe behozott állatok állat-egészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról, valamint a 89/662/EGK, 90/425/EGK és 90/675/EGK irányelvek módosításáról szóló, 1991. július 15-i 91/496/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾, és különösen annak 18. cikke ⁽⁷⁾ bekezdésére,

tekintettel a harmadik országokból a Közösségbe behozott termékek állat-egészségügyi ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1997. december 18-i 97/78/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾ és különösen annak 22. cikke ⁽⁶⁾ bekezdésére,

mivel:

(1) A baromfin kívüli egyéb madárfajok behozatalára irányadó állat-egészségügyi követelmények, állat-egészségügyi bizonyítványok és karanténfeltételek megállapításáról szóló, 2000. október 16-i 2000/666/EK bizottsági határozat ⁽³⁾ előírja, hogy a tagállamok engedélyezik madarak behozatalát az Office International des Epizooties (OIE) tagjainak jegyzékében szereplő harmadik országokból, és a madarakat a Közösség területére történő belépésükkor karanténba helyezik és vizsgálatnak vetik alá.

⁽¹⁾ HL L 268., 1991.9.24., 56. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 24., 1998.1.30., 9. o. A legutóbb a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 165., 2004.4.30., 1. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 278., 2000.10.31., 26. o. A legutóbb a 2002/279/EK határozattal (HL L 99., 2002.4.16., 17. o.) módosított határozat.

(2) A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság (Észak-Korea) megerősítette, hogy területén madárinfluenza-járvány tört ki. Észak-Korea az OIE tagja, és ennek megfelelően a tagállamok a 2000/666/EK határozat értelmében engedélyezik madarak behozatalát ebből az országból. Figyelembe véve az Ázsia többi részén is azonosított madárinfluenza-vírus törzs által jelentett lehetséges súlyos következményeket, az említett madarak Észak-Koreából történő behozatalát óvintézkedésként fel kell függeszteni.

(3) A nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ értelmében az Észak-Koreából származó feldolgozatlan toll és tollrészek behozatala engedélyezett. Az Észak-Koreában jelenleg tapasztalható járványhelyzetet tekintetbe véve az említett behozatalt fel kell függeszteni.

(4) A bizonyos ázsiai országokban előforduló madárinfluenzával kapcsolatos védekezési intézkedésekről szóló, 2004. február 6-i 2004/122/EK bizottsági határozatot ⁽⁵⁾ a több ázsiai országban kitört madárinfluenza-járványra válaszul fogadták el. Az említett határozat 4. cikke előírja, hogy a tagállamok felfüggesztik a feldolgozatlan toll és tollrészek, valamint baromfin kívüli egyéb élő madarak behozatalát bizonyos harmadik országokból a 2000/666/EK határozatban foglaltak szerint. Állat-egészségügyi és közegészségügyi okokból Észak-Koreát hozzá kell adni a 2004/122/EK határozat 4. cikkében említett harmadik országok jegyzékéhez.

(5) A 2004/122/EK határozatot ennek megfelelően módosítani kell.

(6) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban állnak az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

⁽⁴⁾ HL L 273., 2002.10.10., 1. o. A legutóbb a 416/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 66., 2005.3.12., 10. o.) módosított rendelet.

⁽⁵⁾ HL L 36., 2004.2.7., 59. o. A legutóbb a 2005/194/EK határozattal (HL L 63., 2005.3.10., 25. o.) módosított határozat.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2004/122/EK határozat 4. cikkének (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok felfüggesztik a Kambodzsából, Kínából beleértve Hongkongot is, Indonéziából, Laoszból, Malajziából, Észak-Koreából, Pakisztánból, Thaiföldről és Vietnamból származó következő behozatalt:

— feldolgozatlan toll és tollrészek, és

— a 2000/666/EK határozat meghatározása szerinti »baromfin kívüli egyéb élő madár«, beleértve a gazdáikat kísérő madarakat is (kedvtelésből tartott madarak).”

2. cikk

A tagállamok úgy módosítják behozatali intézkedéseiket, hogy azok e határozatnak megfeleljenek, és a megfelelő módon haladéktalanul közzéteszik az elfogadott intézkedéseket. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

3. cikk

E határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2005. május 18-án.

a Bizottság részéről

Markos KYPRIANOU

a Bizottság tagja